

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 233 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

ΤΖΕΝΥ ΡΑΙΣΣΕΛ

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΑ

Άποκλειστικό φωτορεπορτάζ

«**Η ΕΘΝΙΚΗ**»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30 - 691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

EIKONES

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 233 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ Ε' 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Ἐκδοοῖς: ΕΛΚΗΝ Ἐλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἠλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαχοριανῆς (Ἄλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφετά :

Συντάξεως, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081

Ἐκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Ἐρωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. Ἐτησία δραχ. 260.

Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος ὄραχ. 130. Ἐτησία ὄραχ. 200.
Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος ὄραχ. 7. Ἐτησία ὄραχ. 14.

² Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. ³ Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τῆν ἄδειαν τοῦ συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρογράφα δὲν ἐπιστοφίζονται—Τηλεγραφικὰ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Πρωταπριλιά

Ἡ Πρωταρχιλιά ἐπιτρέπει ἡ καλύτερα ἐπιτρέπει μικρὲς ἡ μεγάλες ἀποκλίσεις ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς ἀλήθειας, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ παλιὸ αὐτὸ διεθνὲς ἔθιμο. Ἐπὶ τὴν δὲν εἶναι ὑπερσυνόμοι καὶ πληροφόρησης ἀναγνώστη τὸν εἰλικόνομεν ποῦ, σὲ ἐπιστολὴν τὴν ὁποία μὲς ἔσπετε, ζήτησε νὰ μᾶλλον ποτε ὁ στρατηγὸς Γρίβας ἐπέκλεφε καὶ τὴς Ἱννομένεας Πολιτείας, γιὰτι, ἀπλοῦστατα, δὲν εἶναι ἐκπαιφέναι. Καὶ οἱ τέσσερις φωτογραφίες, ποὺ δημοσιεύθηκαν μετὰ τὸν τίτλο ε' Ἀγνοῦται ἐπικρατὴς τῆς δεδομῆσθαι σὲ τὸν ἀριθ. 232 τευχὸς τὸν εἰλικόνομεν, δὲν ἔχουν καμμίαν σχέση μετὰ τὴν ἀλήθεια. Πρόκειται γιὰ πρωταρχιλιατικὴ φωτομνηστὴν, ποὺ καταστασευθῆναι καὶ ἐξ ὁλοκλήρου σὲ φωτογραφικὸν λογασιόσημο τὸν περιωδοισμὸν, μὴ καὶ τὸ πρωταρχιλιατικὸν ἔθιμον μὲς μεταβάλλει δλου; αὐτὴν τὴν ἡμέραν σὲ μικροῦς Μυνάχων. Ἀπὸ δουσιν γελᾶσθηκαν καὶ, ὡς, παρῆρ-γῆθηκαν ζητᾶμε συγγνώμην, ὀρίσκοντας ἔτσι τὴν εὐκαρίαν νὰ ἀποκαταστήσουμε καὶ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθεια.

Ὁ «Ἠθικός
Ἐπανεξοπλισμός»

Σὲ ξένη ἐφημερίδα βλέπω δι-
τι ὁ «Ἠθικός Ἐπανεσθλισμός»
— ὑπάρχει φαίνεται δογανώσις
ὅπ' αὐτὸν τὸν τίτλο — μοιράζει
σὲ 50 ἑκατομμύρια ἀντίτυπα τοῦ
φυλλάδιου τῆς «Ἰδεολογία καὶ
Συνήγορις», ἀπὸ 32 σελίδες.
Πρόκειται, λέει ἡ σχετικὴ εἰδή-
σις, γὰρ μὴ κάποια ἀνωτέρα ἰ-
δεολογία ποὺ ἀνταποκρίνεται στὴς
ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων ὄλων,
εἰτε κομμουνιστῶν εἰτε μὴ. Ὁ «Ἠ-
θικός Ἐπανεσθλισμός», ἐξακολουθεῖ
πῶς, προβλήματα εἰτε θεωρητι-
κά εἰτε διεθνή ἀπὸ τὰ πὸ πε-
ρίτλοκα, μορφοῦν εὐκολὰ γὰρ λυ-
θῶν εἶσαν, πτοῦν καρδιά μέσα
τοῦ ἀνθρώπου ὁ φόβος, τοῦ μί-
σους, ὁ φθόνος ἀλλὰς αὐν». «Ἀλ-
λάςουν; Ἀλλὰ πῶς; Ἡ εἰδή-
σις δὲν τὸ λέει... Τὰ πῶστα 50
ἑκατομμύρια φυλλάδια θὰ διανε-
μῶντο στὴν Ἀγγλία, τὴν Γαλ-
λία, τὴν Γερμανία καὶ τὴν Ἰτα-
λία. Σὲ αἵς τίποτα! Θὰ μᾶς θε-
ωροῦν ἀνετα ἠθικός ὀπλισμέ-
νους; ἐκτός ἀν ἔξωρον πῶς δὲν
παίρνουν ἀπὸ λόγια καὶ θέλωμε

ἔργα! Ὑποτίθεται ὅτι εἶναι χωρὶς ἀλλήλων.

ΛΟ.
ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΟ-
ΛΟΓΡΑΦΟΣ

♦ Για να μπορούσε κανείς να έχει γνώμη, θα έπρεπε να είχε λάβει το φυλλάδιο «Ίδεολογία και Συνύπαρξις», αλλά δεν το έλαβαμε. 'Επιφυλασσοίμεθα.

Γαλλικά επίκαιρα

Π α ρ ο ι σ ι

Σὰς γράφω πάντα λίγο διασπικ-
τη, γιατί σὰς γράφω την τελευ-
τα σπιγμή — σχετικά με τὸ τα-
χυδρομείον — ἀφοῦ θέλω να σὰς
δώσω ὅσο μπορῶ πρὸ πρόσφατα
νὰ καὶ προεῖται να με συμπληρώ-
γῃ τὴν διάταξιν τῆς βίης. Θὰ
εἶναι λίγο ἀνακατεμένη! Σημειώ-
ω ὅς γεννιᾷ παρατήρησης διὲν δὲν
εἶναι εὐκόλο να εἶναι ὅλος δ' κό-
σμος εὐχαριστιμένος ἀπέναντι
στὴν ἰδίαν περιττωμένη. Αἰγῆνες, οἱ
οἰονομαργολοὶ ἐδῶ εἶναι ἐνδοθυ-
σασμένοι με τὸν ἡνιόμο των π-
μὸν τὸν κρασιού, ἐνῶ ὅλος δ' ἄλ-
λος κόσμος — οἱ κατανάλωται —
εἶναι ἀγανακτισμένος καὶ ἡ κυβερ-
νήσις προσπαθεῖ να συγκρατήσῃ
τις τιμὰς καὶ θὰ θεωρηθῇ χωρὶς
ἄλλο «ἐνταλνιγενεῖς» καὶ πάλι,
γιατὶ τὰ ἀλγερινὰ κρασιά ἰδίως
ἔχουν ἀκριβήθη. Δὲν ἔχω ἀντιλή-
ψῃ ἂν, ἀντίθετα, οἱ βιομηχανικ-
τιμὲς ἔχουν ἐξελῆσι. Θὰ ἐπρεπε,
γιατὶ ἡ παραγωγή ἔχει αὐτὴν τὴν
τρομερὰ — με βάση 100 τὸ
1952, ἡ παραγωγή ἐφθασε τὸν
περισσότερον Δεκέμβριον 183. Εἶναι
ἀξιοθαύμαστο, ἀλλὰ κατὰ ἄλλο τὸ
ὅριον αὐθιγὰ ἀπίστευτο, ὅτι
ὅλησθαι ἐξέδομε αὐτοκίνητα στὴν
Ἀμερικὴ! Μάλιστα! Ἡ Renault
ἐβγαλε εἰς τὸ 1959 285.000 αὐ-
τοκίνητα καὶ ἀπὸ αὐτὰ 118.000
ἀγοράσθησαν ἀπὸ τὰς Ἠνωμένες
Πολιτεῖας.

«Ήθελα πώς έμεις οι γυναίκες
είμαστε περισσότερες από τους
άντρες. Στη Ρωσία, όμως, βλέ-
πω πως η διαφορά είναι υπερβο-
λική: Απάνω σε 208.000.000 κα-
τοίκους, τον Γενάρη του 1959,
94.000.000 είναι άντρες και 114
000.000 γυναίκες! Αλλαχότι είκοσι
έκατομμύρια Ρωσίδες είναι κα-
ταδικασμένες σε 18-20 χρόνια
να μείνουν άγαμες, άν' όχι γερον-
τοζόρες... Πώς να μην είναι ύ-
περ της κοινωκτημοσύνης των αν-
δρών;

Τίποτε τὸ κοινότερο ἀπὸ τὴν
αἴτηση «συγγνώμης» στὸ δρόμο,
στὸ λεωφορεῖο, στὸ μετρό. Κά-

Δοκιμᾶστε καὶ ἑσεῖς τὸ κραγιὸν
ποῦ δίδει στὰ χεῖλη τὴν αἰδέρια
ἀπαλότητα.

Στρώνει άπαλά, ποτέ δέν άπλώνει,
ὁ χρωματισμός του μένει σταθερός
καί διατηρεῖ σὰ χεῖλη, τὴν δροσιὰ
καὶ τὴν λάμψι ὅπως τὴν στιγμὴ
ποὺ τὸ βάλατε.

Κραγιόν
hifi

Τὸ ἀγαπημένον ὄνομα στὰ
χείλη ὅλων τῶν γυναικῶν

**MAX
FACTOR**
HOLLYWOOD

GEN. ANT: A.T.E.Π.A.E.-THΛ. 493.130

"Ό,τι χρειάζεται η όμορφη
σας για να αναδειχθῇ...!"

- Η μεγαλύτερη διεθνής συλλογή ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Αποκλειστικές Κολώνιες (5 τύποι).
- Αποκλειστικές Λοσιόν (22 διαφορετικοί τύποι).
- Όλα τὰ Γαλλικά Αρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

Περάστε ευχάριστες ώρες

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΔΙΑΝΑ"

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 7
ΤΗΛ. 616-903

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ
το **Αντισπέρμα**
ΕΜΑΥΝ ΓΟΥΛΙΑΜΙΣ

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Με τον
ΔΗΜ. ΜΥΡΑΤ • Β. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
• Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ
• Γ. ΑΡΓΥΡΗ • Α. ΓΕΡΓΟΥΛΗ • Β. ΑΝΔΡΟΝΙΔΗ
• ΣΑΠΦΩ ΝΟΤΑΡΑ και ΑΝΝΑ ΠΑΤΑΖΗ

Καθε Τετάρτη
ΛΑΙΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Κατερίνα
με την σύμπραξη
του Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ

Τραγούδι
των τριεκαρταλέων
κομικών κωμωδία
του ΣΟΜΕΡΙΕΤ ΜΑΜ

**ΜΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗ
ΓΥΝΑΙΚΑ**

στο **Θέατρο**
INTEAL
ΤΗΛ. 614-596

ΤΡΙΤΗ-ΤΕΤΑΡΤΗ
ΠΕΜΠΤΗ
ΛΑΙΚΕΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΕΣ

**National
Hotel**

Bar

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57

Night-Club

ACROPOLE

Αν
διασκεδάσετε
με την εξαιρετική
ορχήστρα LUCAS και
τους μοναδικούς ZIMMY
και ΖΩΙΤΣΑ ΚΟΥΡΟΥΚΗ

Τηλ.
533-654

Kate Miro
MILLERJEDI
και ο
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ

στο **μοναδικό**
CORONET
Night Club
ΤΗΛ. 616-797

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
- REX -

ΤΟ ΚΟΡΟΪΔΑΚΙ
THE
ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ

Καθυμερινές ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΕΣ
με **Γαϊκές** τρέες
7.50 - 11 - 16.50
Βραδυνές 9ρα 9.30

ATHENIAN CLUB
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6
ΤΗΛ. 620-777

Ορχήστρα
LEV-KANAKAKIS

**OLYMPIC
PALACE**

Bar

Αντίστοιχο
ήδη τρέιπλες

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 16

FLAMINGO
NIGHT CLUB
ΘΕΩΡΟΣ 6 - ΤΗΛ. 33592

Kate Miro
Γένους Ατραξιόν
ΜΕΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
Γ. ΚΑΡΔΑΜΗ

Roxy Club
ΘΕΩΡΟΣ 10
ΤΗΛ. 23-132

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Τραγουδία **Kate Miro**

ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΤΡΑΞΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ
ΜΠΑΜΠΗ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ
ΡΕΣΤΟΥΡΑΝ * ΜΠΑΡ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ποιος σε σκουπτά: «Παρντόν!»
Άλλος σε πατά: «Λυπούμαι!» Άλ-
λος περνά ενώ πιάς να περάσεις:
«Σόρυ!» και ξωφύλλει! Προχτές
όμως ενώ μια κοπέλλα γύριζε σπι-
τι της κατά τις 8 το βράδυ, κά-
ποιος ξεπετάχτηκε από μια γο-
νιά, την κτύπησε μ' ένα μασούρι
άμμο δυό-τρείς φορές στο κεφάλι,
κι όταν εκείνη έπεσε κάτω
και την ελδε της ελπε: «Συγγνώ-
μην, δεσποινίς, σάς πήρα γι' άλ-
λη!» και το έσκασε! «Ε! μά το
εμπαιχτόν!» σ' αυτήν την περίπτω-
ση είναι κάπως επανόρθωση λει-
ψή κ' η «επαρξήγησις» θά άξιζε
κάτι ούσιαστικώτερο: Ένα άλυτο
το ένλοφόντωμα!

Για όφισμένες μας άναγνώ-
στριες ή πιο ενδιαφέρουσα είδησις
μου, είναι ή πρό ήμερών διάλεξις
στό «Ρίτε» της Ρόντα Ντόλιν, ετις
πιο θελκτικής γιαγιάς, κατά τους
Αμερικανούς. Το θέμα της ήταν
«Η γοητεία (της γυναίκας θέ-
βαια) έπειτα από τα σαράντα». Το
άκουσθήριο, από πενήνταόρεε.
ωνικά, ήταν ένθουσιασμένο, ι-
δίως όταν άκουσε πως ή άυλή-
τοια, που φαίνεται μόλις τριάντα,
είναι πενήντα! Εγώ βοήθηκα έ-
κει από δημοσιογραφικό καθήκον
και άκουσα ότι κατά τον Ζαν
Ντεσπύ εις ή γυναίκα δέν άρχί-
ζει νά έχη κάποιον θέλητρο τα-
ρά κατά τα σαράντα, όταν έξη-
τέλος, μάθει νά τή και νά εκδη-
λώνεται! Δηλαδή έμεις οι άλλες
ήμιστε άνοηίδες «ιά πέτανα! Τι
άκουει τινά... και εις τους Παρι-
σίους ακόμη!»

ΧΡΤΣΗ-Ι-Σ

5 ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΜΟΔΑΣ
ΤΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΗΣ

Etam

Μία πραγματικά επιβλητική
παρέλασις 200 Μοντέλων με
8 από τὰ καλύτερα μαννε-
κέν, σε ωραίες δημιουργίες
για τὸ καλοκαίρι:

1. Φορέματα πρακτικά και οι-
κονομικά για όλες τις ώρες.
2. Η συλλογή Boutique της
Etam, σε φορέματα, πλεκτά, φού-
στες, plage, με πολλή ζωντάνια
και τόλμη.
3. Για τὸ άπόγευμα και τὸ
βράδυ και για μεγάλες αξιώσεις,
τὰ φορέματα Haute Couture.
Εις τὸ ξενοδοχείο
«KING GEORGE»
Παρασκευή 8 τρ. 5.30 μ.μ. και
9.30 βραδινή.
Σάββατο 9 τρ. 5.30 μ.μ. και 9.30
βραδινή.
Κυριακή 10 τρ. ώραν 11 πρωινήν.
Δικαίωμα εισόδου δωρ. 15 από τὰ
Κατ)τα Etam

Για τὰ μέλη τοῦ κύκλου τῶν
Φίλων τῆς Etam γιὰ τὴν εὐχαρι-
στος ή Etam παρέχει δωρεάν είσο-
δο καὶ ημερημίνας καλὰς θέας.
Etam - Βουκουρεστίου 8
Τηλ. 29.124

**Μην καταβροχθετε
τοῦ δίσκου σας**

ἀφοῦ μπορεῖτε νὰ ἀγοράσετε

πικ-ἄπ **ΦΙΛΙΠΣ**

Τὰ πικ-ἄπ ΦΙΛΙΠΣ εἶναι τὰ τελειό-
τερα έπιτεύγματα τῆς συγχρόνου τεχνικῆς.
Εἶναι τὰ μοναδικὰ πού διαθέτουν
τὴν **έλαφροτέραν** κεφαλήν
ἀναπαραγωγῆς.

Εἶναι τὰ **μοναδικὰ** πού διαθέτουν
βελόνα ἀπὸ διαμάντι ἢ σάπφειρον.

ΠΙΚ-ΑΠ, ΗΛΕΚΤΡΩΦΩΝΑ ΦΙΛΙΠΣ
ΟΙ ΙΔΑΝΙΚΩΤΕΡΟΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΑΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΩΣ

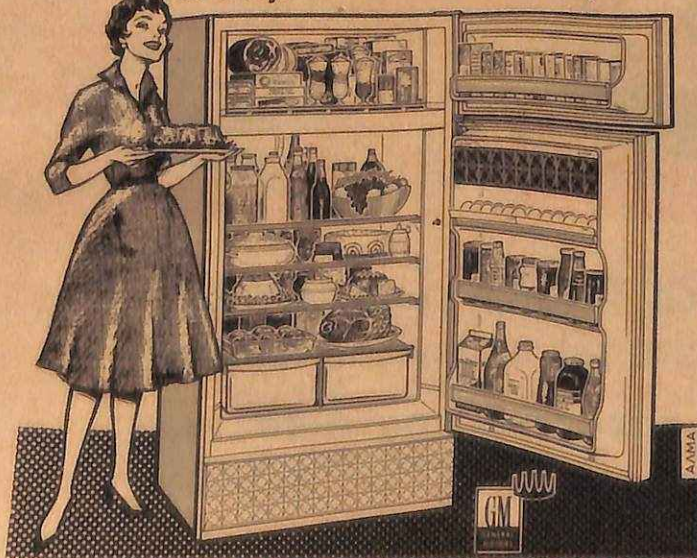

Πρέπει νά τ'ο μάδουν ὅδες ἡ κοπέλλες

Θέλετε νά φαίνοσθε πολύ πιό χαριτωμένη καί νά ἔχετε παντοῦ ἐπιτυχία; Προσέξατε τήν ἐπιδερμίδα σας καί διατηρήσατε τό δέμα σας δροσερό. Τά σπυράκια τά μαύρα μπιμπίκια καί οἱ ἀνοικτοί πόροι καταστρέφουν τήν ὡραία σας ἐμφάνιση. Ἀπαλλαγῆτε λοιπόν γρήγορα ἀπό ὅλες αὐτές τίς ἀνωμαλίες, μεταχειριζόμενες τήν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ πού δά ἐξαφανίσουν ἀμέσως ὅλες τίς μικροατέλειες τῆς ἐπιδερμίδος καί δά σάς χάριση ἓνα δροσερό καί βελουδένιο δέμα. Δοκιμάσατε ἀμέσως σήμερα τήν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ ἡμέρας.

FRIGIDAIRE

ἡ μάρκα πού συμβολίζει τήν
ἀντιτερόντητα ἀπό πολλὰ χρόνια!

Τά καλύτερα ἡλεκτρικά ψυγεῖα τοῦ Κόσμου.
Παρελήφθησαν τά μοντέλλα τοῦ 1960.

- Λειτουργοῦν ἀνευ μετασχηματιστοῦ.
- Μαγνητική θύρα στεγανή.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS CORP
ΠΑΝΤΑΖΙΑΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27.855

...πού μᾶς ἔστειλαν

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΟΜΒΕΣ.
Ποιήματα, Τάκη Α. Σινοπούλου, 'Αθήνα, 1959.

Σέ τέσσερα μέρη (*Ὁρε, Χαράδρες, Ἀπόδροχο καί Ἀντίλαλοι) χωρίζει τήν ὀλιγοσέλιδη συλλογή του ὁ κ. Τ. Α. Σ. Εἰκοσι ὀλιγόστιχα τὰ περισσότερα ποιήματα. «Αὐτά τὰ δρά-
δου πᾶς ποῦ δὲν εἶναι σέ λυχνό φῶς θαμπό — νά ξαναπλάσω μιά παλιά πού ζήσαμε ἱστορία — Νά 'να βα-
θιά χαράματα καί νά 'χουμε σκαρί-
σει — καί πάλε τὰ κοπάδια μας ἀπ' τῆ Βηθλεὲμ ἀλάργα — ...Κι' ἐκεῖ πού ὁ αὐλὸς μου ἐγνώριστά θ' ἀπλῶνι τὸ νηρό του — «Δόξα ἐν Ὑψίστοις...» ν' ἀκουστῇ πᾶν ἀπ' τὸ χάος τοῦ κόσμου» («Χειμῶνας τοῦ 29 μ.Χ.»).

«Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΥΡΩΝΑ»
Ποιήματα, Νίκος — Ἀλέξης Ἀσλάν-
γλου, «Διαγώνιος», Θεσσαλονίκη, 1960.

Ἐξή χρόνια μετὰ τὴν πρώτη ἐμφάνι-
σή του ὁ κ. Ν. Α. Α. παρουσιάζει
τώρα μιά νέα συλλογή ἀπὸ 31 ποιή-
ματα. «Βρέχει στὸ χαλασμένο δρό-
μο κι' ἡ φωνή σου — σκορπίζεται
μέσ στὸ νερό καί δὲν σέ ἀκούω. —
Μόνο σέ βλέπω, παθιασμένα, νά μοι-
λάσεις — τὸ σῶμα σου ἀσταμάτη-
ται, σ' ἀνὰ γέφυρα — σὺ ὁ πνιγμέ-
νος...» («Μυστικός Δεῖπνος»).

ἹΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΜΕ-
ΡΑΣ. Διηγήματα, Ἰουλίαν Περσά-
κη. Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας»,
1960.

Τριαντατέσσερα χρόνια μετὰ τὰ
πρώτα διηγήματά της, πού εἶχαν ἐ-
παινῆθῇ καί ἀπὸ τὸν δυσκολότατο
Φῶτο Πολίτη, ἡ κ. Ι. Π. παρουσιάζει
τώρα σ' ἓνα τόμο ἀπὸ 174 σελ.
εἰκοσιεπτὰ μικρά διηγήματα.

«Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ
τοῦ Χριστοῦ ἐν Ναζαρέτ», Παναγ. Ν.
Αντίπα. Ἐν Ἀθήναις 1960.

Ὁ κ. Π. Ν. Α., στὴ σύντομη μελέτη
του, πού τὴ χαρακτηρίζει «συμβολή
εἰς τὴν ἀπολογητικὴν τοῦ Χριστιαν-
ισμοῦ», ἐρευνᾷ καί ἐρμηνεύει τὴ ση-
μεία τῆς εὐαγγελικῆς φράσεως
«Καὶ οἱ ἡῤῥῶνες ἐκεῖ οὐδεμίαν δύ-
ναμιν ποίησαι» (Μαρκ. στ' 5).

«ΧΑΜΗΛΟΣ ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΗΛΙΟΣ»,
Νούλης Κουμουδούρος, Ἀθήνα
1959.

Σέ τέσσερα μέρη χωρίζει τὴ συλλο-
γή του ὁ κ. Ν.Κ.: «Ἐξή ποιήματα»,
«Ρουεντζόρι», «Ἐντοῖσι», «Ἐξή
ποιήματα». Ἐλεύθερος στίχος. «Ποι-
ὸς θὰ πῇ ποτὲ γιὰ μᾶς — ἀν ὑπῆρ-
ξαμε — τίποτα ἄλλο — ἐκτός τῆς
ἐπιθυμίας μας. — Ἀσθηματικά γράμ-
μένο — ἐπιτύμβιο — ἡ ἀγάπη μας
— γιὰ τὸν κόσμο τοῦτο. — Κάτω
ἀπ' τὸν τελευταῖο — τοῦ καλοκαι-
ριοῦ — χορηγῶ — κίτρινο — ἥλιο».

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ,
Εἰδικὴ ἐπιθεώρησης ἐρεύνης προβλη-
μάτων Διαφήμισης — Δημοσίων
σχέσεων — Marketing. Τεύχ. 14ον, Φε-
βρουάριος 1960.

Σημειώνουμε ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα
περιεχόμενα. Τὰ πρακτικὰ τῆς συ-
ζητήσεως πού διωγράμωσε ἡ Ἑλλη-
νοαμερικανική Ἐνωσις μὲ θέμα τίς
Δημοσίες Σχέσεις, «Στατιστικά
στοιχεῖα τῆς διαφημιστικῆς κινήσε-
ως Ἰανουαρίου 1960», «Συσχευα-
σία — θεωρία καί πράξι». «Τὸ
πρόβλημα τῆς ποιότητος τῶν ἑλλη-
νικῶν προϊόντων».

«ΤΟ ΝΗΣΑΚΙ ΜΑΣ Η ΚΕΑ», Μηνιαῖον
περιοδικὸν τοῦ Συνδέσμου
Κείων. Τεύχος 93 — 95, Ἰανουά-
ριος — Μάρτιος 1960.

Ὁχι διὰ θινέμο

Πλένετε καλὰ τὸ πρόσωπό
 σας μὲ σαποῦνι καί νερό.

Χωρὶς νὰ βουρδουκίτε ἀλεί-
 γετε μὲ κρέμα Βουρδουκί-
 τῆς Colgate τὰ γένεια σας
 καί εὐριστῆτε.

Δὲν λερνᾶται
θινέμο

Σεπλένετε μόνο τὸ εὐρά-
 φι βυκνά.

Ὅσο ἐκλήρα γένεια κι' ἂν
 ἔχετε ἡ κρέμα Εὐρισματος
 Βουρδουκίτῆς Colgate
 φτάνοντας βαθειὰ ἐντὶς ρι-
 ζῆς.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα εὐρίσμα μὲ
 Βουρδουκίτῆς Colgate
 τὸ δέμα διατηρεῖται βελου-
 δέμο καί δροσερό γιὰ ὅλη
 τὴν ἡμέρα.

Ζητήστε Κρέμα Εὐρισματος
BRUSHLESS
(ΜΠΡΑΙΣΙΣ) τῆς Colgate

Προϊὸν
COLGATE - PALMOLIVE
ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ

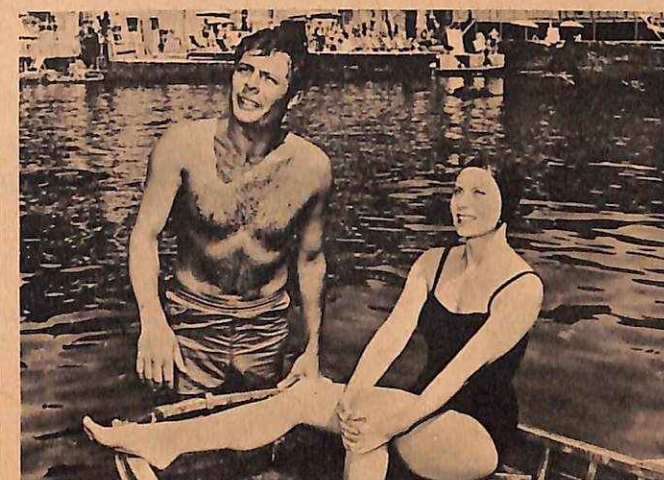

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΤΖΕΝΥ ΡΑΣΣΕΛ, ἡ νε-
 αρή ἡθοποιὸς πού πρωταγωνι-
 στεῖ στὴν ταινία τοῦ Κακογι-
 ἀνῆ «Ἐργόλα». Φωτογραφία
 ἐξωφύλλου τοῦ κ. Β. Μίχου.
 Σχετικὸ βρεπορτάζ δημοσιεύε-
 ται στὶς σελίδες 38 ἕως 40.

ἈΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΟ ΠΟΡΤΟΦΙΝΟ

Τὸ Πορτοφίνο ἔγινε ἡ πιὸ μοντέρνα κοσμικὴ λουτρόπολις τῆς Ἱτα-
 λικῆς Ριβιέρης ὅπου ἡ διεθνὴς ἀριστοκρατία δίνει τὸ ραντεβού της
 στὶς διακοπές.

Ὁ περίφημος συγγραφέας Ἀλμπέρτο Μοράβια ἔγραψε ἓνα ἔργο
 στὸ γραφικὸ πλαίσιο του. Πάθη, φλέτ, ἔρωτες κολασμένοι ἢ ἀθάτοι πού
 κρατοῦν μιά νύχτα ἢ μιά ὀλόκληρη ζωὴ, ἐλπίδες, ἀπογοητεύσεις, ἀπά-
 τες, ὅτι γεννιέται καί πεθαίνει στὴν περίοδο ἑνὸς καλοκαιριοῦ, ἀποδί-
 δεται μὲ πάθος καί ζωντάνια στὶς θαυμαστὲς εἰκόνες του.

Ἐκατὸ ταινίες μαζί δὲν μποροῦν νὰ φθάσουν τὴν γοητεία πού ἔχει
 τὸ κοσμοπολιτικὸ αὐτὸ ἔγχρωμο καί Σινεμασκόπ ἀριστούργημα. Τὰ πιὸ
 σπαρταριστὰ ἐπεισόδιά του, κωμικὰ ἢ λυπητερά, δραματικὰ ἢ συναι-
 σθηματικά, τὰ ἐρμηνεύουν τὰ λαμπρότερα ἀστέρια τῆς διεθνούς ὁδοῦ.
 Ἡ Μισέλ Μοργκάν, ὁ Ἀλμπέρτο Σόρντι, ἡ Σὺλβα Κασκινά, ὁ Μαρτσέ-
 λλο Μαστρογιάνι, ἡ Ντανὺ Καρέλ, ἡ Ντόριαν Γκρέϋ, ὁ Χορχέ Μιστράλ,
 ἡ Λορέλλα ντὲ Λούκα καί ὁ Γκαμπριέλ Φερστέτι.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

Ἔναι μιά ταινία ἔγχρωμη, δυναμικὴ καί ἀντρίκια τῆς Μέτρο - Γκόλ-
 ντουίν - Μάγερ ἡ ὁποία ὁμοῦ γοητεύει ὅλες τίς γυναῖκες ὅπου κι' ἂν
 παυχθῇ. Ἐκεῖ μιά τόσο παράξενη ὑπόθεση, τόση ἀγωνία καί μυστήριο,
 πού κρατᾷ τὸ ἐνδιαφέρον ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὥς τὸ ἀπρόσπο καί καταπλη-
 κτικὸ τῆς τέλους.

Βασίζεται πάνω στὸ μυθιστόρημα τοῦ Χάμοντ ἴνις πού σημείωσε
 μεγάλη κυκλοφορικὴ ἐπιτυχία καί προκάλεσε ὅλον συζητήσεων γιὰ τὸ
 ἀσυνήθιστο θέμα του. Κάπου στὸν Ἀτλαντικὸ καί μέσα στὰ ἀνταρ-
 σμένα κύματα γίνεται μιά ἀπεγνωσμένη τιτανομαχία μεταξὺ δυὸ ἀν-
 δρῶν, πού ὁ ἓνας ἤθελε νὰ βυθίσῃ τὸ πλοῖο του κι' ὁ ἄλλος νὰ τὸ σώσῃ
 γιὰ νὰ δρῇ τὸ μυστικὸ πού ἐκρυβε σαρμποτάζ, ἀνταρσία καί φόνους
 ἀκόμη.

Ὁ Γκάρι Κούπερ δὲν ἦταν ποτὲ τόσο δυναμικός κι' ὁ Τσάρλτον
 Ἦστον μετὰ τὸ «Μπὲν Χούρ» καί τίς «Δέκα Ἐντολές» μᾶς παρουσιάζει
 πάλι καταπληκτικός. Ὁ σκηνοθέτης Μάικλ Ἀντερσον τοὺς πλαι-
 σίωσε μὲ ἑξαιρετικὸς ἡθοποιούς. Τὸν Μάικλ Ρεντγκρέϋ, τὴν Βιρτζί-
 νια Μακίνα, τὸν Στίβλ Πάρκερ καί τὸν Ἀλεξάντερ Νόξ.

(Ἀνακοινώσεις)

Ὑποδεχθῆτε τὴν Ἀνοιξή

μ' ἓνα πρόσωπο ὁλόδροσο καί ξεκού-
 ραστο

• Μὴν ἀφίστατε τὴν ἐπιδερμίδα σας νὰ
 πάθῃ φωτοευαισθησία, ἐξηρότητα, λει-
 χήνες, μπιμπίκια, σκασιματα, φακίδες,
 τώρα πού ὁ ἥλιος δυναμώνει καί οἱ χυ-
 μοὶ τοῦ ὁργανισμοῦ ἀναστατώνονται.

• Περιποιηθῆτε τακτικώτερα τὸ πρό-
 σωπό σας μὲ Λανολίνη Μελάν. Χάρη
 στὰ ΕΝΥΔΡΑ ΜΟΡΙΑ τοῦ EXTRACT
 PURIFIÉ A LA LANOLINE πού περιέ-
 χει, διαποτίζει μὲ ΝΕΡΟ καί τροφοτο-
 νωτικὰ συστατικά τὴν ἐπιδερμίδα, ἀπο-
 καθαίρει τὴν ἰσορροπία της καί τὴν βο-
 θεῖ νὰ ἐπιτύχῃ μιά πραγματικὴ Ἀνοι-
 ξιατικὴ ἀνανέωση.

ΜΕΛΠΑΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΝΟΙΞΙ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ ΣΑΣ

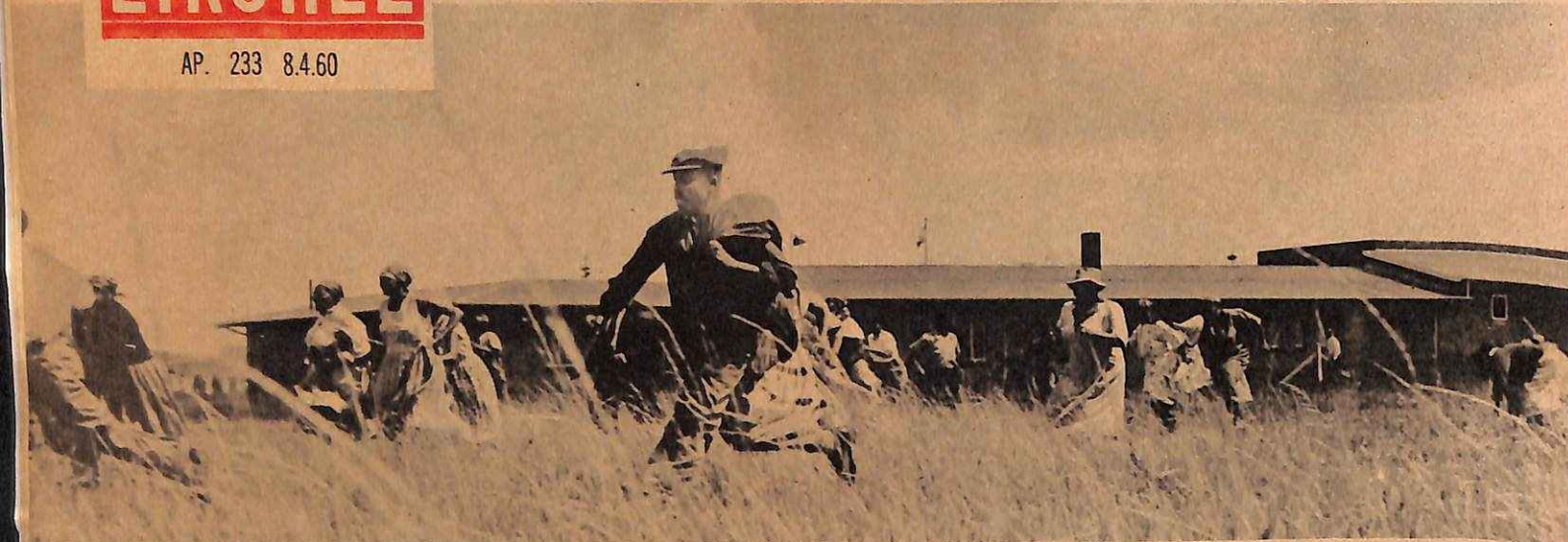

Καί οἱ πιὸ ἀπαλοὶ τόνοι βγαίνουν τὴν ἰδανικὴν ἀποτύ-
 πωσιν τοὺς σὲ μαγνητόφωνα **GRUNDIG - STEREO TK 60**
 ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΩΣΕΩΣ
 Τὸ TK 60 εἶναι ἓνας ἀκόμη ὀθιαρμός τῆς **GRUNDIG**

GRUNDIG

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οι άνήσυχες ώρες στην Άφρική

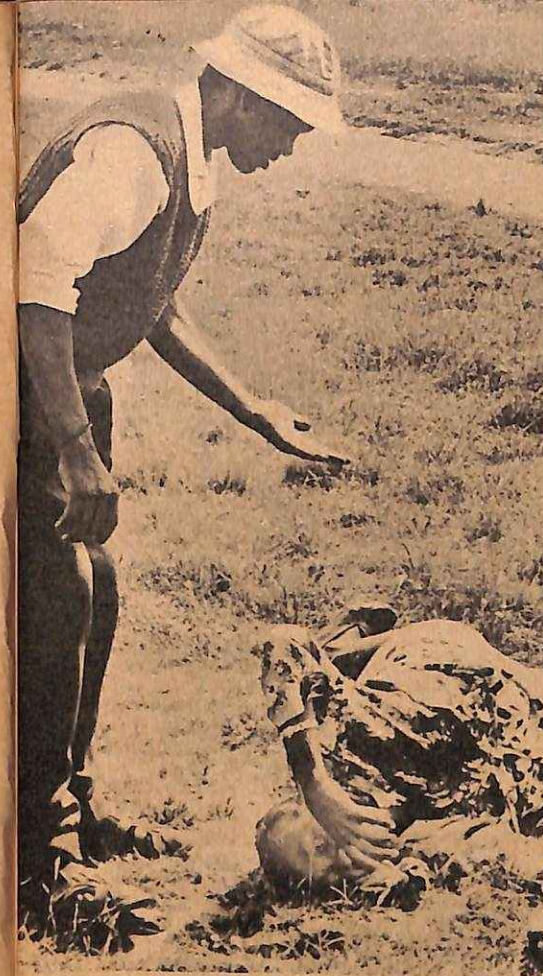

ΔΥΟ ΛΕΠΤΑ ΚΡΑΤΗΣΕ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ. ΜΕ ΤΟΝ ΑΙΦΝΙΔΙΟ ΚΑΤΑΓΙΓΙΣΜΟ ΣΦΑΙΡΩΝ ΟΙ ΛΟΠΛΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΤΡΕΧΟΥΝ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΙ

Φωτ. Camera Press

ΣΦΑΓΗ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΟΥΣ. ΑΝΕΒΑΣΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΣΚΕΠΕΣ ΤΩΝ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΩΝ, ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΕΜΕΙΝΑΝ ΑΚΑΛΥΠΤΟΙ. ΤΙ ΝΑ ΦΟΒΗΘΟΥΝ, ΓΥΝΑΙΚΟΠΑΙΔΑ ΤΟ ΘΗΡΑΜΑ. ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΛΟΪΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΝΑ ΦΥΛΑΧΤΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΜΕ ΤΟ ΣΑΚΚΑΚΙ

ΤΟ ΧΡΩΜΑ τής επιδερμίδος της ήταν μαύρο. Ήταν, ωστόσο, κι αυτή γυναίκα... και πολύ νέα.

Επὶ ἐνόςμιου αἰῶνα οἱ μαύροι τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχουν ταυτότητες. Ἀλλὰ, μὲ τὰ τελευταῖα χρόνια, ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ πεισματικῆς καὶ σκληροτράχηλου πρωθυπουργοῦ Χέντρικ Βερούερντ, οἱ ταυτότητες αὐτὲς μετεβλήθησαν σὲ διαμνημόσυνο. Στὴν ταυτότητα ἀναγράφονται τὸ ὄνοματεπώνυμο, ὁ τόπος γεννήσεως, ἡ φυλὴ, ὁ ἀριθμὸς ἀριθμὸς καὶ, ἐκτός τῆς φωτογραφίας, ὑπάρχει θέση ὅπου σημειώνονται τὸ ποινικὸ μὴτρώο, οἱ ὑποχρεώσεις στὴν φορεῖα καὶ διαβίωση, ἀνατολούμενη καὶ μὴνα, ὅτι ἔχει ἐργασία. Ἡ ταυτότητα εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ ταξιδεύει ὁ κάτοχός της σὲ ὅλη τὴ χώρα, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ διασχίσει τὸ ὄριο ν' ἀγοράσει τοῖς γείτονες. Ἄν συλληφθῇ χωρὶς ταυτότητα ἔξω ἀπὸ τὸ κατώφλι τοῦ, ὁ μαύρος οδηγεῖται στὴ φυλακὴ, χωρὶς νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ κάνει τρεῖς θήματα γιὰ νὰ τὴν φέρῃ. Ἡ ἀστυνομία καὶ τὰ δικαστήρια ἀσχοιοῦνται σχεδὸν αποκλειστικὰ μὲ παραβάσεις ταυτοτήτων, ἐνὶ φονιάδες παραμένουν ἀσύλληπτοι, λόγῳ φόβου ἐργασίας.

Ἐπὶ χρόνια οἱ Ἀφρικανοὶ μισοῦσαν, ἀλλὰ ὑπέμεναν αὐτὸ τὸ σύστημα. Ὡστόσο, μὴ νὰ καὶ πρὸ μαχητικῆς ὁργάνωσης, τὸ Παναφρικανικὸ Κονγκρέσο, ἀπεφάσισε νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ ἄγχος τῶν ταυτοτήτων. Παρεκίνησε τοὺς μαύρους σὲ ὅλη τὴ χώρα νὰ παρουσιασθοῦν στοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς χωρὶς ταυτότητες, χωρὶς ὅπλα, χωρὶς διακρίσεις καὶ νὰ ζητήσουν νὰ συλληφθοῦν. Τὸ ἐγχείρημα ἦταν ἐπιτυχημένο. Στὸ Ὀρλάντο, σὲ περίχωρα τοῦ Γιοχάνεσμπουργκ, παρουσιάσθηκαν 20.000 μαύροι, ἐνῶ ἄλλες 70.000 παρουσιάσθηκαν στὸ Ἡάτον. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔκαναν μερικές συλλήψεις καὶ στὴν Λάνγκα, κοντὰ στὸ Κέιπ Τάουν, ἀνοίξαν πύρ καὶ ἀκότωσαν τρεῖς.

Ἐτοίμην δὲν ἔδειχναν ὅτι θὰ ἐξελιχθῶν τὰ πράγματα καὶ στὸ Σάπερβιλ, 28 μίλια νοτιοδυτικὰ τοῦ Γιοχάνεσμπουργκ, 20.000 Ἀφρικανοὶ συγκεντρώθηκαν ἔξω ἀπὸ τὰ στρατοπέδωμά τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ. Σὲ λίγο, οἱ 20 ἄνδρες τοῦ σταθμοῦ ἐπιστράφηκαν μὲ ἀλλοῦς 130, τέσσερα τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα καὶ μερικὰ ἀεριοβόλματα ποὺ διέγραψαν κύκλους μερικὲς δεκάδες μέτρα πάνω ἀπὸ τὸ συγκεντρωμένο πλῆθος.

Καὶ ἐφ'ὅσον ἤλθε ἡ κατοχύρωση: Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συλλάβουν ἕνα διαδηλωτὴ, τὸ πλῆθος ἀντιστάθηκε. Ἐπὶ πύργους, δόθηκε ἡ διαταγὴ «ἀπλῶστε», οἱ πέτρες πύκνωσαν, ἀκούστηκε ἡ μοιραία διαταγὴ «πὺρ ἀποδόξιν». Σφαῖρες ἀπὸ περιστροφῆς, τυφέκια, αὐτόματα καὶ πολυβόλα ἄρχισαν νὰ κροτάλλουν σ' ἕνα καταιγισμὸ. Ἀλλοφρονεῖς οἱ μαύροι ὑπεχώρησαν ἀποκτῶν. Ὁ χῶρος δίωκε μπροστά

ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ ἦταν σκεπασμένοι μὲ κορμιά. 72-90 νεκροὶ, πάνω ἀπὸ 200 τραυματίες. Ὅταν, μετὰ ἀπὸ λίγα λεπτά, οἱ ἀστυνομικοὶ ἔβηκαν ἀπὸ τὸν περίβολό τους, ἕνας ἀξίωματικός ἐποθε ναυτία καὶ ἔκανε ἐμετό. Ἀλλὰ ὁ διοικητὴς τοῦ παρατήρησε ψυχρὰ: «Μοῦ κτύπησαν μὲ μιά πέτρα τὸ αὐτοκίνητο. Ἀφοῦ κάνουν τέτοια, πρέπει νὰ πάρουν σκληρὸ μάθημα». Στὰ νοσοκομεία, ποὺ γέμισαν, τελείωσαν τὰ ἀποθέματα αἵματος μαύρων καὶ ἔγιναν μεταγγίσεις μὲ αἷμα λευκῶν.

Ἡ «σφαγὴ τοῦ Σάπερβιλ» —ὅπως πῆρε κίβλας τὴν ἱστορικὴ ἐνστάθῃ της στὸν διεθνὴ τύπο— δημιούργησε ἄμεση καὶ βίαιη ἀντίδραση. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψῃ ποῦ θὰ δῶνται οἱ ταραχές, ποῦ ἐξελκωθήκαν σ' ὅλη τὴν Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωση, οὔτε εἶναι βέβαιο ὅτι μὲ τὰ μέτρα ἐκτάκτου ἀνάγκης, ποὺ ἐφήρμοσε ἡ κυβέρνησις, θὰ συγκρατηθῇ ἡ κατάσταση. Συντριπτικὴ ἦταν ἡ ἐκκλήσις τοῦ Ἀγγλικανοῦ ἀρχιε-

πισκόπου τοῦ Γιοχάνεσμπουργκ πρὸς τοὺς ἐκείνους ποὺ ἔχουν αἰσθήματα ἀνθρωπισμοῦ. Στὸ Νάτσλ 500 λευκοὶ φοιτητὴ ὠργάνωσαν διαδήλωση μὲ πινακίδες: «Χίτλερ 1939, Βερούερντ 1960». Ἐξω ἀπὸ τὴν Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωση οἱ ἐκδηλώσεις ἦταν ἀγριώτερες. «Δολοφονία», φώναζε ἕνα πικρὸ πλῆθος στὸ Λονδίνο, ποὺ εἶχε συγκεντρωθῇ μπροστὰ στὸ Κοινοβούλιο. Στὸ Βατικανό, ὁ «Ρωμαιοὶ Παρατηρητὴς» κατεδίδασκε μὲ ἔντονο ὄφρος τὸ ἐγκλήμα, ἐνῶ στὴν Οὐάσιγκτον τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐγκαταλείποντας τὴν συνήδη ἐπιφυλακτικότητά του σ' ὅτι ἀφορὰ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα μιᾶς ἄλλης χώρας, «ἐθελόγη» γιὰ τὰ θιασὰ μέτρα καὶ «ἐλευθέρωσε» γιὰ τὴν τραγικὴ δόξα ἀνθρώπων. Αἰτιάλογες ἦταν οἱ δηλώσεις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν κ. Χάμμερσκελντ, ἐνῶ ἡ προσφυγὴ τῶν 29 κρατῶν τῆς Ἀφρικανοασιατικῆς Ὁμάδος ἐνεγράφη ἀμέσως στὴν ἡμερησία διάταξη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΗΚΟΥ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

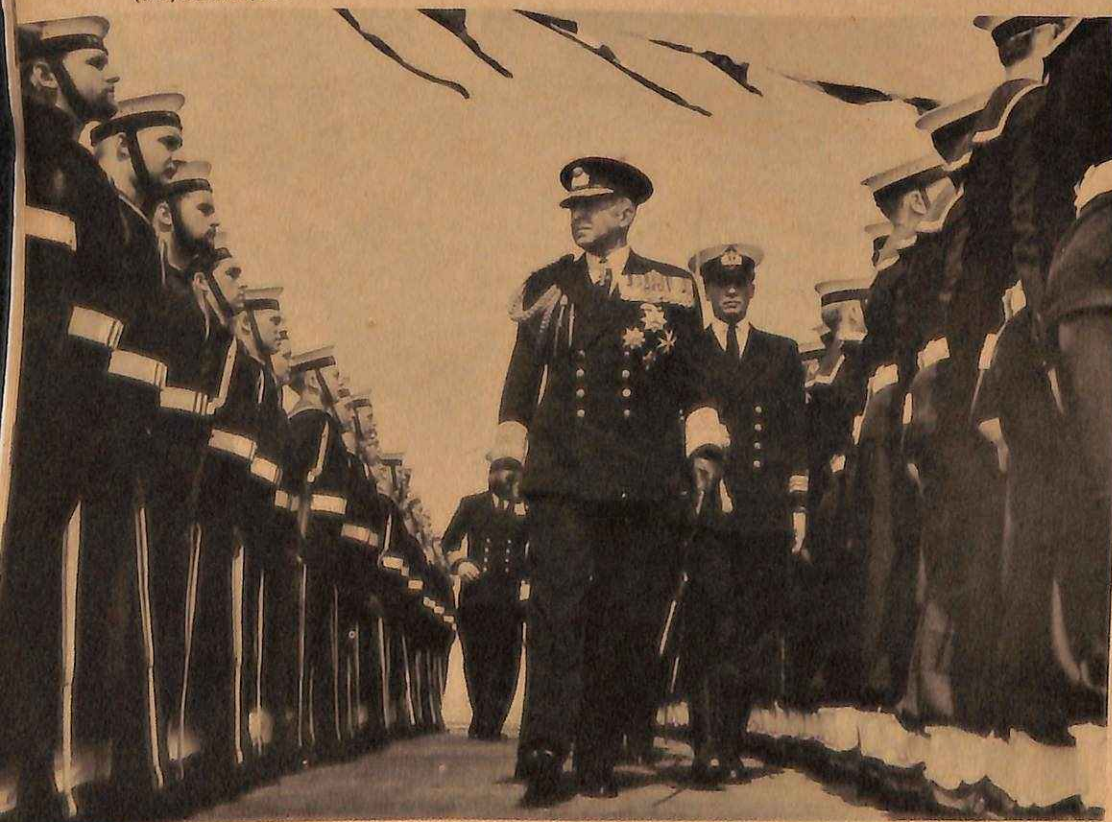

Οι βασιλείς στην πρεμιέρα

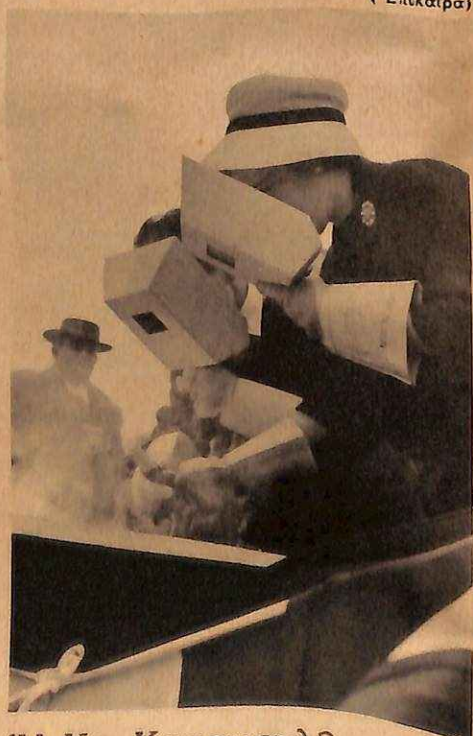
Μια ωραία φωτογραφία (άνω) της Βασιλίσσης και των πριγκιπισσών Σοφίας και Ειρήνης, ενώ παρακολουθούν από τα προπύλαια των Παλαιών Ανακτόρων την επίβλητη παρέλαση της 25ης Μαρτίου. Κάτω: Ο Βασιλεύς, συνοδευόμενος από τον διάδοχο, επιθεωρεί το βρετανικό αεροπλανοφόρο «Άλβιόν» που, ως γνωστόν, παρέμεινε για λίγο στον Φαληρικό Όρμο. Τον Βασιλέα, ο οποίος έφερε στολήν Βρετανού ναύαρχου, και τον διάδοχο, με στολήν άνθυπολαχαού, υπεδέχθησαν ο Άγγλος πρεσβευτής σερ Ρότζερ Άλλεν και ο ναύαρχος Σμήτον.

(Μεγολοκονόμου)

("Ενωσις")

("Επίκαιρα")

Η Κα Καραμανλή στα ναυπηγεία

Η σύζυγος του πρωθυπουργού, κ. Αμαλία Καραμανλή, δεξυνοκόλλησε συμβολικά το πρώτο έλασμα, κατά την τελετή της τοποθέτησής της τρύπιδος του πρώτου δεξαμενοπλοίου, 25.000 τόν., που άρχισε να ναυπηγείται στα «Ελληνικά Ναυπηγεία» Σκαμαγκιά.

Άκαταπόνητος,
εύθυμος,
πληθωρικός,
όμιλητικώτατος,
άνεκδοτολόγος,
παρατηρητικός,
εύέλικτος,

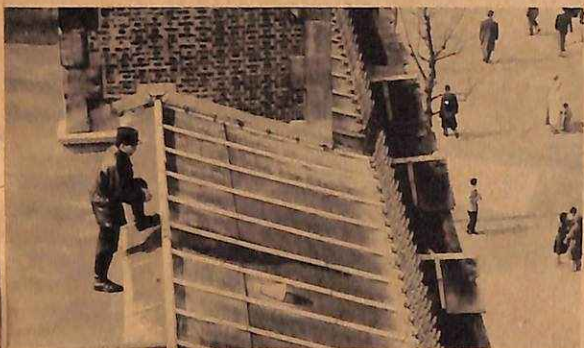
Ο ΚΥΡΙΟΣ

Κ

ΣΚΟΡΠΙΖΕΙ
ΧΑΜΟΓΕΛΑ
ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Στις σελίδες που ακολουθούν παρουσιάζεται φωτογραφικά ή πολιτικώτατη περιοδεία του άρχηγού της Σοβ. Ένώσεως

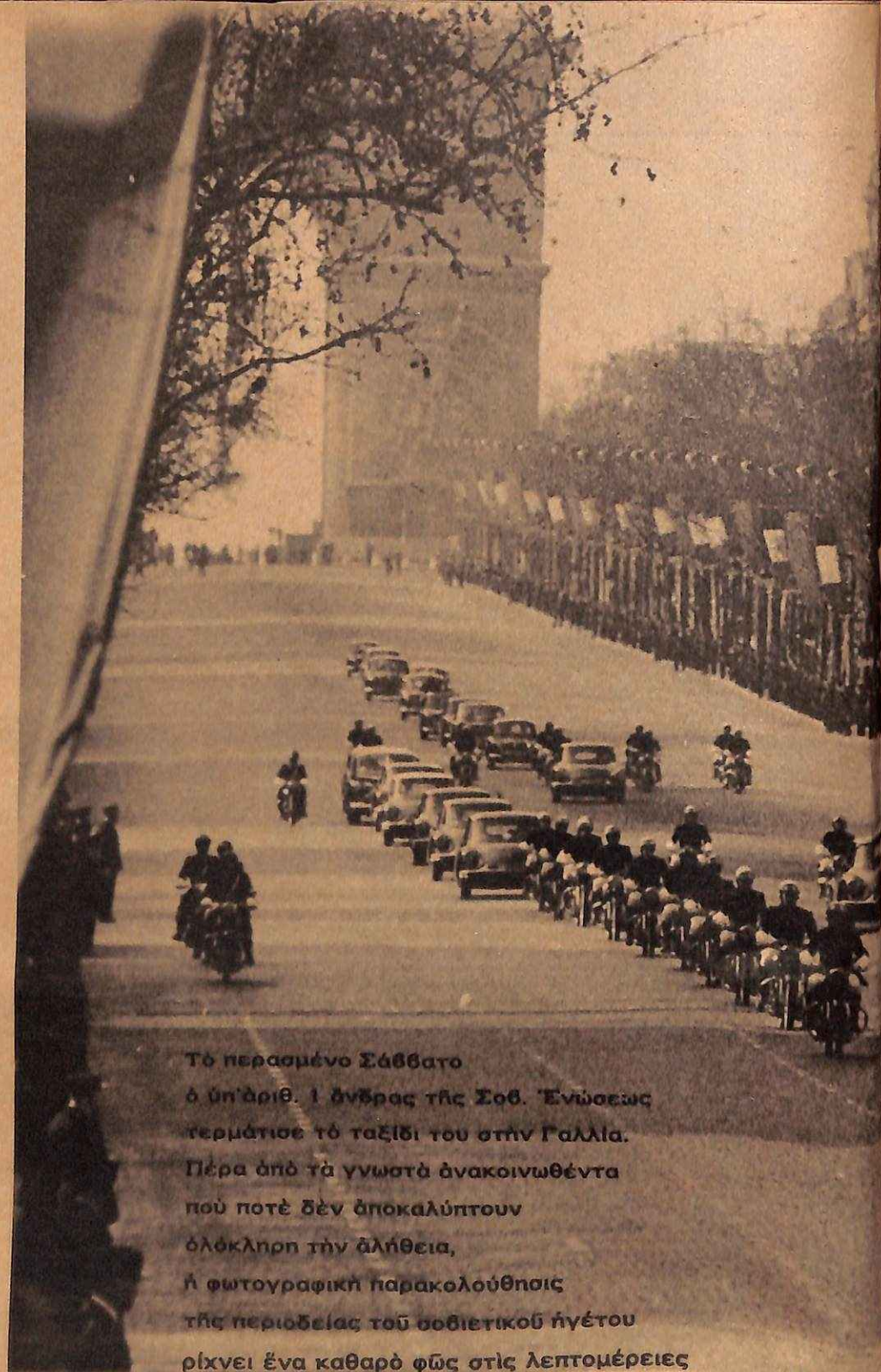

ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ δυνάμεις δεν
έπαρκούν για την ασφάλεια του ύ-
ψηλού επισκέπτη. Στις στέγες έπα-
γρυπνούν σαν φρουροί πυροσβέστες

ΜΕΤΑ την κατάθεση στεφάνου στο
μνημείο του 'Αγνώστου Στρατιώτου,
στην 'Αψίδα του Θριάμβου, η πομ-
πή κατευθύνεται από την λεωφόρο
τών 'Ηλυσίων στο Καί ντ' 'Ορσαί.

ΕΝΑ ΚΑΛΠΑΚΙ «αλά Κρούστσεφ»
και χάρτινες ρωσικές και γαλλικές
σημαιούλες. Χρυσές βουλιές έκαναν
οι έπιχειρηματίαι της περιστάσεως.

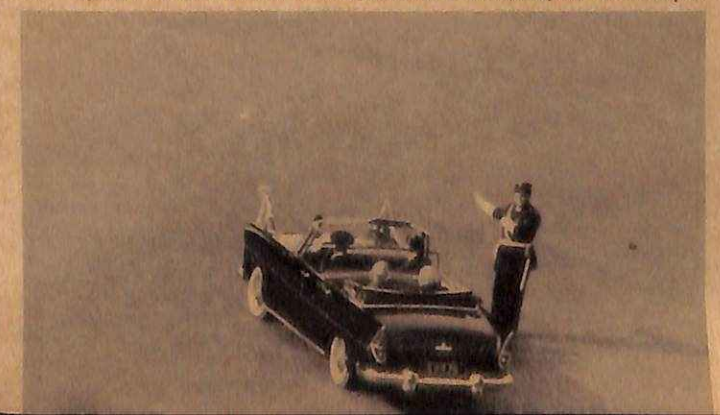
Το περασμένο Σάββατο
ο υπ' αριθ. 1 άνδρας της Σοβ. Ένώσεως
τερμάτισε το ταξίδι του στην Γαλλία.
Πέρα από τα γνωστά ανακοινωθέντα
που ποτέ δεν αποκαλύπτουν
ολόκληρη την αλήθεια,
ή φωτογραφική παρακολούθησις
της περιοδείας του σοβιετικού ηγέτου
ρίχνει ένα καθαρό φως στις λεπτομέρειες
ένός γεγονότος με αναμφισβήτητη
σημασία για την διεθνή πολιτική εξέλιξη.

Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ, από το αεροδρόμιο του 'Ορλύ μέχρι το Καί
ντ' 'Ορσαί, οι δυο ηγέται συνταξίδευσαν στο προεδρικό αυτοκίνητο.

ΑΝΕΦΕΛΗ ΑΛΛ' ΟΧΙ ΚΙ ΑΝΩΦΕΛΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ Ο κ. ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΙΔΕ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ, ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Στη Γαλλία η κυρία Κρούστσεβα είχε ανάλογο έπιτιχια μ' αυτήν που σημείωσε στην Αμερική. Πολλοί Γάλλοι εραφιστάριχοι βλέποντας τη φωτογραφία της καίκης ούτης γυναίκουλας, που θα έφιλονεύετο σε παλάτια και θα συναντούσε ως ίση προς ίσες με τις ευρωπαϊσμούς της γαλλικής δημοκρατίας, άλλα εραφιστάριχοι ακόμη περισσότεροι μοχθάνοντας πως η γυναίκουλα αυτή έπληρε καθημέρνια της Πολιτικής Οικονομίας, ότι μιλάει θαυμάσια άγγλικά και ότι δεν χάνει ποτέ την ψυχραιμία της, το χομόνεύει της και την αξιοπρέπειά της...

"Όσο για τόν ίδιο τόν Κρούστσεφ, οι

"Όσο για τὸν ἴδιο τὸν Κροῦσαισεφ, οἱ

γαλλικές εφημερίδες δεν παρέλειψαν να σημειώσουν πως τόσο η εμφάνιση όσο και η νοστοργία είναι τελείως αντίθετες με το προφίρ του Ντὲ Γκώλ. Ὁ Ντὲ Γκώλ είναι πανύψιλος, ἀπαθή, ἀσθηρὸς, με μεγάλη κλασική μωρφολογία καὶ ἀριστοκρατικὸς στὸς τρόπους καὶ στὶς κινήσεις. Ὁ Κροῖστσεφ είναι κοντός, χοιρινός, εὐθυσμός, χαρατταχίτης, αὐτοδιδασκτὸς, αὐθόρμητος, λαϊκός. Ἀλλωστε, ὁ δῖος ἄνθρωπος ἔχουν πολέμει, στὸ παρελθόν, ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου: Ἀπὸ τὸν Μάιο τοῦ 1919 ὡς τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1921 ὁ Ντὲ Γκώλ πολέμησε ἐναντίον τοῦ ἐβρουῖο στρατοῦ, στὰ σύνορα τῆς Πολωνίας, ὑπὸ

τις διατάξεις του Βεγκνάρ. Ο Ένρυστ στρατός είχε τότε διοικήσει τον τόν στρατηγό Τουχατσέφσκυ (που τουφεκίστηκε αργότερα από τον Στάλιν). Και ο Νικήτα Κρούσσεφ αποτέλούσε από το 1919 μέλος του έρυθρου στρατού.

Παντού, σ' όλες τις γαλλικές πόλεις, προσφερόμενοι άβυσσος όσο και παράξενα δώρα στον Κρούσσεφ και στις γυναίκες του. Στο Πω του χάριζαν ένα άριστη ζωντανά, τυρί και καλομπίκι. (Το άριστη το παρέδωσε στον στρατηγό Ζαχάρωφ, της Σοβιετικής Άσφαλειας, δια το πραιτερίμ!). Στο Μπορνώ του χάριζαν το «Πνεύμα των Νόμων» του Μοντεσκιέ. Στο Τάρμπ χάρι-

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΜΑΝΝΕΚΕΝ ΕΠΕΔΕΙΞΑΝ ΣΤΗΝ κ. ΚΡΟΥΣ ΤΣΕΦ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΗ ΤΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ;

Διανύομεν τὸν αἰῶνα τῆς γνώσεως. Ποτὲ ἄλλοτε ἡ ἀνθρωπότης δὲν διέθετε τόσους σοφοὺς ὥπως σήμερον. Καὶ ποτὲ ἄλλοτε διὼς δὲν διέτρεχε τόσον κίνδυνον νὰ κατακλυσθῇ ἀπὸ ἄτομα, ποὺ περιφρονοῦν τὴν ἀνθρωπίνην πλευρὰν τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας. Διότι ἡ ἀνάπτυξις τῆς γνώσεως δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς εἰδικεύσεως. Καὶ ἡ εἰδικεύσις διαμορφώνει τελικῶς — ἂν δὲν ὑπάρξῃ ὑποκειμενικὴ ἀντίδρασις — ἀνθρώπους, «οἱ ὅποιοι γνωρίζουν ὅλο καὶ περισσότερα περὶ ὁλὸν ὀλιγωτέρων πραγμάτων» — ὥπως προσφεύστατα ἐλέχθη.

Ὁ τύπος αὐτὸς ὑπῆρχε καὶ κατὰ τὸ παρελθόν — μὲ μοναδικὴν ἴσως ἐξαίρεσιν τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν ἀναγέννησιν, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπηρεασθῇ ἐντόνως ἀπὸ τὴν κλασικὴν κληρονομίαν. Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὁμῶς χρόνους καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἐποχὴν μας πληθύνεται μὲ ταχύτατον ρυθμὸν. Ἔτσι ὑπάρχουν σήμερον πάρα πολλοὶ θαῤῥεως μορφωμένοι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι σιγά-σιγά ἔχασαν τὴν «χαριστέραν» ἰδιότητα τοῦ καλλιεργημένου ἀνθρώπου: τὴν ἀνθρωπιάν. Ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἐξαιρετοὶ ἐρευνηταί, ἀπαράμιλλοι καθηγηταί, φημισμένοι σοφοί, ἀλλ' ἀφήνουν τὸ βαρὺ φορτίον τῆς γνώσεως τὰς πηγὰς τῆς ἀνθρωπιάς καὶ νὰ ἐκμηδενίσῃ καὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν αἴσθησιν τοῦ χιούμορ καὶ τὴν ἀνεκτικότητά των.

Ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ ἀντικείμενα τοῦ εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντός των, χάνουν τὴν αἴσθησιν καὶ γνῶσιν τοῦ συνόλου καὶ τοῦ κόσμου, ὥπως οἱ μεσαιωνικοὶ καλόγηροι, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ πνεῦμα των καταπνίγνται ὑπὸ τὸν μαρμαμένον, ὅσον καὶ ἡ φυσιογνωμία των. Ὁ ψυχρὸς καὶ σκονισμένος αὐτὸς κόσμος τῆς σχολαστικότητος δὲν ἔμπορὶ νὰ ἔχῃ καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν κόσμον τῆς πραγματικῆς πνευματικῆς καλλιέργειας, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ εἶναι γεμάτος ἀπὸ θερμότητα, χρῶμα καὶ αἰσθητικὴν συγκίνησιν. Τὸ εἶπε πρὸ δυόμισι περὶπου χιλιετηρίδων ὁ Ἡράκλειτος: «Πολυμαθὴν νόον ἔχειν οὐ διδασκεῖ».

Τὸ πρῶτον συστατικὸν στοιχεῖον τῆς πραγματικῆς πνευματικῆς καλλιέργειας εἶναι ἡ ἀπλότης: ἡ ἀπλότης εἰς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον σκελῶ τῆς πολὺ περίπλοκος ἡ ἐκπαίδευσίς μας πολὺ σοβαρὰ: ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ κόσμος εἶναι τόσον δυστυχῆς — πολιτικῶς καὶ οικονομικῶς. Ὅταν ἕνας πολιτισμὸς χάσῃ τὴν ἀπλότητά του, ἐκφυλίζεται καὶ καταπνίγνται ἡ ἀντίκτυπὸν τῆς εἰς τὴν μοντέρναν ποίησιν καὶ τὴν μοντέρναν τέχνην, ποὺ ἐκλαμβάνουν τὴν παραξενιὰν ὡς ἰδιοφυίαν καὶ περιφρονοῦν τὸ φυσικὸν κάλλος σὰν κάτι ξεπερασμένον.

Ἡμπορεῖ νὰ φαίνεται παράδοξον, εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀπλότης ἀποτελεῖ τὸ ἐξωτερικὸν γνώρισμα καὶ σύμβολον τῆς βαθύτητος τῆς σκέψης. Διότι ἡ ἀπλότης εἰς τὸν προφορικὸν καὶ εἰς τὸν γραπτὸν λόγον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῆς σκέψεως. Ὅταν βλέπετε ἕνα δοκίμιον γεμάτο ἀπὸ περιπλοκούς διατυπώσεις, τεχνικούς δρους καὶ ἀλληλοσυμπλεκόμενὰς προτάσεις, ἡμπορεῖτε νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι ὁ συγγραφεὺς δὲν κατέχει κατὰ βάθος τὸ θέμα του, ὅτι δὲν εἶναι βέβαιος διὰ τὰ δεδομένα του, οὔτε διὰ τὰ συμπεράσματά του.

Ἡ πρόδοξος ἀπὸ τὴν τεχνικὴν περιπλοκότητα εἰς τὴν ἀπλότητα καὶ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ εἰδικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ στοναστοῦ εἶναι βασικὰς ἀποτελέσματα μίας λειτουργίας, ποὺ θὰ ἡμπορούσαμεν νὰ ὀνομάσωμεν «γνώσειν τῆς γνώσεως» καὶ ποὺ δύναται νὰ πασαλληθῇ μὲ δτι ἀποκαλοῦν «μεταβολισμὸν» οἱ ἱατροί. Πραγματικὸς σοφὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ ἀπλὰ καὶ ἀνθρώπινα, διότι ἔχει ἀφομοιώσει πλήρως τὴν γνῶσιν καὶ κατάρθωσε νὰ τὴν συνδέσῃ μὲ τὴν ζωὴν — τὴν ἰδικὴν τοῦ ζῶντος καὶ τὴν ζωὴν τοῦ περιβάλλοντός του.

Μία ἄλλη ἰδιότης, ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἐξανθρωπισμὸν τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας, εἶναι ἡ φαντασία. Αὕτη θὰ μᾶς βοηθῇ νὰ κατανοήσωμεν βαθύτερον καὶ νὰ χαροῦμε ζωηρότερον τὴν γνῶσιν μας. Καμμία ἐπιστήμη — εἴτε θεωρητικὴ, εἴτε θετικὴ — δὲν παρέχει πραγματικὴν ἱκανοποίησιν καὶ δὲν προάγει χωρὶς τὴν ἐπιστράτευσιν τῆς φαντασίας. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, καμμία πρόδοξος καὶ κατὰκτησις εἰς τὸν τομέα τῆς γνώσεως δὲν πρέπει νὰ μᾶς καθιστᾷ τυφλοὺς ἐνώπιον τοῦ κάλλους τῆς φύσεως. Ὁ ὅπως καλλιεργημένος ἄνθρωπος «βλέπει τὸν κόσμον εἰς ἕνα κόκκον ἄμμου καὶ τὸν οὐρανὸν εἰς ἕνα ἀγριολούλουδον».

Ὁ Μάρκος Αὐρήλιος, ὁ Ρωμαῖος στωϊκὸς φιλόσοφος καὶ αὐτοκράτωρ, γράφει εἰς τὰ «Εἰς ἑαυτὸν»: «Καὶ τὰ στάχυα ποὺ γέρνουν καὶ τὰ φρύδια τοῦ λεονταρίου καὶ ὁ ἀφρὸς ποὺ τρέχει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἀγριοχοίρου καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, ἐὰν τὰ παρατηρήσῃ κανεὶς καθ' ἑαυτὰ, δὲν θὰ τὰ ὁρῇ ὡραία. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἐκδηλώσεις τῆς φύσεως, ἔχουν δική τους ὁμορφίαν καὶ εὐχαριστοῦν τὴν ψυχὴ. Ἔτσι, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἔχῃ αἴσθημα καὶ βαθύτεραν ἰδέαν δι' ὅσα γίνονται εἰς τὸ σύμπαν, τίποτε σχεδὸν ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ συνδέονται μὲ τὴν φύσιν δὲν θὰ τοῦ φανῇ ὅτι δὲν συντελεῖ εἰς τὴν εὐχαρίστησίν του».

Καὶ ἔχει δίκαιον. Τὸ πνεῦμα τοῦ καλλιεργημένου ἀνθρώπου πρέπει νὰ εἶναι σὰν τὴν εὐαίσθητη πλάκα ἢ τὸ φιλμ μίας φωτογραφικῆς μηχανῆς, ἔτοιμον νὰ δεχθῇ κάθε εἰκόνα ὁμορφίας, εἴτε αὕτη προσφέρεται ἀπὸ ἕνα ποίημα, εἴτε ἀπὸ μίαν μουσικὴν, εἴτε ἀπὸ ἕνα ζωγραφικὸν πίνακα, εἴτε ἀπὸ κάποιο ἀντικείμενον ἢ φαινόμενον τῆς φύσεως. Τὰς εἰκόνας αὐτὰς θὰ τὰς συλλάβῃ μὲ τὰς αἰσθήσεις, ἀλλὰ θὰ τὰς χαρῇ μὲ τὰ ἐσωτερικὰ μάτια τῆς φαντασίας.

Ἀπαραίτητος, ἐπίσης, εἶναι καὶ ἡ αἴσθησις τοῦ χιούμορ. Αὕτη ἡμπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τὴν ποιότητα καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ζωῆς μας. Διότι τὸ χιούμορ ἀσκεῖ μίαν ἰδιότυπον χημικὴν ἐπίδρασιν. Μεταβάλλει τὴν βασικὴν ὑφὴν τῆς σκέψεώς μας καὶ τῆς ἐμπειρίας μας. Ὁ Λὶν Γιουτάγκ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον διακεκριμένους Κινέζους συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς μας, γράφει σχετικῶς τὰ ἑξῆς: «Ἐὰν στείλετε 5 ἢ 6 ἀπὸ τοὺς καλύτερους χιουμορίστας τοῦ κόσμου εἰς μίαν διεθνὴ διάσκεψιν καὶ τοὺς δώσετε πλήρη ἐξουσιοδότησιν, νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι θὰ σωθῇ ὁ κόσμος. Διότι τὸ χιούμορ συμβαδίζει κατ' ἀνάγκην μὲ τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὸν ὀρθολογισμόν, ἐπὶ πλέον δὲ προϋποθέτει κάποιαν ἐξαιρετικῶς λεπτὴν ἱκανότητα τοῦ πνεύματος νὰ συλλαμβάνῃ τὰς ἀνακολουθίας καὶ τὰς μαῖας καὶ τὰ σοφίσματα».

Ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἐξουθενώ. Τὸ χιούμορ ἡμπορεῖ νὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον πρὸς τὴν Λογικευομένην Ἐποχὴν τοῦ κόσμου. Εἴχαμεν ἕως τῶρα ἀρκετὰς Ἐποχάς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Λιθίνην καὶ τελειώνοντας εἰς τὴν Ἀκετασὴν. Δὲν ἐφθάσαμεν ὅμως ἀκόμη εἰς τὴν Λογικευομένην Ἐποχὴν, ὥπως μαρτυρεῖ ἡ παρούσα κατάστασις τῶν πραγμάτων καὶ τῶν πνευμάτων. Καὶ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ὁραματιζώμεθα μεγαλύτερον ἰδεῶδες ἀπὸ τὸ νὰ ἐμποτισθῇ ἡ ἀνθρωπότης μὲ περισσότερον λογικὸν πνεῦμα, μὲ μεγαλύτεραν εὐθυκρισίαν καὶ μὲ περισσότεραν ἀπλότητα σκέψεως.

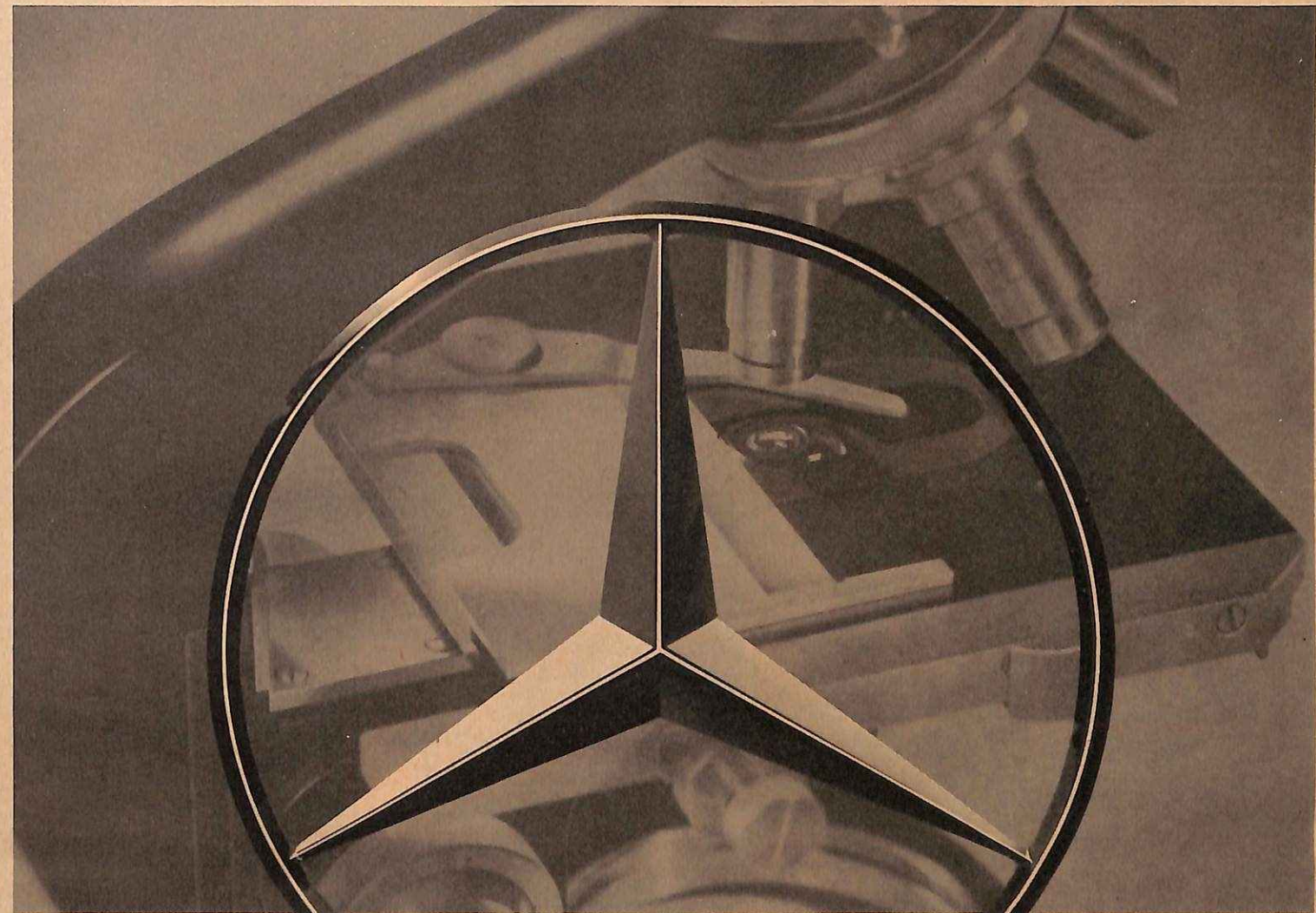
Τὸν τελευταῖον ἀπαραίτητον παράγοντα ἐξανθρωπισμοῦ τῆς γνώσεως ἀποτελεῖ ἡ ἀνεκτικότης, δηλαδή, τὸ ἀντικειμενικὸν πνεῦμα. Ἐχομεν ὅλοι τὰς προκαταλήψεις μας. Καὶ οἱ μορφωμένοι ἄνθρωποι ἔχουν συνηθῶς τόσας προκαταλήψεις, ὅσας καὶ οἱ ἀμόρφωτοι — ἂν ὄχι περισσότερας. Ὅπως ἔχομεν διαφορὰς γνώμων ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν συγγραφέων, ποιητῶν, μουσικῶν, ζωγράφων. Ἐρίζομεν περὶ μορφῶν διακυβερνήσεως καὶ πολιτικῶν συστημάτων. Μερικοὶ ἀπὸ ἡμᾶς φρονοῦν ὅτι ἡ νέα σελήνη εἶναι ὠραιότερα ἀπὸ τὴν πανσέληνον· ἄλλοι πιστεύουν τὸ ἀντίθετον. Μερικοὶ ὑποστηρίζουν τὴν κλασικὴν παιδείαν, ἄλλοι εἶναι θιασῶται τῆς τεχνικῆς καὶ πρακτικῆς παιδείας.

Διὰ τὸν πράγματι ὅμως καλλιεργημένον ἄνθρωπον ἡ ἀλήθεια εἶναι σχετικὴ ἢ ὁμορφία εἶναι πολύνωμος, ὥπως τὸ οὐράνιον τόξον ἢ μουσικὴ εἶναι ἁρμονία διαφόρων τόνων· καὶ ὁ κόσμος εἶναι μωσαϊκὸν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο ὁ καλλιεργημένος ἄνθρωπος γοητεύεται καὶ δὲν ὀργίζεται ἀπὸ τὰς ποικιλίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσεως. Τὰ βλέπει ὅλα αὐτὰ μὲ νοῆμον ἐνδιαφέρον, μὲ ἀνεκτικότητα καὶ μὲ φαντασίαν καὶ κατορθώνει ἔτσι νὰ παραμείνῃ ἄνθρωπος.

Χωρὶς νὰ εἶναι κανεὶς προγονόπληκτος, δὲν ἡμπορεῖ νὰ μὴ ἀναλογισθῇ τὸν τύπον τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον εἶχε διαμορφώσει ἡ κλασικὴ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης. Πολὺ προτοῦ ὁ Τερέντιος διακηρύξῃ τὸ περίφημον ἐκείνο: «Ἀνθρώπος εἶμαι καὶ τίποτε τὸ ἀνθρώπινον δὲν θεωρῶ ξένον πρὸς ἐμέ», οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχαν κατορθώσει — ὥπως προκύπτει ἀπὸ τὰ μνημεῖα τοῦ λόγου καὶ τῆς τέχνης, τὰ ὅποια μᾶς κατέλειπαν — νὰ γίνουν καὶ νὰ εἶναι πλήρεις ἄνθρωποι.

Σπ. Β. Β. Β.

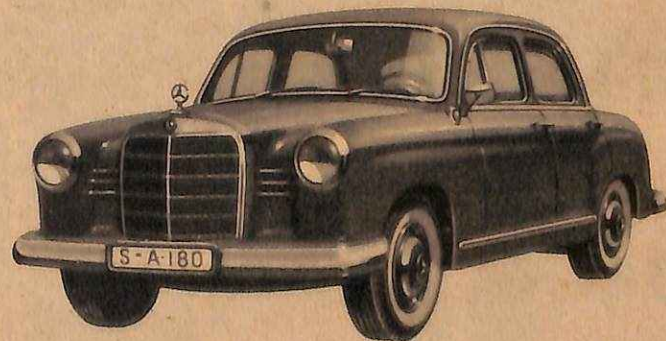
Ποιότης - καὶ ποῖοι οἱ συντελεσταὶ τῆς.

025 ΑΙ

Ἐπιστημονικὴ ἔρευνα.

Ἡ ποιότης καὶ ἡ τεχνικὴ τελειότης ὅλων τῶν προϊόντων τῆς Μερσεντές-Μπένζ βασίζονται εἰς τὴν ἀκούραστον ἐπιστημονικὴν ἔρευνα. Αὕτη εἶναι τὸ θεμέλιον τοῦ ἐξαιρετικοῦ βαθμοῦ ἀσφαλείας καὶ ἀνέσεως, ποὺ κατέστησε τὸ ἄστρον τῆς Μερσεντές-Μπένζ σύμβολον ποιότητος.

MERCEDES-BENZ

Η Συλλογή της Έφης

γκρέκα

Μέ τέτοια
λεονά είδη
για προίνα,
ποιός δέν
δά μέ πάρη;

- Σεντόνια { Ν° 120
'Ιρλάνδα
Βικτώρια
- Χασέδες Ν° 333
- Περκάλια Ν° 33

σέ έξαιρετικές ποιότητες, ανώτερες τών
Εύρωπαϊκών, ως καί όλα τά άλλα είδη τής

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

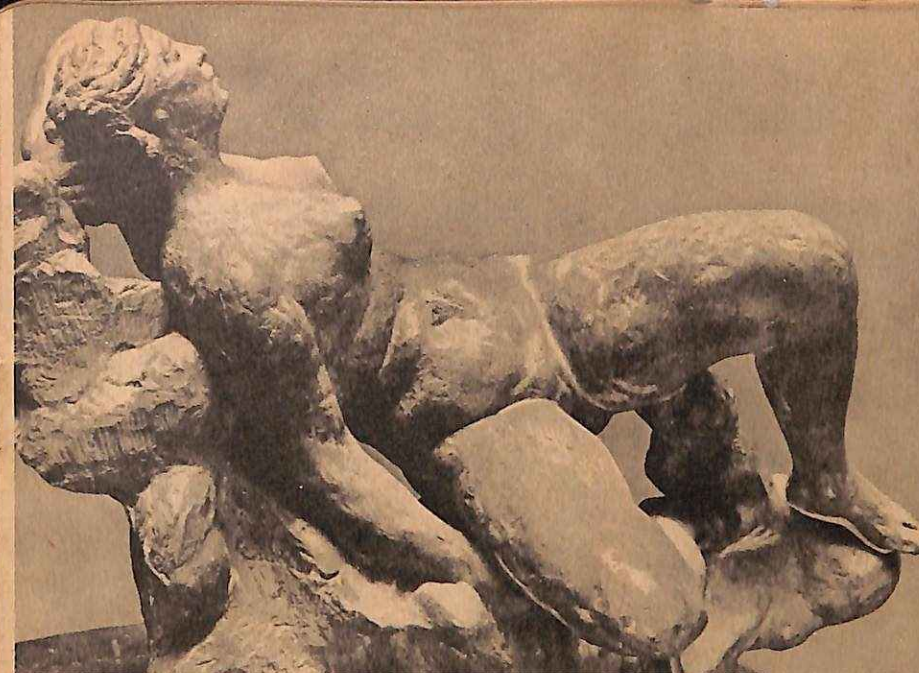
στά Μεγάλα Καταστήματα Νεωτερισμών

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΜΠΟΥΡΝΤΕΛ — ΜΩΡΕΑΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΟΛΩΝΙΕΣ. Ένα από τα έξι ανάγλυφα, ύψους 1.39 μ., το οποίο βρίσκεται στη βάση του μνημείου του ποιητή Μίσκιεβιτς. ↓

↑ ΤΟ ΓΥΜΝΟ γυνα:κείο σώμα ένπνευσε στον Μπουρντέλ, σε όλες τις περιόδους του, αναρίθμητες συνθέσεις...

↑ ...ΑΡΜΟΝΙΚΑ συνδυάζονται ο δυναμισμός του σώματος με τη λεπτότητα των χαρακτηριστικών του προσώπου.

**Δυο μεγάλοι καλλιτέχνες
μέ κρίκο συνδυετικό
τήν Έλλάδα—
και την προτομή
που έφτιαξε ο πρώτος
για τον δεύτερο**

Η 'Αθήνα αποκτά μια εξαιρετική προτομή του Μωρεάς, έργο του μεγάλου γλύπτη Μπουρντέλ.

Για τους φίλους της τέχνης η απλή αυτή φράση είναι ένα σπουδαίο γεγονός και κλείνει διπλό ενδιαφέρον. Για όσους όμως δεν γνωρίζουν τις σημαίνουσες μορφές της πέννας και της σμίλης είναι απαραίτητο, πριν αναφερθούμε κάπως περισσότερο στην είδηση της προτομής, να σταθούμε για λίγο εμπρός στο νόημα του Μωρεάς και του Μπουρντέλ και απλά, φευγαλέα να σκιαγραφήσουμε τη ζωή και το έργο τους. Άλλωστε υπάρχουν και δυο έπετειοι, που μάς οδηγούν σ' αυτό το μικρό αφιέρωμα. Συμπληρώθηκαν πριν από λίγο 30 χρόνια από τότε που πέθανε ο Μπουρντέλ—σε λίγους μήνες ολοκληρώνεται κ' ένας αιώνας από την ημέρα που γεννήθηκε—κι ακριβώς την εποχή αυτή έκλεισε η πρώτη πεντηκονταετία από εκείνον τον χιονισμένο Μάρτη της Γαλλίας, που ο Μωρεάς έφυγε για το ανεπίστρεπτο ταξίδι.

Όμως, και πέρα από αυτές τις σημαδιακές χρονολογίες, υπάρχει κάτι πιο υπολογίσιμο, κάτι ουσιαστικό, που μάς φέρνει τώρα σ' αν χρέος τις μνήμες του Μωρεάς και του Μπουρντέλ: 'Η σημασία που παίρνει η παρουσία τους μέσα στο χώρο του ελληνικού και του γαλλικού πνεύματος. Παιδιά δυο διαφορετικών πατριδών, εκφράζουν με τη ζωή και το έργο τους αυτή την παλιά, εκλεκτή και αγέραστη αλληλεπίδραση που ένώνει πνευματικά και καλλιτεχνικά την Γαλλία με την Ελλάδα.

Φτωχοί δοσκοί κ' εργάτες ήταν οι συγγενείς του Έμιλ Άντουαν Μπουρντέλ. Κι απ' αυτούς πήρε όχι μονάχα τη θερμή της ανοιχτής καρδιάς, που υπάρχει διάχυτη στα λαϊκά στρώματα, μα και μια βαθειά πείρα του ανθρώπινου πόνου και μόχθου. Μέσα στον ταπεινό και στέριο κόσμο των καθημερινών ήρώων, που αγωνίζονται σκληρά για το ψωμί της μέρας, βρήκε το σφυγμό της ζωής και τη δύναμη που κλείνει το ανθρώπινο σώμα. Γεννήθηκε στο Μοντωμπάν και πήρε τα πρώτα μαθήματα γλυπτικής στην Τουλούζη. Γρήγορα, όμως, σε ηλικία 24 ετών, μια υποτροφία τον ώδηγησε στο Παρίσι, για να τον κάνει σπουδαστή της Σχολής Καλών Τεχνών. Στη θέση του, κάθε άλλος φτωχός επαρχιώτης θα ήταν τρομερά ευχαριστημένος μ' αυτή την πρώτη δικαίωση που γνώριζε το ταλέντο του. Μα ο νεαρός Μπουρντέλ—χαρακτήρας αγωνιστικός, ίδιος με τον επαναστάτη πατέρα του—δεν μπορούσε να παραδεχθεί το σύστημα της Σχολής και να πιστέψει πως έπρεπε να χάσει, σαν άλλους, δέκα ολόκληρα χρόνια μέσα σ' αυτήν, για να πάρει στο τέλος ένα ανούσιο κι άσκοπο δίπλωμα. Πάνω, λοιπόν, στους έξι μήνες παράτησε τη Σχολή κι άρχισε να εργάζεται μόνος του, μελετώντας την ελληνική κλασική τέχνη.

→ ΖΑΝ ΜΩΡΕΑΣ. Το πρόπλασμα έγινε άμεσα μετά τον θάνατο του ποιητή (1910), αλλά μόλις τώρα χύθηκε στον μπουρντέλο.

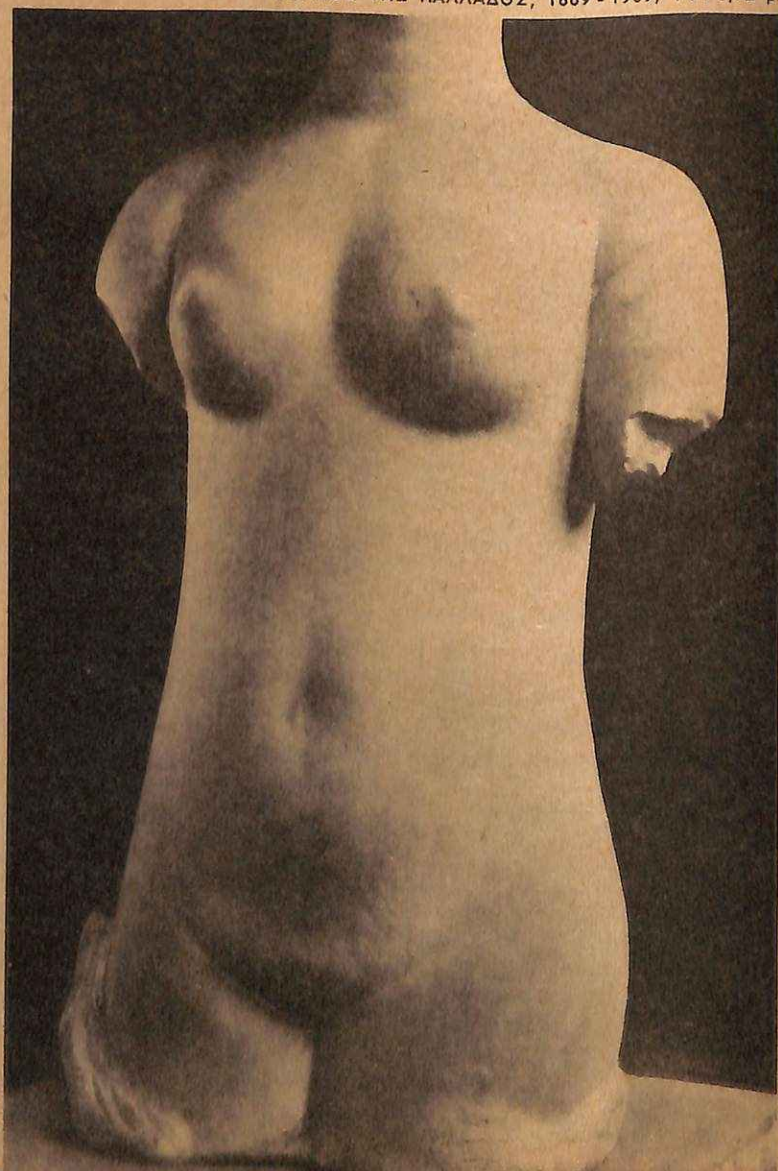

«Ο ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΟΥΣΕΣ ΤΟΥ» (1912). ΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΑΓΛΥΦΑ ΠΟΥ ΚΟΣΜΟΥΝ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΗΛΥΣΙΩΝ. Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΠΡΟΙΚΙΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ

ΚΟΡΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ, 1889 - 1909, ΥΨ. 0,92 μ.

ΜΙΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ πυρετώδους δημιουργίας. Ὁ Ἀντουάν Μπουρντέλ στὴν ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας του. Δεξιὰ, λίγο πρὶν πῆθῃ,

ΟΙ καλλιτεχνικές ἀνησυχίες του κ' ἡ φλογερὴ δίψα του γιὰ μάθησι τὸν ἔφεραν σύντομα κοντὰ στὸν Ροντέν, πού τὴν ἐποχὴ ἐκείνη δρισκόταν στὸ μεσογυρῆμά του κ' εἶχε κιόλας θεωρηθῇ κορυφαία προσωπικότητα τῆς γλυπτικῆς ὅλων τῶν αἰώνων. Ὁ Ροντέν εἶδε σ' αὐτὸν ἕνα ἐκρηκτικὸ ταλέντο καὶ μὲ τὰ φιλικώτερα αἰσθήματα ἄρχισε νὰ συνεργάζεται μαζί του. Ἀλλὰ ἡ προσωπικότητα τοῦ Μπουρντέλ ἀναπτυσσόταν πρὶ γρήγορα ἀπ' ὅ,τι θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ κὶ ὁ πρὶς ἐμπειρὸς δάσκαλος. Σὲ λίγο ἦταν κι αὐτὸς ἕνας ἐμπαίρ, πού δὲν μπορούσε πιά νὰ ὑποταχθῇ στὸν Ροντέν. Ἔτσι ἡ συνεργασία ἔσπασε κὶ ὁ Μπουρντέλ τράβηξε πάλι μόνος τὸ δρόμο του. Γι' ἀρκετὰ χρόνια ἀγωνίστηκε μὲ τὴ φαντασία καὶ τὸ οὐδὲν αἰσθητήριό του ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ ἐργα του ἀπὸ τὴ δεσποτικὴ ἐπίδρασι τῆς ροντενικῆς τέχνης. Ἦθελε νὰ δημιουργήσῃ μιὰ δική του ἐκφραστικὴ φόρμα, συνυφαίνοντας τὴ λιτότητα μὲ τὴ δύναμι, τὴν ἀφαιρετικὴ ἐσωτερικὴ διαγραφὴ τῶν ἀντικειμένων μὲ τὸν φῶμα πού ν' ἀνταποκρινόταν στὴν ἀνθρώπιν ἀγωνία καὶ στὸν μεταδοτικὸ χαρακτῆρα τῆς ἐποχῆς του. Ἐπίσης ἕνα μικρὸ ἐργαστήριό, σ' ἕνα στενὸ τοῦ γραφικοῦ Μονπαρνάζ, πού ἦταν τότε ἡ καρδιά τῆς γαλλικῆς διανοήσεως. Ἐκεῖ δούλευε ἄρως ἀτέλειωτες, ἀντλώντας θέματα ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ μυθολογία. Ἀκόμη δεχόταν τὸν Μπέρνι, τὸν Βαλερύ, τὸν Ἀντρέ Σαρρέ, τὸν Κριστοφόρου κὶ ἄλλες κορυφαίες προσωπικότητες, πού ἀναζητοῦσαν τὸ σκοπὸ καὶ τὴν αἰτία τῆς ζωῆς στὴ φιλοσοφία, στὸν μυστικισμό καὶ στὴν ποίηση. Κοντὰ τους ζοῦσε σὲ μιὰ ἀνάτασι πνεύματος καὶ ψυχῆς κὶ ὠδηγούμενος ἀπὸ τὴ λατρεία τῆς τέχνης φιλοτεχνούσε προτομές τοῦ Μπέρνι, τοῦ Ροντέν, τοῦ Ρέμπραντ, τοῦ Εὐγγερ, τοῦ Ἀνατόλ Φράνς, τοῦ Ζάν Μωρεάς, τῆς Ἰσιδώρας Ντάνκαν... Παράλληλα, φιλελεύθερος ἀπὸ οἰκογενειακὴ παράδοσι, ζητοῦσε νὰ ὑμῆσῃ μὲ τὴ σμίλη του τὰ ἰδανικά τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας. Κ' ἔκαμε τὸ ἀγαλμα τοῦ ποιητῆ

ΜΟΡΦΕΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΕΡΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ Σ ΙΣΙΔΩΡΑΣ ΝΤΑΝΚΑΝ, ΠΟΥ ΉΤΑΝ ΚΑΙ Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ

Μίσκιεβιτς, πού μένει πάντα γιὰ τοὺς Πολωνοὺς σύμβολο ἀγώνων κατὰ τῆς ρωσικῆς τυραννίας, κ' ὕψωσε γιὰ τὸ Μπουένος Ἀϊρες τὸ ἐπιδηλητικὸ μνημεῖον τοῦ στρατηγοῦ Ἀλδερά.

Ὅσο περνοῦσαν τὰ χρόνια, τόσο τὸ ρωμαλέο ταλέντο του ἀναγνωρίζταν εὐρύτερα καὶ νέοι ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο πῆγαινον νὰ σπουδάσουν στὸ ἐργαστήριό του. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν καὶ μιὰ νέα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Κλεοπάτρα τὴν ἔλεγον κ' εἶχε ἕνα ἐκφραστικὸ πρόσωπο, πού στὴν πυρετώδη φαντασία ἐνὸς καλλιτέχνη μπορούσε νὰ ζωντάνευε μιὰ σκεπτόμενη Μοῦσα τοῦ Ἀπόλλωνα. Ὁ Μπουρντέλ τὴν ξεχώρισε ἀμέσως. Εἶπε γιὰ μοντέλο. Μὰ τὴν πῆρε γυναῖκα του.

Αὐτὴ ἔγινε Μοῦσα κ' Ἑγερία του, Ἑστιάδα κ' Ἑλλάδα του. Τοῦ ἔδωσε μιὰ κόρη —τὴν Ροζία, καθὼς τὴν εἶπαν ἑλληνικά—, τοῦ ἐφτίασε μὲ τὴν ἀφοσίωσή της τὴ σπιτικὴ τοῦ εὐφροσύνη, τοῦ φλόγιζε πιότερο ἀκόμη τὴν ἀγάπην του γιὰ τὴ γῆ τῶν Θεῶν καὶ τῶν Ἑρώων, ὅπως ἀποκαλοῦσε τὴ χώρα μας. Αὐτὴ, τέλος, τοῦ ἔκλεισε παντοτινὰ τὰ βλέφαρα, πρὶν ἀπὸ 30 χρόνια, στὸ Βελζινέ. Ἀπὸ τότε μένει στὸ πολὺ ἐργαστή-

ρι του, πού ἔγινε πιά δημόσιο μουσεῖο. Φύλακας τῆς μνήμης του, μαρτυρὰ σ' ὅσους τὴν ἐπισκέπτονται πόσο ὁ Μπουρντέλ, καὶ σὰν καλλιτέχνης καὶ σὰν ἄνθρωπος, στάθηκε ἕνα ὑψηλὸ πρότυπο.

Ἀν ἡ ζωὴ τοῦ Μπουρντέλ, μὲ διάφορα στοιχεῖα τῆς, ἐκφράζῃ μιὰ θαθεῖα ἑλληνολατρεία, ἡ μοῖρα τοῦ Ζάν Μωρεάς θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθῇ ἕνα ἐκὸςιο ἀφιέρωμα στὸ γαλλικὸ πνεῦμα.

Ὁ Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος —ὅπως εἶναι τὸ πραγματικὸ ὄνομά του— γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1856. Ἀπόγονος ἡρώων τοῦ 21 καὶ μεγαλάνοντας σ' ἕνα καλλιεργημένο περιβάλλον, ἄρχισε νὰ γράφῃ νεώτατος στίχους ρητορικοὺς στὴν καθαρὴν οὐρα. Ὅλα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐδειχναν πὼς θάπαιρνε τὴ σκυτάλη τοῦ ποιητικοῦ ρομαντισμοῦ ἀπὸ τὸν Ἀχιλλέα Παράσκο καὶ θὰ γινόταν μιὰ δημιουργικὴ προσωπικότητα στὰ νεοελληνικά γράμματα. Ὅμως, ὁ νεαρὸς ποιητὴς, πού εἶχε τραφῇ μὲ Γάλλους καὶ Γερμανοὺς κλασικοὺς, ἔδειξε γρήγορα ἕνα θερμὸ

ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΛΥΠΤΗ, 1905 - 1908, ΥΨ. 0,68 μ.

Η ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΜΠΟΥΡΝΤΕΛ

“Έχει κι’ η ωρολομή την ιστορία της

έρωτα για το γαλλικό πνεύμα. Και το 1880, ύστερα από ένα μεγάλο ταξίδι του στην Κεντρική Ευρώπη, εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Παρίσι.

Εκεί άρχισε να γράφει στίχους στα γαλλικά και να γίνεται γνωστός στους πνευματικούς κύκλους σαν ευγενής, που καταγόταν από παλιά ηρωική κι άρχοντική οικογένεια του Μωριά. Ο θρύλος αυτός τον έγοητευε ιδιαίτερα. Κ’ έφ’ όσον το επίθετό του ήταν τόσο δυσκολοπρόφερτο και πολυσύλλαβο, αποφάσισε να πάρη το φιλολογικό ψευδώνυμο Ζάν Μωρέας.

Οι στίχοι του με τη θαυμαστή μουσικότητά τους και την ευπαθή μελαγχολία τους, το έντυπωσιακό, άγέρωχο παρωσιαστικό του και μαζί ο θρύλος της ιστορικής καταγωγής του, τον έπέβαλαν στα γαλλικά γράμματα με τον κολακευτικό τίτλο του «Πρίγκιπα των ποιητών». Ο Μωρέας είχε μία παράξενη δύναμη για να μαγνητίζει τους φίλους της λογοτεχνίας, ν’ αποσπά τον θαυμασμό τους και να γίνεται στις φιλολογικές και φοιτητικές συντροφίες του Καρτιέ Λατέν ο «άρχηγός», ο «εξός». Κανένας άλλος, λοιπόν, σ’ αυτή την ευπέλ επέκτα του Παρισιού δεν θα μπορούσε να κηρύξη και να επιβάλει τον «Συμβολισμό» στην ποίηση, μαζεύοντας γύρω του τόσους κορυφαίους λυρικούς. Κι ακόμη, χρόνια μετά, όταν ο «Συμβολισμός» άρχισε να φθίνει και να παρακμάζει, κανένας ίσως δεν θαχε σαν κι αυτόν το γόητρο και τη δύναμη να γίνει ο σηματοδότης του «Νεοκλασικισμού» στα γαλλικά γράμματα.

Όλη η δημιουργική δραστηριότητά του στάθηκε μία προσφορά αγάπης και τιμής στο πνεύμα της Γαλλίας. «Ο Μωρέας — όπως έγραψε κάποιος μελετητής του — έφερε ένα κλαρί δάφνης από τις πλαγιές του Υμνητού στις όχθες του Σηκουάνα». Μά όσο περνούσαν τα χρόνια, τόσο του μεγάλωνε η ανησυχία πως το έργο του θα πήγαινε χαμένο μέσα στην τύχη των διαρκών αναζητήσεων της γαλλικής λογοτεχνίας. Και όσο τον τελευταίο καιρό του στο κρεβάτι ενός νοσοκομείου πλησίαζε το θάνατο, τόσο του γινόταν πεποίθηση η σκέψη πως, αν είχε μείνει στην Ελλάδα, η ποιητική προσφορά του θα έπιανε τόπο, θα γινόταν ίσως μία άρετρία, ένας σταθμός, έστω ένα σκαλοπάτι για κάποια ουσιαστικότερη εξέλιξη. Πέθανε μ’ αυτό τον καμιά, στις 30 Μαρτίου 1910. Την επομένη, έπάνω από το ανοιχτό μνήμα του, στο κοιμητήριο του Περ Λασέζ, ο Μωρίς Μπαρρές άφησε, σ’ ένα θερμό έπικηδειο, να ξεχυθή όλη η αγάπη κ’ η ευγνωμοσύνη που η πνευματική Γαλλία χρωστούσε σ’ έναν Έλληνα ποιητή.

Πού και πότε θα τοποθετηθώ;

Τον Ζάν Μωρέας τον γνώρισε από κοντά κι ο ελληνολάτρης Έμιλ Άντουαν Μπουρντέλ και γοητεύτηκε κι αυτός από τον άρχοντικό, έγκάρσιο χαρακτήρα του. “Αλλά γι’ αυτή την καλλιτεχνική γνωριμία θ’ αφήσω να μιλήσει ένα απόσπασμα από κάποιο γράμμα που μου έστειλε η κέρη του Μπουρντέλ και που το μετασφράγισα λέξη προς λέξη.

«...Ο Μωρέας ήταν ένας από τους πρώτους ύπστηρικτές του πατέρα μου, από την αρχική καλλιτεχνική του εμφάνιση στο Παρίσι. Τον συναντούσε στην «Closierie de Lilas», στο τέμα του μουλιόδωρ Μονπαρνάς, και του έλεγε: «Άκου, γλύπτη». Αμέσως τότε του άνηγγελε τις «Στροφές» του, με την ωραία μελωδική φωνή του. Ο πατέρας μου τον άκουγε καταγοητευμένος. Κ’ εκεί, στο υπόγειο της «Closierie de Lilas», έπιτροπή, με πρόεδρο τον Άνατόλ Φράνς, και ζήτησε από τον πατέρα μου να κάνει το μνημείο του ποιητή. Αμέσως ο πατέρας μου έκανε ένα μάτα και το έργο δεν πραγματοποιήθηκε. Ο πατέρας μου είχε κάνει πολλούς άλλους στίχους άλλες φορές νοσοκομείων. Επίσης, πήρε και έμγαλει φιλοτέχνησε την προτομή...».

Η συνέχεια τώρα της προτομής. Σαν πολλούς άλλους φιλότεχνους, ναζήτησα στο εργαστήρι του Μπουρντέλ, που είναι πιά ένα άριστο εργαστήριο μουσείο του καλλιτέχνη. Πουθενά δεν την έδωλα, όλες φορές κι χήρα του γλύπτη, τη σεβάσμια δέσποινα κ. Κλεοπάτρα Μπουρντέλ, να μου πη που βρίσκονταν. Με κοίταξε μ’ έκπληξη κι άμέσως έδωσε έντολη να μου την ανεβάσουν από το σκοτεινό, άραχνισμένο υπόγειο.

—Δεν υπάρχει τόπος γι’ αυτήν, μου έδήγησε. “Όπου να τελειώσει η προέκταση του μουσείου, πολλά έργα μένουν καταχωνισμένα στο υπόγειο.

Της είπα τότε πως η θέση του έργου αυτού είναι στην “Αθήνα, την πόλη που αγάπησαν κι ο Μωρέας κι ο Μπουρντέλ, και σ’ αυτήν θάπρεπε να το θάρρος μου.

—Είχα κι άλλοτε προσφέρει ένα έργο του Μπουρντέλ, μιάν “Αθηνά. Μά την παραπέτασαν και χάθηκε.

Χρειάστηκε να ξαναπάω στο Μουσείο Μπουρντέλ αρκετές φορές, ώπου να την πείσω. Κι όταν πιά πήρα την υπόθεση της προσφοράς της και γύρισα στην “Αθήνα, έφερα το θέμα στο συμβούλιο της «Ελληνογαλλικής Ένώσεως Νέων». Αυτό απευδύνθηκε στον τότε δήμαρχο “Αθηναίων κ. Π. Κατσώτα, που έγραψε άμέσως ένα θερμό, εύγενικό γράμμα στην κ. Μπουρντέλ. Χρειάστηκε, όμως, να περάσουν αρκετοί μήνες ώπου να κυδή το έργο στον μπρούτζο — μ’ έξοδα της δωρητριάς — και να παρθούν οι σχετικές άδειες για να έρθη εδώ με το διπλωματικό ταχυδρομείο. “Ετσι, τώρα πιά, βρίσκεται στα γραφεία της «Ελληνογαλλικής Ένώσεως Νέων» και περιμένει οκτώ ολόκληρους μήνες ν’ αποφασίσουν οι άρμόδιοι του Δήμου “Αθηναίων που, τότε και πώς θα το τοποθετήσουν... Υπομονή...

ΚΩΣΤΑΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς
και για την όμορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.
Αφήστε το BUBBLE BATH
να περιποιηθώ το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξω από αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσω και θα το άρωματίσω εύγενικά
- Θα το περιβάλω με το προστατευτικό του πέπλο

και κατόπιν

κάθε εμφάνισή σας θα είναι και
μιά επιτυχία!

“ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,
FAMAR

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο-μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμα-
κείο σας. Σε όλα τα καταστήματα
καλλυντικών.

BB/1

Κ Λ Ε Ι Σ Τ Ο Σ Φ Α Κ Ε Λ Ο Σ

του “Έρλ Στένλεϋ Γκέρντνερ

Ένα από τα άριστουργήματα του διασώμου “μαίτρ” των αστυνομικών μυθιστορημάτων,
μέ αίνιγματική πλοκή, που στρέφεται γύρω από μιά κληρονομία 1.000.000 δολλαρίων...

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ο Ντάγκ Σέλμπυ, τέως εισαγγελέας του Μάντι-
σον Κάουντο και ήδη ταγματάρχης, έποφελείται
μιάς άδειας για να περάσει από την πόλη αυτή.
Στο στάδιο συναντά την δημοσιογράφο του «Κλά-
ριον» Σώλβια Μάρτιν και τον ήλικιωμένο δικηγό-
ρο Α. Β. Γκέρ (που οι κακοποιοί τον δνομάζουν
έπι το οικειότερον Α. Β. Γ.). Και διαπιστώνει ότι
μιά γυναίκοιλα, που ταξίδευε μαζί του στο τρέ-
νο κ’ είχε προκαλέσει την προσοχή του γιατί, πριν
κατέβη, καρφίτωσε στο πέτο της μιά άσπρη γαρ-
βένια, είχε εκεί ραντεβού με τον Γκέρ. Το ίδιο κ’
ένας μεσόκομος άντρας με ταλασκαμένο κοστού-
μι, που είχε κι αυτός γαρβένια στο πέτο. Ο Ντάγκ
συναντάται με τον γερο-σερίφη Ρέξ Μπράντον κι
αργότερα γευματίζει με τον Ρέξ και την Σώλβια
σ’ ένα εστιατόριο, όπου έλέπον τον Γκέρ να συν-
δεύη μιά ώραιότατη ξανθή. Ο Φράνκ Νόρουσκ,
Ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου Μάντισον, έρχεται να
τους αναγγείλη πως ένας πελάτης του, ο Φρέντ
Ρόφφο, από το Λός Άντζελες, έπαθε συγκοπή.

5

»Ο πελάτης μου τακτοποίησε το δίσκο, καθυ-
στερώντας λιγάκι, γιατί περιέμενε πως θάπαιρνε
κανένα φιλοδώρημα, αλλά ο ένοικος του δωματίου
τον έδιωξε μ’ ένα κοφτό: «Έν τάξει, πήγαινε!»,
κι αυτό είναι το μοναδικό πράγμα που γνωρίζει ο
πελάτης μου, κύριε».

—Μήπως γεννάται κανένα ζήτημα ταυτότητας;
ρώτησε ο Σέλμπυ. Ο νεκρός ήταν ο ίδιος άνθρω-
πος που έβλε στο δωμάτιο ο σερβιτόρος;

—Χωρίς αμφιβολία. Ο νεκρός φαίνεται πως
είχε έντελως ξεχωριστή εμφάνιση κι ο πελάτης μου
τον αναγνωρίζει χωρίς διαταγή.

—Μήπως ύπηρχε καμιά γυναίκα μέσα στο δω-
μάτιο;

—Όχι, ο άνθρωπος ήταν μόνος, αν και, φυσι-
κά, ο πελάτης μου δεν κοίταξε μέσα στο μπάνιο.
Ο άνθρωπος φαινόταν μάλλον απότομος, λιγάκι
ταραγμένος για κάτι. “Αν εξαρεθώ αυτό, δεν ή-
πηρε τίποτα το ασυνήθιστο στην όλη υπόθεση.
Δεν διέφερε σε τίποτα από εκατοντάδες άλλες πα-
ραγγελίες που ανέβαζε στα δωμάτια.

Ο Σέλμπυ κοίταξε τον σερίφη κ’ έπειτα είπε
απότομα στον Γκέρ:

—Και ποιά είναι η δική σας γνώμη;

Το πρόσωπο του Γκέρ φαινόταν έντελως απο-
νήρευτο.

—Κύριοι, είτε, δεν έχω καμιά γνώμη, γιατί
δεν ξέρω αρκετά πράγματα γύρω απ’ την υπόθεση.
Καταλαβαίνω σε γενικές γραμμές πως ο άνθρω-
πος θρόθηκε νεκρός σ’ εκείνο το δωμάτιο και ότι
ο καφές είχε δηλητηριασθή. Νομίζω πως ο Χένρυ
Φόρλεϊ είναι θύμα των περιστάσεων. Το πονηκό
του μητρώο έχει μερικά μικρά παραπτώματα και
μια περίεργη σύμπτωση τον έμπλεξε στη δίνη των
γεγονότων που έχουν σχέση με το έγκλημα. Θά-
πρεπε όμως να είχε πη όλη την ιστορία του με ελ-
λικρίνεια. Δεν έχει να κρύψει τίποτα. Είμαι πρόθυ-
μος να παραδεχτώ πως τον μάλωσα για τη στά-
ση του...

»Κύριοι, δεν έχω καμιά ώρισμένη θεωρία, άλ-
λά, φυσικά, ο άνθρωπινος νους είναι πάντα έλευ-
θερος να διατυπώνει θεωρίες, κι ο νους που έχει
κάποια πείρα στα έγκλήματα είναι ακόμη πιο έ-
πιρρεπής σ’ αυτό. Το μόνο που μπορώ να κάνω
τόρα είναι να σκέπτομαι διάφορες θεωρίες. Πι-
στεύω στην ελικρίνεια του πελάτη μου, γιατί τον
ξέρω εδώ και αρκετόν καιρό. Ο νους του είναι ί-
σως κάτω έλαστικός στην έννοια του καλού και
του κακού, αλλά είναι από μερικές απόψεις θαι-
μάσιος πελάτης. Δέει στο δικηγόρο του όλη την
αλήθεια. Πραγματικά, κύριοι, αυτό το προσόν εί-
ναι περισσότερο ανεπτυγμένο στους κοινωνικά άδι-
κημένους ανθρώπους, που έχουν κατηγορηθώ για
έγκλημα, παρά στους προνομιούχους, που τόσο συ-
χνά προσπαθούν ν’ απατήσουν το δικηγόρο τους.

»Βέβαια, τα ρούχα που ήταν πάνω στο κρεβά-
τι είναι κάτι σημαντικό. Είμαι σχεδόν βέβαιος πως
ο άνθρωπος εξακολούθησε να έτοιμάζει τα άπλυτα
ρούχα του και πως για κάποια ατία γήγχε έξω
απ’ το δωμάτιο. Ίσως — κι αυτό δεν είναι καθό-
λου άπιδανο — τον παρέσυραν έπιτηδες έξω απ’
το δωμάτιο, με κάποιο μήνυμα, για κάτι που είχε
προσχεδιασθή.

»Έπειτα, μπορείτε εύκολα να μαντέψετε τί έ-
γινε, κύριοι. Δεν χρειάζεται ούτε καν να σάς το
υποδείξω. Μιά σκιά γλίτσησε απ’ την πόρτα έ-
νός διπλανού δωματίου και μπήκε κρυφά στο δωμά-
τιο, όπου το πρόγνευμα βρισκόταν τόσο προκλητικά
πάνω στον δίσκο... Με μιά γρήγορη κίνηση βούτη-
ξε τα κομμάτια της ζάχαρης μέσα στο δηλητή-
ριο, που στην άρχη σκόρπισε μέσα στο δωμάτιο
την διαπεραστική μυρωδιά του. Έπειτα η ζάχαρη
απορρόφησε το θανατηφόρο δηλητήριο κ’ έμεινε,
αδύα και κατάσπρη, πάνω στον δίσκο. Ο δολοφό-
νος έφυγε τότε σιγά-σιγά... “Η δουλειά του εί-
χε γίνει, κ’ είχε γίνει καλά! Βγήκε απ’ το δωμά-
τιο του δολοφονημένου και ξαναχώθηκε πάλι στο
διπλανό δωμάτιο, απ’ όπου είχε βγή.

»Τότε, έπειτα από λίγα λεπτά, το θύμα ξανα-
γύρισε. Όσο ήταν κουρασμένος απ’ το μακρινό τα-
ξίδι, μέσα σε κανένα γεμάτο λεωφορείο ή σ’ ένα
έξ ίσου γεμάτο τρένο. Θά πεινούσε. Πλησίασε
την καρέκλα του στο τραπέζι με τον δίσκο και
σέρβιρε λίγο ζεστό καφέ. Πρόσθεσε έπειτα λίγο
καίμακι γάλακτος, το καίμακι που βρίσκει κανείς
μόνο σε μιά χώρα πλούσια σε γαλακτοκομεία.. Κ’
έπειτα, κύριοι...».

Ο Γκέρ σταμάτησε με δραματικό ύφος κι ά-
πλωσε το χέρι του, σε νάθελε να σημάσει κομμά-
τια ζάχαρης.

—Έπειτα πήρε τη ζάχαρη. Ένα κομμάτι. Αυτό
κομμάτι. Κι άνακάτεψε τον καφέ μ’ ένα κοντα-
λάκι, σκεπτιζόμενος ίσως τη δουλειά του, έντελως
άνιδους για το θάνασμο ποτό που κρατούσε στα
χέρια του...

Ο Γκέρ κόμισε ένα λεπτό.

Ο Μπράντον έκανε να πη κάτι, αλλά ο Σέλ-
μπυ τον σταμάτησε μ’ ένα βλέμμα.

—Στο άναμεταξύ, εξακολούθησε η ήχηρή φωνή
του Γκέρ, ο καφές είχε κρυώσει αρκετά, ώστε να
μπορή να τον πιη με μερικές μεγάλες γουλίες.
Προσέθετε τη σημασία αυτού που σάς λέω, κύριοι,
γιατί σχετίζεται με τα γεγονότα. Το γεγονός πως

ο καφές είχε μείνει άρκετη ώρα ώστε να κρυώ-
σει, είναι μιά αναγκαία προϋπόθεση του έγκλημα-
τος. Το θέμα σήκωσε το φλυτζάνι στα χέρια του.
“Ήμει τρεις ή τέσσερις μεγάλες γουλίες πριν πα-
ρατηρήσει ξαφνικά ένα παράξενο άρωμα, μιά
μάλλον δυσάρεστη γεύση. Ακούμπησε το φλυτζά-
νι του πίσω στο πιατάκι, προσπάθησε να σηκωθή
απ’ την καρέκλα του κ’ έπεσε με το πρόσωπο προς
τά κάτω. Τον έπιασε ένας σπασμός, έκανε μιά
στιγμιαία προσπάθεια να σωρή ως το τηλέφωνο κ’
έμεινε νεκρός. Στο άναμεταξύ ο δολοφόνος είχε ό-
λο τον καιρό να εγκαταλείψη το ξενοδοχείο και
ν’ άνακατωθή μέσα στο ρεύμα των ταξιδιωτών.

»Ίσως να μεγαλοποιήσα λιγάκι, κύριοι, το δρα-
ματικό μέρος της υπόθεσώς, γιατί μου φαίνεται
να μοιάζει με το τέλει έγκλημα. Είναι βέβαια πολ-
λύ παράξενο έγκλημα, που κινεί υπερβολικά το έν-
διαφέρον μου».

—“Οι” αυτά είναι σωστά, είτε ο σερίφης, άλ-
λά παραβλέψατε κάτι: Ο άνθρωπος δεν ένοιωσε
βιασμένη να φάη το πρωινό του επειδή...

Ο Σέλμπυ τον διέκοψε διασπικά.

—Είχεξ δίκιο, Γκέρ, που τα έβαλες με τον Φά-
λεϊ για τη στάση του σ’ αυτή την υπόθεση.
—Πραγματικά. Ο άνθρωπος αυτός δεν έχει
να κρύψει τίποτα! Θάπρεπε να είχε πη την ιστο-
ρία του με ελικρίνεια. Έχω πλήρη επίγνωση, τα-
γματάρχα, πως η άρχική σιωπή του είναι απλώς
ένα άσχημα μαύρο σημάδι στο πονηκό μητρώο
που δεν θαρνεί. Άλλά μπορώ να σάς βεβαιώσω
πως ο άνθρωπος μ’ έπεισε έντελως για την αθωώ-
τητά του.

—Θά τον υπερασπισήτε;
Ο Γκέρ άναστήκωσε τα φρύδια του με κατά-
πληξη:

—Μά, ταγματάρχα, δεν πρόκειται να κατηγο-
ρηθώ για τίποτα!

—“Αν κατηγορηθώ, θ’ αναλάβετε σεις την ύ-
περάσπισή του;

—Χμ, έκανε ο Γκέρ, αυτό είναι βέβαια κάτι
μακρινό, αλλά θά μπορούσα να πω από τώρα πως
η απάντησή μου είναι καταφατική. Μ’ ενδιαφέρει
η δικαιοσύνη. Μ’ ενδιαφέρει ιδιαίτερα να προσ-
τατεύω τους άδικημένους. Κι αυτός είναι ένας άν-
θρωπος που δικαιοσύνη ιδιαίτερα την προστασία
μου. Έχει ίσως ένα κάτω άτυχο πονηκό μητρώο,
αλλά εργάζεται εθονειδέτητα προσπαθώντας να το
διορθώσει. Μάλιστα, κύριοι, αν τον κατηγορήσουν,
μπορείτε να έστε βέβαιοι πως θ’ αναλάβω την ύ-
περάσπισή του!

—Καλά, άρκει, είτε ο Μπράντον θυμωμένα. Θά
μās δώση την κατάθεσή του τώρα;

—Δεν βλέπω το λόγο να μη σάς την δώση. Ζη-
τώ να είμαι παρών όταν θά κάνει την κατάθεσή
του. Πρόκειται να ενεργήσω ως δικηγόρος του
στην περίπτωση που θά του απαγγελθώ οιαδήποτε
κατηγορία.

—Θά τα ξαναπούμε αυτά αργότερα, Γκέρ. Στο
άναμεταξύ υπάρχει κάτι που ο σερίφης θά ήθελε
να σάς ρωτήσει.

Ο Μπράντον έρριξε στον Σέλμπυ ένα έρωτη-
ματικό βλέμμα, σαν νάθελε να διαδόση τη σκέψη
του φίλου του.

—Είμαι στη διάθεσή σας, είπε ο Γκέο με προθυμία.

—Δεν ξέρω τι ακριβώς γνωρίζετε γύρω απ' τα περιστατικά που περιβάλλουν την άνευρηση του πτώματος, είπε ο Σέλιμπ.

—Ελάχιστα πράγματα, αποκρίθηκε ο Γκέο. Πρωτόκολλο αυτή την ιστορία όταν ο Φάρλεϊ με κάλεσε να τον επισκεφθώ στη φυλακή κι αυτό που μου είπε ήταν πληροφορίες που είχε μάθει απ' τους υπαλλήλους του ξενοδοχείου, κουτοσυνωπικό του ύπνου και προσωπικό.

—Φαίνεται, είπε ο Σέλιμπ, πως λίγη ώρα αφού μπήκε στο δωμάτιό του αυτός ο άνθρωπος, που έδωσε τ' όνομα Ρόφφ, τηλεφώνησε σ' ένα ανδραπολείο και ζήτησε να του στείλουν μια λευκή γαρβένια.

—Πράγματι, είπε ο Γκέο και το πρόσωπό του ήταν σαν μια ξύλινη μάσκα.

—Ο Σέλιμπ εξακολουθούσε νάχη το βλέμμα του καρφωμένο πάνω στο πρόσωπο του Γκέο.

—Έτυχε να παρατηρήσω, σήμερα το πρωί, πως είσατε στο σταθμό όταν ήρθα.

—Δεν σας είδα, είπε ο Γκέο. Φυσικά, δεν περίμενα να σας δω, κ' έπειτα, μ' αυτή τη στολή—

—βλέπε κανείς τόσες στολές αυτό τον καιρό... —Δεν έχει σημασία αυτό, τον διέκοψε ο Σέλιμπ, αλλά το γεγονός είναι πως φορούσατε και σε εμένα μια άσπρη γαρβένια.

—Φορούσα, πράγματι, είπε ο Γκέο.

—Και συναντήσατε άλλα δύο πρόσωπα που φορούσαν άσπρες γαρβένιες.

—Για μια στιγμή ο Γκέο φάνηκε έντελως ξαφνιασμένος, έπειτα έριξε ξαφνικά το κεφάλι του πίσω κι άρχισε να γελά με την καρδιά του.

—Δεν έπαψε να γελά παρά μόνο όταν είδε την έκφραση των ματιών του Σέλιμπ και την γεμάτη χαμηλοπιά αταραξία του Μπράντον.

—Συγγνώμη, κύριοι, είπε. Ασφαλώς θα με συγχωρήσετε. Δεν ήθελα να φανώ άγενής, αλλά το άσπιο της καταστάσεως μ' έκανε να μην μπορώ να συγκρατήσω τον έαυτό μου! Έδω κι άκορετή ώρα τώρα συμπονούσα τον πελάτη μου για μια άτυχη συρροή συμπτωμάτων και τώρα φαίνεται νάχω γίνει κ' εγώ το θύμα παρομοίων συμπτωμάτων...

—Καθόλου, είπε ο Σέλιμπ με το ίδιο μελίχιο ύφος που χρησιμοποιούσε κι ο Γκέο. Σκεπτόμουν μόνο πως, όπως έχουν τα πράγματα, θα θέλατε ίσως να μάς δώσετε κάποια εξήγηση, αφού μαλώσατε τον πελάτη σας για την άρνησή του να συνεργασθεί με τις άρχες στις έρευνές τους γύρω απ' αυτή την υπόθεση.

—Εκδέτετε τα πράγματα πολύ καθαρά, ταγματάρχα μου. Πολύ καθαρά!

—Ευχαριστώ, λοιπόν, λέστε μας, είπε ο Μπράντον.

—Την ίδια ερώτηση, εξακολουθούσε ο Γκέο χωρίς να γυρίσει καν να κοιτάξει τον σερίφη, ήταν ασφαλώς έτοιμη να μου κάνει κ' εκείνη ή πολύ χαριτωμένη δημοσιογράφος, ή δεσποινίς Σίλβια Μάρτιν, όταν το κουνούνημα του τηλεφώνου διέκοψε τη συνομιλία μας... Το τηλεφώνημα, βέβαια, ήταν του Χένον Φάρλεϊ, που με καλούσε

να πάω άμέσως στη φυλακή για ένα σπουδαίοτατο ζήτημα.

—Δεν απαντήσατε άκορη στην ερώτηση, είπε ο Μπράντον.

—Η απάντηση σ' αυτή την ερώτηση είναι άκορη απλή, αποκρίθηκε ο Γκέο, γυρίζοντας τώρα για να κοιτάξει τον σερίφη. Έχω αναλάβει μια υπόθεση σχετικά με την άμειστηση μιας διαθήκης, που αφορά ίσως ένα εκατομμύριο δολάρια. Η υπόθεση διακρίνεται αβριο και, φυσικά, υπάρχουν μερικές προετοιμασίες της τελευταίας στιγμής. Όσο παράξενο κι αν φαίνεται, οι διαπραγματεύσεις μου έχουν γίνει διά μέσου τρίτου προσώπου κ' η μόνη επαφή με την πελάτιδά μου ήταν δι' αλληλογραφίας. Η πελάτις μου, λοιπόν, έπρόκειτο να με συναντήσει σήμερα, για μια τελευταία σύσκεψη. Μου έκανε προχθές ένα ύπεροστικό τηλεφώνημα και ήθελε να μάθω πως θα την αναγνώριζα, αφού δεν την είχα ποτέ ως τώρα. Δεν έχω γραφείο εδώ και, καθώς είμαι γεροντοπαλλήλικος, δεν ήθελε νάρθω κατ' εστέιν στο σπίτι μου. Της πρότεινα, λοιπόν, να φορέσει μια άσπρη γαρβένια και να φορέσω κ' εγώ μια άσπρη γαρβένια. Πιστεύω πως με είδατε να συνομιλώ μαζί της στο εστιατόριο. Στην πραγματικότητα, αυτή η συνομιλία φαίνεται να κίνησε το ενδιαφέρον της δεσποινίδος Σίλβιας Μάρτιν...

—Αυτό όμως δεν εξηγεί τα δύο άλλα πρόσωπα που συναντήσατε στο σταθμό, είπε ο Σέλιμπ.

—Αυτό είναι το ενδιαφέρον μέρος της υποθέσεως, ταγματάρχα! Πήγα στο σταθμό περιμένοντας να συναντήσω την πελάτιδά μου. Δεν βλέπω το λόγο ν' αποσιωπήσω την ταυτότητά της. Είναι η δεσποινίς Άνιτα Έλντον, ή κόρη της Μάρθας Ότλεϊ.

—Προχωρήστε στην εξήγησή σας, είπε ο Μπράντον απότομα.

—Λοιπόν, ή δεσποινίς Έλντον άμέλυνε να μου πη με τί μέσον θα έρχόταν. Μου είπε πως θα βρισκόταν εδώ σήμερα το πρωί και πως μπορούσα να την συναντήσω στο σταθμό. Είχα την άνοησία να μη σκεφθώ καθόλου το σταθμό του λεωφορείου. Πήγα, λοιπόν, στο σταθμό του τραίνου, για να περιμένω το μοναδικό τραίνο που έφτασε το πρωί. Έκει είδα μια γυναίκα που φορούσε μια άσπρη γαρβένια. Ήξερα πως δεν μπορούσε να ήταν το πρόσωπο που περίμενα, αλλά σκέφτηκα πως ίσως ή δεσποινίς Έλντον είχε αναγκαστεί να παραμείνει και πως είχε στείλει εκείνη τη γυναίκα με κάποιο μήνυμα. Την πλησίασα, λοιπόν, της είπα τ' όνομά μου και τη ρώτησα ήπως είχε κανένα μήνυμα για μένα. Εκείνη κούνησε το κεφάλι της καταφατικά και μου είπε πως πράγματι είχε. Και τότε, καθώς την συνόδεα στο αυτοκίνητό μου, ανακάλυψα πως ύπρχε άκορη ένα πρόσωπο, αυτή τη φορά ένας άνδρας, που φορούσε μια άσπρη γαρβένια και που μάς άκολουθούσε σά να ήταν παρόρα μας. Σκέφτηκα εκείνη τη στιγμή πως θα ταξίδευε ασφαλώς με τη γυναίκα που μου έφερε το μήνυμα, τους έβαλα λοιπόν και τους δύο μέσα στ' αυτοκίνητό μου και τους άδήςγησα στην πύλη. Όταν ήταν πιά μέσα στ' αυτοκίνητο ανακάλυψα πως δεν είχαν κανένα μήνυμα για μέ-

να, αλλά πως περίμεναν άπλως να συναντήσουν κάποιον που θα βρισκόταν στο σταθμό για να τους άποδεχτεί. Όπως είχαν τα πράγματα, δεν ήξερα τί να κάνω. Ξαφνικά σκέφτηκα πως ή δική μου πελάτις έννοουσε πως θα πήγαινε με το άεροπλάνο ως το Άδς Άντζελες και πως έπειτα θα έρχόταν εδώ με το λεωφορείο. Πήγα λοιπόν στο σταθμό των λεωφορείων, μπήκα και ζήτησα πληροφορίες. Έκει έμαθα πως μια γυναίκα που άνταποκρινόταν στην περιγραφή μου είχε μείνει εκεί πέντε περίπου λεπτά κ' έπειτα πως είχε άναγγείλει με άνυπομονησία πως θάβγαινε να πάη κάπου να φάη. Φαντάζεμαι πως είδατε, κύριοι, αυτή τη γυναίκα και καταλαβαίνετε πως δεν είναι ο τύπος που θα περίμενε πολύ άποιοιόηποτε.

—Εξακολουθήστε, είπε ο Μπράντον με κουρασμένο κάπως ύφος. Είναι μια καλή ιστορία.

—Άλλ' αυτό είναι όλο που έχω να σας πω, τον δεβάρισε ο Γκέο. Όταν γύρισα στο αυτοκίνητό μου άνακάλυψα πως οι δύο έπίδατες μου είχαν άναχωρήσει. Ασφαλώς θα κατάλαβαν πως δεν ήμουν έχω ή κύριος που περιμεναν να συναντήσουν και θάρρυναν για να κοιτάξουν τη δική τους δουλειά.

—Λοιπόν, είπε ο Σέλιμπ χαμογελώντας, φαντάζομαι πως ψάξατε έπειτα στα κυριώτερα έστιατόρια, ανακαλύπτετε την πελάτιδά σας να τρώη σ' ένα απ' αυτά, συνηθίκατε, ζήτησατε συγγνώμη για την καθυστέρηση και καθήσατε μαζί της.

—Ακριβώς, είπε ο Γκέο.

—Ο Σέλιμπ κοίταξε τον Μπράντον.

—Φαντάζομαι πως αυτά είναι όλα που είχατε να μάς πείτε, είπε ο σερίφης κουρασμένα.

—Σας εύχαριστώ, είπε ο Γκέο, κι άφήστε με μια άκόρη φορά να σας ζητήσω συγγνώμη για τη στάση του κ. Φάρλεϊ και να σας εξήγησω τί ακριβώς προκάλεσε τη σιωπή του.

—Ο Μπράντον δεν είπε τίποτα.

—Ο Σέλιμπ συνόδεσε τον Γκέο έξω απ' το γραφείο και του είπε:

—Νομίζω πως καταλαβαίνουμε άπολύτως τη θέση σας.

—Σας εύχαριστώ, ταγματάρχα μου. Σας εύχαριστώ πάρα πολύ!

—Ο Σέλιμπ έδεισε την πόρτα και ξαναγύρισε πίσω στον Μπράντον.

—Ο Μπράντον έκανε μια γκριμάτσα και είπε:

—Νάστε πάλι! Άδτη ή ιστορία δεν είναι του Φάρλεϊ, αλλά του Γκέο. Ο Φάρλεϊ κάλεσε τον Γκέο. Τού έπε ποιά ήταν ή κατάσταση και δέκα δευτερόλεπτα ήταν άρεκάτά για να σκεφτεί ο Γκέο τον καλύτερο τρόπο για να παρουσίαση μια ιστορία που...

—Δεν ξέρω, είπε ο Σέλιμπ. Δεν είμαι και τόσο βέβαιος πως αυτή ή ιστορία δεν είναι άληθη νή... Καλύτερα να σου πω όμως πρώτα αυτά που άνακάλυψα.

—Τί πράγμα;

—Ο Σέλιμπ άνέφερε στον Μπράντον τη συνομιλία που είχε με τον Ντέξτερ ή ο σερίφης τον άκουσε με προσοχή, τυλίγοντας ένα τσιγάρο.

—Λοιπόν, κατέληξε ο Σέλιμπ, ο Ντέξτερ νομίζει πως είδε ένα χαρτί να πέφτει απ' το μπράτσο της γυναίκας. Καταλαβαίνεις τί σημαίνει αυτό, Ρέξ; Η γυναίκα είχε ψάξει τον χαρτοφύλακα του νεκρού, είχε βρη τα χαρτιά του και, για να κρύψει αυτή την κλοπή, είχε πάρει τα λερωμένα ρούχα απ' το κρεβάτι του θύματος κ' είχε τοποθετήσει τα χαρτιά μέσα σ' αυτά — δίνοντας στον έαυτό της την άψη μιας καμαριέρας, που βγαίνει απ' το δωμάτιο με μερικά ρούχα για το πλυντήριο...

—Και της έπεσε ένα χαρτί; ρώτησε ο Μπράντον. Μήπως έσκυψε για να το πιάση;

—Ο Ντέξτερ δεν το ξέρει αυτό. Δεν ξέρει καν αν ήταν χαρτί αυτό που έπεσε.

—Ας υποθέσουμε πως ήταν. Τότε τί έγινε αυτό το χαρτί; ρώτησε ο Μπράντον.

—Ο Νόρουκ προσάθει να το άνακάλυψη. Άλλά σκέτομαι, Ρέξ, πως ίσως τα χαρτιά που ήταν μέσα στον χαρτοφύλακα του ανθρώπου να ήταν το κίνητρο για το έγκλημα. Αυτό το έγκλημα έγινε για να πάρουν τα χαρτιά και να σφραγίσουν τα ζελιά αυτού του ανθρώπου!

—Χμ, δεν φαίνεται να καταλήγουμε πουθενά με το κίνητρο, είπε ο Μπράντον.

—Φαίνεται πως το όνομα Φρέντ Άλμπιον Ρόφφ, είπε ο Σέλιμπ, είναι το πραγματικό του

όνομα. Είναι σφραγισμένο στο έσωτερικό του χαρτοφύλακα του. Νομίζω πως είναι δικηγόρος.

—Τί είναι που σου δίνει αυτή την έντύπωση; Άρεκάτά πράγματα. Νομίζω πως είναι ένας έπαρχιακός δικηγόρος. Δεν ύπαρχουν μάρες πλυντηρίων στα ρούχα του. Σε μερικές έπαρχιακές πόλεις του Μίντγουεστ μπορεί κανείς να βρη μια πλύστρα που να του πλένη ταχτικά. Στις μεγάλες πόλεις ή εδώ στα παραλιακά μέρη δεν μπορείς να βρήσκης — τακτικά τουλάχιστον — ύππερτικό προσωπικό. Κι όσο για τη δικηγορική του ιδιότητα, ο χαρτοφύλακας του έχει το μέγεθος που χρησιμοποιούν συνήθως οι δικηγόροι. Κ' έχει χρησιμοποιηθεί άρεκάτά...

—Μπορεί να ήταν παραγγελιοδόχος.

—Ένας παραγγελιοδόχος κουβαλά συνήθως περισσότερα χαρτιά, είπε ο Σέλιμπ. Χρειάζεται ένα τιμολόγιο, ένα άδελίο παραγγελιών. Κουβαλά και άρεκάτη άλληλογραφία μαζί του, καθώς και φυλλάδια με περιγραφές έμπορευμάτων. Πρόσεξε τον χαρτοφύλακα ενός παραγγελιοδόχου και θα δής πως έχει χάσει άρεκάτά το άρχικό σχήμα του. Αυτός ο χαρτοφύλακας είναι παλιός και φθαρμένος, αλλά εξακολουθεί να διατηρη ή σχήμα του. Είναι χαρτοφύλακας που μέσα σ' αυτόν ένας δικηγόρος μπορεί να μετέφερε χαρτιά απ' το γραφείο του στο δικαστήριο, απ' το ξενοδοχείο του στο γραφείο. Είναι...

—Εκείνη τη στιγμή άκούστηκε το κουνούνημα του τηλεφώνου.

—Ο Μπράντον σήκωσε το άκουστικό και είπε: —Εμπρός..., ναι, ό ίδιος... καλά. Τί βρήκες, Νόρουκ;

—Ο σερίφης άκουσε για λίγα δευτερόλεπτα κ' έπειτα είπε:

—Καλά, έχόμαστε.

—Στάθηκε προς τον Σέλιμπ, άκουμπώντας το άκουστικό στη θέση του.

—Ένας γκρουμ του ξενοδοχείου βρήκε μια δακτυλογραφημένη κόλλα χαρτιού πάνω στο χαλί του διαδρόμου του έκτου πατώματος. Τη σήκωσε, είδε πως ήταν μέρος ενός νομικού έγγραφου, την κατέβασε στο γραφείο και την άφησε στην τηλεφωνική λέγοντάς της να πη, αν τη ζητούσε κανείς, πως την βρήκε στο έκτο πάτωμα. Ο Νόρουκ μόλις τώρα την άνακάλυψε.

—Τί είδος έγγραφο είναι; ρώτησε ο Σέλιμπ.

—Ο Νόρουκ λείει πως φαίνεται να περιέχη νομικά έπιχειρήματα.

—Δεν ύπαρχει κανένα όνομα στο χαρτί; Δεν έχει κανένα όνομα τυπωμένο στο κάτω μέρος; ρώτησε ο Σέλιμπ με έξαψη. Μερικές φορές οι δικηγόροι έχουν τυπωμένο τ' όνομα και τη διένυσή τους σε κάθε νομικό έγγραφο που χρησιμοποιούν.

—Δεν ύπαρχει τίποτα τέτοιο, είναι ένα άπλό νομικό έγγραφο. Άς πάμε να του ρίξω με μια ματιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Στο ξενοδοχείο ο Σέλιμπ κι ο Ρέξ Μπράντον έσκυψαν με προσοχή πάνω στη μοναδική κόλλα δακτυλογραφημένου χαρτιού, που ο Νόρουκ τους είχε παρουσιάσει.

—Ήταν μια σελίδα που είχε στο κάτω μέρος της τον αριθμό 7, κ' ήταν φανερό πως ήταν μέρος ενός χαρτογράφου που άπετελείτο από άκορη σελίδες.

—Είναι τμήμα μιας δικογραφίας, είπε ο Σέλιμπ αφού το διάβασε. Πρόκειται για μια ύπόθεση συνδικαλιστικής άντησης. Το θέμα είναι μάλλον περίπλοκο κι απ' ό,τι μπορεί κανείς να κρίνει, ο άνθρωπος που έγραψε αυτή τη δικογραφία προέβλεπε την περίπτωση δικαστικής παρατήσεως απ' τη σχέση της συνδικαλιστικής έκ μερους ενός απ' τους συνδικαλιστές... Ρέξ, ξέρεις κάτι;

—Τί;

—Έχω μια ιδέα, πως αυτό το έγκλημα μπορεί να σχετίζεται με την ύπόθεση της διαθήκης που διακρίνεται αβριο. Η 'Ινέξ Στάπλετον, που άνταπροσωπεί την άλλη παράταξη, μου είπε πως ένας απ' τους άνταγωνιστές κατοικεί στο Κάνσας κι ο θάνατος αυτής που άφησε τη διαθήκη συνέβη στο Κάνσας. Άς τηλεγραφήσω στον Γουάιματς των Κρατικών Δικαστηρίων για ν' άνακάλυψω αν άπάρη κανέναν δικηγόρο όνόματι Φρέντ Άλμπιον Ρόφφ.

—Ο Μπράντον σκέφτηκε ένα λεπτό, έπειτα προ-

χώρησε προς το γραφείο του Νόρουκ κ' έβγαλε ένα χαρτί για να γράψη το τηλεγράφημα.

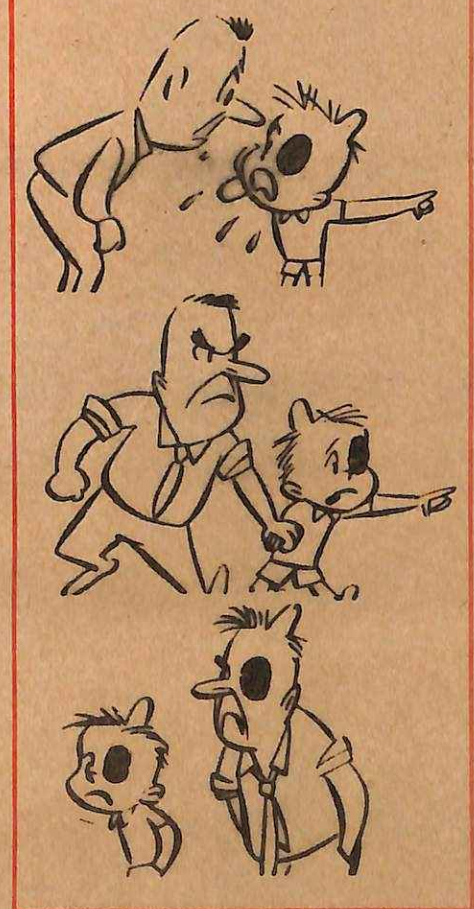
—Ντάγκ, είπε καθώς έβγαζε ένα μολύβι απ' την τσέπη του, θα ήθελα να σε είχα να εργάζεσαι μαζί μου σ' αυτή την ύπόθεση!

—Ο Σέλιμπ χαμογέλασε.

—Μά με έχεις!

—Έπειτα από δυό ώρες ο σερίφης Μπράντον έλαβε μια άπάντηση στο τηλεγράφημά του:

«ΦΡΕΝΤ ΑΛΜΠΙΟΝ ΡΟΦΦ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΜΕ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΟ ΕΜΠΙΑΛΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΣΑΣ ΕΒΑΣΚΕΙ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ. ΑΝΑΜΙΓΝΤΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΣ ΩΣ ΚΑΛΟΣ ΡΗΤΩΡ. ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙ-

ΚΗΓΟΡΙΚΕΣ ΤΟΥ ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΧΕΙ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΠΟΣΑ ΜΕ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΕΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Αργά το ίδιο άπόγευμα ο Σέλιμπ μπήκε στο γραφείο της 'Ινέξ Στάπλετον, τη στιγμή ακριβώς που έδωγαν από μέσα ένας μεγάλος σόκος και παχύς άνθρωπος.

—Ο Σέλιμπ βρήκε την 'Ινέξ Στάπλετον καθισμένη στο γραφείο της. Είχε ύφος πολύ άποθαρμένο.

—Είναι, λοιπόν, τόσο άσχημα τα πράγματα, 'Ινέξ; ρώτησε ο Σέλιμπ.

—Η νέα του χαμογέλασε άνόρεχτα και δεν είπε τίποτα.

Με την αυτοπεποίθηση του παλαιού φίλου, ο Σέλιμπ έγκαταστάθηκε σε μια πολυθρόνα κι άρχισε να γεμίζει την πύα του.

—Θέλεις να μου μιλήσης γι' αυτά που σε άπασχολούν; τη ρώτησε.

—Η 'Ινέξ έδειξε με το δάχτυλό της την πόρτα απ' την όποία μόλις είχε φύγει ο μεγάλος σόκος άνθρωπος και είπε:

—Αυτός που βγήκε ήταν ο Μάριουλι Στάντον.

—Ο συνεργάτης σου; ρώτησε ο Σέλιμπ.

—Ο συνεργάτης μου, αποκρίθηκε ή νέα με κατσουφιασμένο ύφος. Ο δικηγόρος που άνταπροσωπεί τον Χέρβεϊ Πρόστον, τον άδελφό. Είναι ένας έπαρχιακός πολιτικός, ένας άνθρωπος της παλαιάς σχολής. Στη δική του περιοχή είναι άσφαλώς άδυσώπητος μπροστά στους ένόρκους, αλλά ήθεσε στο Μάντισον Σίτυ χωρίς να λάβη άψη του πως είναι ξένος εδώ και πως σ' αυτό το δικαστήριο δεν έχει άπαδους ή έπιρροή... Έχει μεταφέρει μαζί του όλη την άλαζονεία που διακρίνει έναν τέτοιο τύπο.

—Έννοείς πως θα θελήση να παίξει σημαντικό ρόλο στη δική και να σε παραγκωνίση;

—Όχι ακριβώς αυτό... Θεέ μου, Ντάγκ, δεν θα μ' ένοιαζε άκόμα κι αν μ' έβγαζε κ' έξω απ' την αίθουσα του δικαστηρίου, άρκει να κέρδιζε την ύπόθεσή! Άλλά έννοώ πως είναι ένας ήλίθιος τύπος και τίποτα παραπάνω! Έχει ήήσει πολύ καιρό σ' ένα μέρος, κι αυτό το μέρος είναι πολύ μικρό, ώστε να σχολιάζουν οι έφημερίδες ό,τι δίδητε λέει ή κάνει... Δεν μπορεί να γίνει πολιτικό γεύμα χωρίς να είναι αυτός ή ψυχή του γεύματος. Είναι ή μεγάλη προσωπικότητά του 'Εμπορικού 'Εμπλεκτηρίου, είναι διευθυντής σε μια Τράπεζα...

—Όταν στέκεται μπροστά σ' ένα όρεκωτό δικαστήριο, στη δική του πύλη, ό ένορκος έντυπωσιάζονται απ' το γόητρό του, όπως κι ό ίδιος, κι αυτός ό συνδυασμός συντελεί κατά μέγα μέρος στην έπιτυχία του...

—Χμ, τότε ίσως νάχη κάποιο ταλέντο, είπε ο Σέλιμπ χαμογελώντας της για να την καθησυχάση.

—Ίσως να είχε κάποτε, αποκρίθηκε ή 'Ινέξ, αλλά απ' ό,τι καταλαβαίνω, τα τελευταία δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια άναπαύεται στις δάφνες του...

—Έχει δημιουργήσει μια καλή θεοούλα για τον έαυτό του και δεν συμβαδίζει με τους καιρούς. Το μόνο που έχει μεγαλώσει σ' αυτόν είναι ή κοιλιά του. Είναι πεπεισμένος πως είναι μεγάλος ρήτορας. Και δεν έχει την παραμικρή ιδέα του γόητρου που άφορά αυτές τις κληρονομικές ύποθέσεις!

—Ω, καλά, μην άσχολήσαι μαζί του, 'Ινέξ!

—Αν θέλη να σηκωθεί πρώτος, άρσέ τον να μιλήση κι όταν ό γερο-Α.Β.Γκέο τον κολλήση στον τοίχο, θ' άναλάβης έσύ το βαρύ πυροβολικό...

—Η νέα κούνησε το κεφάλι της και είπε:

—Προσάθει άπλως να με καθησυχάσης, Ντάγκ. Ξέρεις πολύ καλά πως ό Α.Β.Γκέο θα τον ψυχολογήσει άμέσως κ' είναι πάρα πολύ έξυπνος ώστε να θελήση να τον κολλήση στον τοίχο και να τον βγάλει άμέσως απ' την μέση... Θα τον σπριμώχνη μόνο λιγάκι, ύποκινώντας τον και δίνοντάς του άρεκτο θάρρος ώστε ό φίλος μας Μπάριουλι Στάντον να εξακολουθήση να χειρίζεται την ύπόθεσή με τον δικό του παράλογο τρόπο... Κ' έπειτα, την τελευταία στιγμή, μπροστά στους ένόρκους, μ' όλη την έπιδεξιότητα που τον χαρακτηρίζει, ό Α.Β.Γκέο θα του βγάλει το κομψό προσοπίδιο και θα δείξη στους ένόρκους πως ό Στάντον δεν ξέρει τί λέει, αλλά πως αυτό δεν τον έμπόδιζε να μιλά επί τόνση ώρα! Θα τον ξεφουσκώσει τελείως και θα τον παρατήση σαν άδειο άσκι, είπε ή 'Ινέξ χαμογελώντας για την ίδια της την παρομοίωση.

—Ω, δεν θα είναι τόσο άσχημα τα πράγματα, είπε ο Σέλιμπ γελώντας.

—Αυτό θα το δοίμε, έκανε ή 'Ινέξ με πικρία. Ο Μάριουλι Στάντον είναι ό τύπος του ανθρώπου που, όταν βρίσκεται μπροστά στους ένόρκους, άρχίζει να πλένη το έγκώμιό τους επί δεκαπέντε ή είκοσι λεπτά. Λέει πως είναι πολύ εύχαρισμένος που ή ύπόθεση διακρίνεται μπροστά σ' ένα σώμα άνδρών και γυναικών τέτοιας έξαιρετικής έξυπνάδας! Ότι οι ένορκoi σ' αυτήν είδικά την ύπόθεση είναι άνώτεροι διανοητικούς απ' τον μέσο όρο των άνδρών και γυναικών... Ω, άνοησίες.

—Ο Σέλιμπ γέλασε:

—Είναι φανερό πως δεν πέρασε μια πολύ εύχάριστη μέρα!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στην έδοσή των άγγραμίων καταυλίσειν

Τρέξε μαζί έυχαρίσει !!!

TOP Star

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ με:

- 1 Ρυθμιστήν κοπτικής ταχύτητας που δια πρώτην φοράν προσαρμόζει την κοπτικήν Ικανότητα προς ολιγώδη διατάσσιν επιδερμίδος και τριχών.
- 2 Όδοντωτόν κοπτικόν σύστημα μοναδικώς άυθίζονμεν (τέλειος αυτόματός δια τας μικράς και ανώμαλους τριχάς).
- 3 Έναλλοσόμενος κεφαλήσ διαφορετικόν ηλεκτράν που έπιτυγχάνουν ταχύτατον και τέλειον έξοισμα-βούδιστο άνευ κ' εκόλου.

Η TOP Star ή φανορί των ηλεκτρικών ξυριστικών μηχανών ύψηλής ποιότητος είναι συγκριτικώς ή φηνηνότερα όλων

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΑΛΕΞ-ΠΑΡΑΧΕΙΜΟΝΑΣ & ΣΙΑ Άγγ. Βλάχου 6-7 Άθήναι-Τηλ. 25377

Η ΠΡΩΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΠΛΕΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

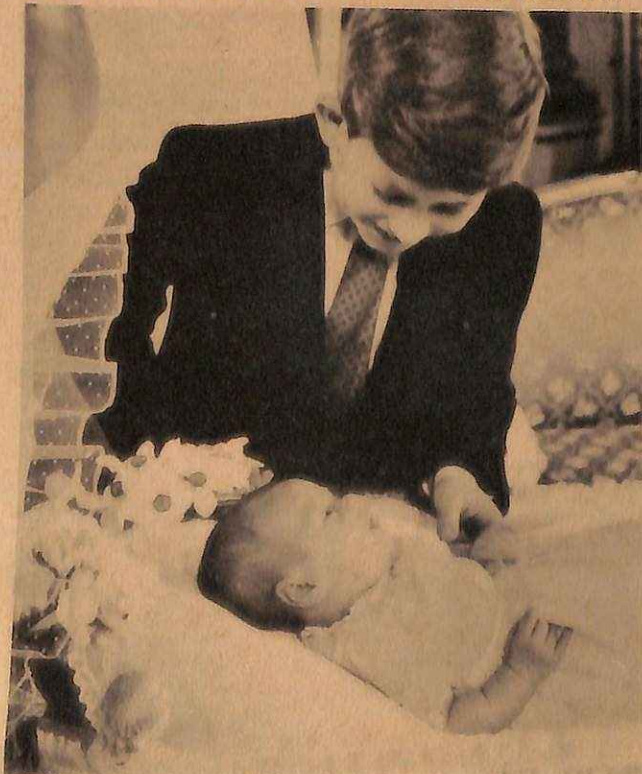
(Φωτ. Camera Press)

Η ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

Το νέο μέλος της βρετανικής Βασιλικής Οικογενείας έκανε την πρώτη επίσημη εμφάνισή του στον φωτογραφικό φακό και, δι' αυτού, στον κόσμο. Την ημέρα που η Βασίλισσα Έλισάβετ και ο δούξ του Έδιμβούργου βάπτισαν τον νεογέννητο πρίγκιπα —ως γνωστόν, πήρε το όνομα Άνδρέας— κατευθύνθηκαν ακολούθως στην αίθουσα της μουσικής των Άνακτόρων του Μπάκιγχαμ και εκεί έπάζααν στον φακό του καλλιτέχνη φωτογράφου της Αύλης Σέσιλ Μπήτον. Στην επίσημη οικογενειακή στιγμή, φυσικά, παρευρίσκονταν και οι δυο πρεσβύτεροι αδελφοί, ο διάδοχος του θρόνου πρίγκιψ Κάρολος και η πριγκίπισσα Άννα. Η Βασίλισσα φορούσε ένα κόκκινο μεταξωτό φόρεμα, ένα μαργαριταρένιο κολλιέ με τέσσερους γύρους και σκουλαρίκια από διαμάντια, ενώ η πριγκίπισσα Άννα ένα φορεματάκι από λευκή όργκάντζα, γαρνιρισμένο με κόκκινο κέντημα. Όσο για τον πρίγκιπα Κάρολο, ήταν πολύ ευχαριστημένος στην σκούρα μπλέ φορεσιά του.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΑΔΕΛΦΟ...

...ΕΝΩ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΝΝΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΗΣΕ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ

Όσο επίσημη και αν είναι η στιγμή, όσο επίσημα και αν είναι τα πρόσωπα, η Βασίλισσα Έλισάβετ δεν κρύβει την περηφάνεια και την ευτυχία της —την ίδια περηφάνεια και ευτυχία που ανήκει σε κάθε μητέρα, μία τέτια ιερή στιγμή.

33

«Οωοιος γυρίση ἀπὸ τὴν Ὀλλανδία καὶ σὰς ὦν ὡς ἔκανε ὠράματα καὶ δάματα, ὡέστε του ν' ἀρήση αὐτὰ ὡὸν ἴερε καὶ σλεῖλε τον σ' ἐμένα...»

— Ἀρχισε μετὰ πάλι ἡ μουσική καὶ τὰ ζευγάρια σηκώθηκαν γιὰ τὸ δῶλε τοῦ ἀποχωρισμοῦ. Αὐτὸ ἦταν. Τὸ μισὸ κέντρο εἶχε κίελας ἀδείασει.

Τὴν ὥρα ἐκείνη μᾶς μίλησε κάποιος κύριος: — Εἰσὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα; μᾶς ρώτησε. — Μάλιστα, ἀπαντήσαμε ἐν χορῶ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ χορεύουμε.

— Πῶς μᾶς καταλάβατε; ρώτησα... — Ἀπὸ τὰ τσιγάρα στὸ τραπέζι καὶ τὴν συζήτηση, πὺ χωρὶς νὰ θέλω παρακολούθησα...

Κρεμάστηκα ἀπ' αὐτόν. «Μὴ φύγης, τοῦ εἶπα. Θὰ συνοδεύω τίς κυρίες ὡς τὸ ξενοδοχεῖο κ' ἔφτασα». Οἱ κυρίες με ἀπῆλλαξαν με εὐγένεια ἀπὸ τὰ ὑψηλά μου καθήκοντα καὶ, με ὁδηγίες νὰ μὴ χαθῶ καὶ με τοπογραφικὸ χάρτη πὺ ἔβγαζε σὴν διάθεσή μου ὁ συνοδός, ἐφυγεν κατενθουσιασμένος νὰ κοιμηθῶν, μετὰ ἀπ' αὐτὴν τὴν ὀργιστικὴ νύχτα.

— Τί γίνεται; εἶπα στὴν Ἑλλάδα τῆς Ὀλλανδίας. «Ἔτσι γλεντᾶνε ἐδῶ; Κλείνουν σὴν μιάμιση;

— Ὁ Ὀλλανδός, μοῦ ἐξήγησε, δὲν γλεντᾶει με τὴν ἐννοία πὺν γλεντᾶνε ἐμεῖς. Θέλεις νὰ δῆς πῶς γλεντᾶνε ἢ εἰσαι κουρασμένος;

— Ἐγὼ κουρασμένος... Γιὰ μένα, παιδί μου, ἡ νύχτα τώρα ἀρχίζει. Δὲν ἦρθα σὴν Ὀλλανδία γιὰ νὰ τὸ ρίξω στὸ ὕπνο.

— Ἐ, τότε πάμε σ' ἕνα ἄλλο μέρος. Κλείνει σὴς 4 κ' ἔχει μόνο μουσικὴ χοροῦ. Τὰ καμπαρέ με νοῦμερα κλείνουν σὴς 2.

— Καμπαρέ ἦταν αὐτό; — Μάλιστα, καὶ τὸ καλύτερο τῆς πόλεως... Ἐλα νὰ σὲ πάω στὸ «Τρίο Παραγουοῖος».

Τάγκο, νό...

Οἱ Τρεῖς Παραγουοῖος ἦταν 4 Ὀλλανδοὶ μουσικοί, ντυμένοι με πουκάμισα δρασλινίτικα τύπου Καρλόκας. Ἀπὸ κάτω, παντελόνι κοννοκί. Ὁ ἕνας ἔπαιζε βιολί λάγνο, ὁ ἄλλος πιάνο, ὁ τρίτος φουαρμόνικα καὶ ὁ τέταρτος ντράμς. Ἐπαιζάν ἕνα παθητικὸ ταγκὸ καὶ σὴν πίστα τοῦ κέντρου, πὺ ἦταν μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ «Blue Note», χόρευαν 3 κύριοι,

πὺ φαίνεται ὅτι θὰ τοὺς διαβεβαίωσαν ὅτι ταγκὸ καὶ δῶλε ἦταν ἕνα καὶ τὸ αὐτό. Οἱ ντάμες τοὺς καμάρωναν πὺ πέτυχαν κολοὺς καθολιέρους καὶ πολλές φορὲς, ὅταν ἔχαναν τὰ δῆματα, τὸ ρίχναν στὰ τσαλιμάκια καὶ τὸ γύριζαν σὴς φυγοῦρες, ἔτσι μέναν ἀμφότεροι εὐχαριστιμένοι. Ἦσαν καμμιὰ 30ριά ὀλο-ὀλο, ἀποφασισμένοι νὰ τὸ κάψουμε.

Χαζέψαμε λιγάκι καὶ σὲ λίγο τὸ μάτι τοῦ φίλου μου πήρε μιά κοπέλλα πὺ τὸν γλυκοκοίταξε καὶ γλεῦσε. Δίπλα τῆς καθόταν μιά μελαχροινὴ Ὀλλανδέζα, εἴλη τῆς.

— Ἡ ξανθιά, μοῦ εἶπε, δική μου. Δική σου ἢ μελαχροινὴ; — Σιγᾶνοι;

— Σύμφωνα, εἶπα. Ποιὸς θὰ μᾶς δῇ...

Σηκώθηκε ὁ φίλος, πὺν λέτε, κύριοι, καὶ ζήτησε σὲ χορὸ τὴν κοπέλλα. Σὲ δύο λεπτά χορεύανε «τοῖς τοῦ τοῖς» καὶ δὲν περνοῦσε τσιγορόχαρτο ἀνάμεσά τους. Τέλειωσε ὁ χορός, πήγε ἡ κοπέλλα σὸν τραπέζι τῆς καὶ ὁ φίλος μου ἦρθε καὶ μοῦ ἀγγέγισε τὸν προσεχὲ κατὰπλου τὸν φρεγαδῶν στὰ ἑλληνικὰ ὕδατα.

— Ρε, αὐ, μιλὰς σοδαρά; — Ἐπῆσα σὲ Ἑλλάδα πὺν κρατοῦσε τὸ λόγο του. — Ἀμάν, εἶπα. Καὶ τώρα τί γίνεται;...

— Μὴ φοβάσαι. Ἡ δική μου ξέρε ἀγγλικά, ἢ ἄλλη ὀλλανδέζικα. Δὲν εἰσαι ὑποχρεωμένος νὰ ξέρης ὀλλανδέζικα.

Οἱ κοπέλλες ἦρθαν σὸν τραπέζι μᾶς καὶ συστηθήκαμε. Εἶπα ὅσα ἤξερα ἀπὸ ἀγγλικά σὴν μελαχροινὴ — Μάρλεν ἐλέγετο — καὶ ἡ κοπέλλα τάχασε. Σὲ γλωσσασθὴ πέσαμε, θὰ σκέφθηκες, καὶ δρέθηκε σὲ δύσκολη θέσι. Τῆς πῆσα εἰκόλα τὸν ἀέρα. Ἡ συνεννόησις μᾶς γινόταν σὲ μιλλιόρδο. Πῆς σὴν ξανθιά νὰ ρωτήσῃ τὴν Μάρλεν καὶ νὰ πῇ σὴν ξανθιά καὶ τὸ φίλο μου κι αὐτὸς μετέφραζε σὴν ξανθιά καὶ ἡ ξανθιά ρωτοῦσε τὴν Μάρλεν, ἢ ὁποῖα, ἀπαντῶντας ὀλλανδικὰ, τόλεγε σὴν ξανθιά καὶ αὐτὴ τόλεγε ἀγγλικά σὸν φίλο μου κι αὐτὸς ἔφερε τὴν ἀπάντησι σὲ μένα φρέσκια-φρέσκια, ἀπὸ πρῶτο χέρι. Ἀρχισε πάλι ἡ ὀρχήστρα, ταγκὸ, κι ὁ φίλος πήρε

τὴν ξανθιά νὰ χορεύουν. Δούλεψε Ἐρασμος καὶ παντοῖμα ἱταλιάνικη:

— Χορεύεις ἐσύ, Μάρλεν; — Νό, τάγκο, νό...

Πράγμα περίεργο. Τὸ ταγκὸ καμμιὰ δὲν τὸ χορεύει. Ὅχι ἐπειδὴ εἶναι ξεπερασμένο, ἀλλὰ ἐπειδὴ πραγματικὰ δὲν τὸ ξέρουν. Τὸ διαπίστωσα καὶ σὸ ἄλλο κέντρο. Ὅσοι χόρευαν ταγκὸ, τὸ γυρίζαν σὴν ροῦμπα. Εἶπα πῶς θὰ ἦμουν τυχερώτερος με κανένα τὰ-τὰ καὶ περίμενα τὴν ὀρχήστρα ν' ἀλλάξῃ σκοπὸ. Ἀδίκαια, ἔως, γιατί ἔπεσα σὲ ὀρχήστρα δρασλιν. Μὲ ταγκὸ ἀρχισε καὶ με ταγκὸ τέλειωσε. Τώρα τί γίνεται, σκέφτηκα κ' ἔψαχνα νὰ δρῶ φράσεις νὰ διασκεδάσω τὴν Μάρλεν... «Τί διάβολο, σκεφτόμουν, λένε οἱ Ἀμερικάνοι νᾶυτες καὶ συνεννοῦνται με τίς δικές μας; Μιά κοπέλλα μοῦτυχε κ' ἐμένα σὸν Ἀμστερνταμ, κι αὐτὴ δρέθηκε ἀγγλικά. Τόσο δύσκολο ἦταν νὰ μάθῃ μιά ξένη γλῶσσα;». Αὐτὰ ἀναρωτιόμουν καί, σὸν μεταξὺ, τὸ ἄλλο ζευγάρι γύρισε...

— Ἀμάν, ἀδερφέ μου, πολὺ κρύος εἶσαι με τὸ κορίτσι...

— Τί νὰ κάνω; τοῦ λέω. Δὲν χορεύει, δὲν μιλάει, δὲν λαλάει...

— Βρέ, πῆς ὅ,τι νᾶναι. Σινεμά δὲν πᾶς; Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Κοπάνω ὅ,τι σοῦ κατεβαίνει. Φίλησέ τὴν. Δὲν ἐλέπεις τί γίνεται γύρω σου;...

Ἐδῶ, πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι γύρισα νὰ δῶ καὶ μετὰ φίλησα. Τὸ φίλι ἦταν σὴν ἡμερησία διάταξι. Οἱ μισοὶ φιλιόντουσαν καὶ κανεὶς δὲν ἔδινε σημάδια. Κάπως ἔτσι γίνεται, λένε, καὶ σὸν Παρίσι, καὶ ἀπεφάσισα νὰ γίνω Παριζιάνος. Ἐ, αὐτὸ ἦταν. Ἀπὸ τὸ στάδιο τοῦ φίλου, δὲν ξεκολλήσαμε. Με δόλεψε πὺν πολὺ νὰ φιλάω, παρὰ νὰ μιλάω. Ὅση σημασία σοῦ δίνουν ἐδῶ ὅταν σκαλίζης τὰ δόντια σου, ἄλλη τόση σοῦ δίνουν ἐκεῖ ὅταν φιλοῦσες μιά κοπέλλα. Κ' ἡ κοπέλλα καθόταν ὑπομονητικὴ καὶ τὰ δεχόταν. Μῆτε κρύο, μῆτε ζέση. Πάγος καὶ ψυχραιμία. Ὅσπου δαρῆδικα καὶ παρᾶτῃς αὐτὸ τὸ παιχίδι.

Στὶς 4 τίς φορτώσαμε σ' ἕνα ταξὶ καὶ κάναμε διανυκτῆ κατ' ὄκον. Πρῶτα πήγαμε τὴν ξανθιά καὶ μετὰ τὴν Μάρλεν. Μοιάζαμε τοὺς ἀραβωνιαστικούς

πὺ συνοδεύανε τίς κοπέλλες τοὺς, μετὰ τὴν πρώτη γνωριμία.

Ὅποιος, λοιπόν, γυρίσῃ ἀπὸ τὴν Ὀλλανδία καὶ σᾶς πῇ ὅτι ἔκανε πράματα καὶ θάματα, πέστε του ν' ἀφήσῃ αὐτὰ πὺν ξέρε καὶ στείλετε τον σ' ἐμένα. Ἡ διαβέτι μεγάλη φαντασία ἢ πῆγε σ' ἄλλο κέντρο. Πάντως, τὸ δικὸ μᾶς ἀπεδείχθη τίμιο, ἀγνὸ κ' εὐγενικὸ καὶ διαφύλαξε ὅ,τι πολυτιμότερο διαθέτει ἕνας ἄνδρας. Δὲν ξέρω τί γίνεται σὴν Σουηδία καὶ σὴς ἄλλες Σκανδιναβικὲς χώρες, ὅπου φτάνει, λένε, νὰ σὲ δούνε μελαχροινὸ γιὰ νὰ σὲ τραβᾶνε οἱ γυναῖκες ἀπὸ τὸ μανίκι καὶ νὰ σὲ κάνουν δικὸν τους. Ἀν θεωροῦν κατὰκτησι τὸ φίλι, πὺν θεωρεῖται ἐκεῖ ἀπλή χειραψία, πιστεύετε με ὅτι χειραψίες ἀνταλλάξαμε καὶ μάλιστα θερμότερες κ' ὅτι καὶ προσπάθειες φιλότιμες καταβάλλαμε, γιὰ νὰ δάλουμε τίς δάσεις μᾶς ἑλληνο-ὀλλανδικῆς προσεγγίσεως.

Χάγη καὶ Σεβενίγκεν

Τὴν ἄλλη μέρα, χαράματα, τραδῆσαμε γιὰ τὸ Ρότερνταμ. Τὸ Ρότερνταμ εἶναι μιά μεγάλη, ὑποδειγματικὴ, μοντέρνα πόλις. Ὅταν, μετὰ τίς καταστροφές, θέλησαν νὰ τὴν ξαναχτίσουν, δρέθηκαν σὸν δῆλημα ἂν ἡ πόλις πρέπει νὰ χτισθῇ παλιά, ὅπως ἦταν, ἢ νὰ χαραχθῇ με καινούργια κτίρια, σύγχρονα. Προτιμήθηκε ἡ δεύτερη λύσι. Τὸ Ἀμστερνταμ θὰ κρατοῦσε τὴν γραφικότητα. Τὸ Ρότερνταμ θὰ γινόταν μιά ὑποδειγματικὴ, σύγχρονη μεγαλόπολις. Ἐτσι κ' ἔγινε. Τεράστια κτίρια 15όροφα κ' ἐπιδηλητικά, με ἀνοιχτὲς γαλαρίες γιὰ καταστήματα, σύγχρονα ἀγάλματα, ὅπως ἐκείνη ἡ Κραυγή — ἕνας ἄνθρωπος με σκισμένα ἐντόστια, πὺν φωνάζει ἀπελπισμένα —, πάρκα μεγαλοπρεπῆ καὶ ὠραϊότητα ρυμοτομία, αὐτὸ εἶναι τὸ Ρότερνταμ.

Ἐδῶ οἱ κυρίες ἔβγαζαν τὸν ἄχι τοὺς στὰ ψῶνα καὶ τίς χᾶσαι. Παραλίγο νὰ φύγομε σὴν Χάγη χωρὶς αὐτές. Βγήκαμε παγὰν ὀλο καὶ τίς περιμαζέψαμε. 12 ἀκριβῶς μᾶς περίμενε σὴν ἀποβάθρα ἕνα μικρὸ πλεούμενο, ὅπου μᾶς ὑποδεχθηκαν ὀνότεροι ὑπάλληλοι καὶ διευθύνται τῆς Ἑταιρίας.

Τὸ βατοράκι ξανοίχτηκε καὶ τὸ γεῦμα σερβιρίστηκε, μετὰ τὰ ἀπαραίτητα ποτὰ καὶ ἄλμυρά, σὸν στεγασμένο κατὰστρωμα. Πάλι κερὰ καὶ κρηπὴγία καὶ κρυσὰ ἄσπρα, μαῦρα, κόκκινα, καὶ σαμπάνιες, ἀλλὰ ψωμί γιόκ. Μιά ὥρα κράτησε τὸ τραπέζι κ' ἐπὶ μιά ὥρα διασχίσαμε τὸ λιμάνι. Λόγοι, προσπάσεις καὶ τὰ λοιπὰ. Ἦμουν πολὺ συγκινημένος καὶ δὲν μπορούσα νὰ ἀπαντήσω.

Ἄλλο πούλμαν σὴν ἔξοδο, γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσω με ἕνα μεγάλον φράγμα, πὺν γίνεται τώρα στὰ Νότια καὶ πὺν θὰ ἀξιοποιήσῃ τεράστιες ἐκτάσεις. Με τίς ἐργασίες πὺν γίνηκαν, ἦρθαν σὸν φῶς διάφορα εὐρήματα, ὑπόλοιπα πολέμων καὶ νουαγιών. Ἐχουν ἀνασπῆρῃ κι ἀρκετὰ ἀεροπλᾶνα, πὺν ἔπεσαν στὸν Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Σὲ μιά μακέττα γύφισιν, ἐξετάσαμε τὸ ἔργο. Θαῦμα καὶ ἀριστοτέλεια ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτελέσεως καὶ συλλήψεως. Τὸ δρῆκαμε καλὸ καὶ τοὺς εἶπαμε νὰ συνεχίσουν. Δὲν εἶχαμε σοδαρές παρατηρήσεις νὰ κάνουμε.

Καμαρώνουν οἱ Ὀλλανδοὶ γιὰ κάθε καινούργιον φράγμα πὺν φτιάχνουν, καὶ με τὸ δικὸν τους, ἀλλοστε. Στὸ μέσον τῆς θάλασσας ρίχνουν πετραδάκια καί, ξανθικά, πετραδάκια σὸν πετραδάκι, γίνεται νησί. Βάζουν τότε σ' αὐτὸ τὸ προγεφύρωμα παράγκες, ἀνεβάδουν μηχανές καὶ ἀντλίες καὶ ἀρχίζει τὸ σκάψιμο σὸν κέντρο, ὥσπου νὰ φτάσουν σὲ σκληρὸ ἔδαφος καὶ νὰ πῶν οἱ δάσεις τοῦ φράγματος. Ὅταν πῆγαμε ἐμεῖς, οἱ ἀντλίες ἔβγαζαν τὸ νερὸ καὶ τὸ πετοῦσαν σὴν θάλασσα, ἐνὸς τεράστιες μπουλντόζες ἔδωσαν τὴν ἄμμο, καὶ σὸν κέντρο τοῦ νησιού αὐτοῦ εἶχε σχηματισθῇ ἕνας κρατῆρας διαμέτρου δύο χιλιόμετρον, ἀπὸ τὸ σκάψιμο-σκάψιμο.

Ξαναπήγαμε σ' ἕνα παρὰν σὸν ἀντικατο πολυτελείας, καὶ ξαναπατήσαμε σὴν στεριά. Τὸ πούλμαν ἰδὲς κυνηγοῦσε ἀπὸ ἀκτὴ σὲ ἀκτὴ. Πήγαμε καὶ φύγαμε γιὰ τὴ Χάγη. Σταμάτησε σὸν κτίριο τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Μήκαμε νὰ πλυθῶμε. Ἀλλὰ, γραφεῖς Δημοσίων Ἑργασίων ἦταν αὐτὰ, ἢ σαλονάκια ὑποδοχῆς ξενοδοχείου πολυτελείας; Τάξις, καθαριότητα, χαλᾶκια καθαρά, πολυθρόνες καὶ μεταλλικά ἐπιπλά, βᾶα με τουλίπες καὶ

στοὺς τοίχους πίνακες μεγάλης ἀξίας. Συνέκρινα τὰ γραφεῖα αὐτὰ με τὴν 9η Ἐφορεία, ὅπου πῆγα γιὰ νὰ πάρω τὸ δεβαιωτικὸ φόρου, ὅταν ἔβγαζα τὸ διαβατήριον. Ἐκεῖ ἡ παραγκοιδὴς κατὰστασις κ' ἐδῶ ἡ ἐρωτικὴ φαῖλα τῆς Μαντᾶν Ρεκαμιέ.

Πὺν νὰ τολμῇ σὲ μᾶς κανένας, σκέφτηκα, νὰ κἀν τέτιες πρωτοβουλίες καὶ νὰ δῶλε ἄνθρ σὲ γλᾶστρα, σὲ Δημόσια Ὑπηρεσία.

Στὴν πρεσβεία τῆς Χάγης μῆκαμε σὴς 7 καὶ μοῦ πήραν τὸ παλτό. Ἡ πρεσβεία μᾶς εἶναι χαριτωμένο κτίριο καὶ σὲ ἐπίπλωσι καὶ σὲ κτιριακὴ κατὰστασις. Ὁ πρεσβευτὴς ἔλειπε. Μᾶς ὑποδεχτήκαν ὁ γεν. πρόξενος καὶ ὁ ἀρμεζιὸς ἐπὶ τοῦ τύπου. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν φιλικὴ καὶ ἐγκάρδια. Στὶς ἐννιά παρὰ τέταρτο φύγαμε, καὶ ξαναπῆρα τὸ παλτό μου.

Ξανά πούλμαν, καὶ σὲ λίγο βρεθήκαμε σὸν Σεβενίγκεν. Στὴ λαυρόπολι αὐτὴ μᾶς περίμεναν σὸν ξενοδοχεῖο διέφοροι ἄλλοι ἀντιπρόσωποι καὶ σὸν τελευταῖον τραπέζι ἦμασαν καμμιὰ εἰκοσιπενταριά. Γεῦμα πρωτοφανὲς καὶ μᾶσες τρελλές, ὑπὸ τὸν σελήφωσ τῶν κηριών. Δῶσε κολλοπαῖδα, καὶ τὰ καλόπαιδα δίνουν. Στὸ τέλος ἀρχισαν οἱ λόγοι — ὡραία πράματα θὰ λέγαμε — κ' ἐγὼ παρακολουθοῦσα ἐμβριθεῖς, χωρὶς νὰ καταλαβαίνω, με τὸ πούρο σὸν στόμα.

Πολὺ ὠραία ἦταν καὶ σὸν Σεβενίγκεν. Δυστυχῶς, σ' αὐτὸ τὸν κόσμο, τὰ ὠραία πράματα δὲν διαρκοῦν πολὺ. Ἐπέμρωτο καὶ τὸ ταξίδι αὐτὸ νὰ τελειώσῃ. Καὶ τέλειωσε τὸ ἄτιμο γρηγορότερα ἀπ' ὅ,τι περίμενα. Ἐμεινα με τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς ὠραίου ονείρου, σίντομου, ἀλλὰ πὺν ἄφησε τίς καλύτερες ἐντυπώσεις σ' ὀλους μᾶς.

Πρῶτη φορά γνώρισα μιά τόσο μεγάλη καὶ φιλόξενη καὶ πλούσια χώρα. Τὴν εἶδα με τὰ μάτια παιδιοῦ πὺν πρωτοῦλεπει τὸν κόσμο, γι' αὐτὸ κ' οἱ ἀντιδράσεις μου ἦταν παιδικές καὶ ἐπιπόλαιες. Μπορεῖ οἱ πολυταξιδεύοντι νὰ τὰ βρίσκουν κοινότοπα ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ χυμογελοῦν συγκαταβατικὰ γι' αὐτὲς τίς ἐνθουσιάζσεις ἐκρήξεις χαρᾶς. Γιὰ ἕνα ὁμως δὲν μποροῦν νὰ με κατηγορήσουν: Πῶς ὅσα ἔγραψα ἦταν ψεύτικα ἢ ὑπερβολικά. ■■■

Εἶναι ὑπέροχο!..

... νὰ λούζεστε τὰ μαλλιά σας μετὲρ τὸ Σαμπουάν *Glamo*.

Ὁ ἀρωματισμένος πλούσιος ἀφρός τοῦ *Glamo* καθαρίζει τελείως τὰ μαλλιά καὶ τὰ κάμνει αἰδέρια.

Τὸ *Glamo* μετὲρ τὸ φρέσκο αὐγὸ καὶ τίς βιταμίνες πὺν περιέχει, τρέφει καὶ δυναμώνει τὰ μαλλιά δίνοντας μιά ἀπαλότητα καὶ φυσικὴ γυαλάδα.

Τὸ *Glamo* ἀπεδείχθη πλέον, ὡς τὸ ἰδεῶδες μέσον γιὰ τὴν περιποίησι τῶν μαλλιών.

Σὰς χαρίζει ὑπέροχα μαλλιά!

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

ΚΟΥΣΤΕΝΤΟΙ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ - ΓΑΛΑΚΤΟΣ - ΥΓΕΙΑΣ - ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΟΥ

«ΤΙ ΓΝΩΜΗ έχω για την «Ερώϊκα»; Είναι μια ωραία ιστορία...».

«...ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ όμως ένα από τὰ αγόρια τῆς συντροφιάς πεθαίνει».

Η ΤΖΕΝΝΥ ΡΑΣΣΕΛ έχει άχνά γαλάζια μάτια, ροδαλή επιδερμίδα και σκούρα καστανά μαλλιά. Την εποχή που έπαιρνε μέρος στις διαφημιστικές εκπομπές της τηλεόρασης αποχρωμάτισε τὰ μαλλιά της καί ὁ σκηνοθέτης τῆς ζήτησε νά τὰ κρατήσῃ ἔτσι καί γιά τὸ ρόλο τῆς Μόνικας στήν «Ερώϊκα» καί νά τ' ἀφήσῃ νά μεγαλώσουν ὡς τοὺς ὧμους της.

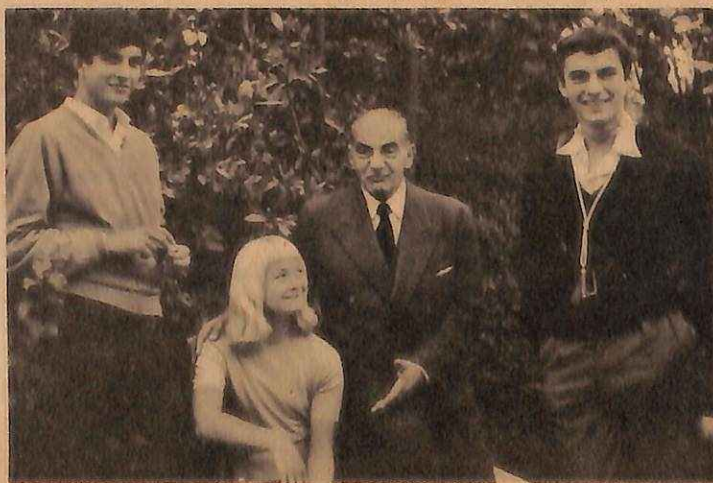

«ΝΑ ΠΩΣ φαίνομαι στήν τηλεόραση», εἶπε ἡ Τζέννυ Ράσσελ σέ μιὰ στιγμή τῆς συνεντεύξεως. Καί ὑποχρεωτικά μιμήθηκε μερικές ἐκφράσεις πού χρησιμοποιοῦσε γιά τίς διαφημιστικές ἐκπομπές. Ὅσοι τὴν εἶδαν στή διάρκεια τοῦ γυρίσματος τῆς «Ερώϊκα» εἶπαν ὅτι «ἔπιασε» γρήγορα τίς ὑποδείξεις τοῦ σκηνοθέτη Μ. Κακογιάννη καί ὅτι κυριολεκτικά «ζοῦσε» τὸ ρόλο τῆς Μόνικας

Η ΜΟΝΙΚΑ ΤΗΣ «ΕΡΩΪΚΑ»

Ἡ νεαρή ἀγγλίδα πού κριθῆκε καταλληλότερη γιά τὴν ταινία ποὺ βασίζεται στό μυθιστόρημα τοῦ Κοσμά Πολίτη

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ τῆς «Ερώϊκα» Κοσμάς Πολίτης, μέ τοὺς τρεῖς πρωταγωνιστὰς τῆς κινηματογραφικῆς μεταγραφῆς τοῦ μυθιστορηματός του.

Ἡ πρώτη φράση πού θ' ἀκούσετε, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἀπὸ τὴν Τζέννυ Ράσσελ, ἂν εἰσθε δημοσιογράφος καί τὴν ρωτήσετε γιά τὴν οἰκογένειά της, εἶναι: «Ἐχω τέσσερις ἀδελφούς...». Μὴ προσπαθήσετε νά ἀνακαλύψετε γιὰ τί ἀναφέρει πρῶτα-πρῶτα τ' ἀδελφία της καί ὄχι, ἄς πούμε, τοὺς γονεῖς της ἢ τὴ γιανιά της. Θὰ χάσετε τὸν καιρὸ σας. Νομίζει ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ τάξη πού πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ. Κι αὐτὸ εἶναι ὀλο.

Ἡ Τζέννυ Ράσσελ εἶναι ἡ νεαρὴ Ἑγγλεζοπούλα, πού ὁ Ἕλληνας σκηνοθέτης τοῦ κινηματογράφου Μιχάλης Κακογιάννης διάλεξε γιά νά παίξῃ τὸν ρόλο τῆς πρωταγωνίστριας στήν «Ερώϊκα» — τὴν ταινία τῆς «Γουόρνερ Μπρός», πού μόλις τέλειωσε τὸ γύρισμά της στήν Ἑλλάδα. Ἐπισκέφθηκε δεκάδες σχολεῖα στὸ Λονδίνο καί συνωμίλησε μέ ἑκατοντάδες κοπέλλες, πρὶν συναντήσῃ τὴν Τζέννυ Ράσσελ κι ἀποφασίσῃ ὅτι αὐτὴ ἔκανε γιά τὸ ρόλο.

Η ΜΟΝΙΚΑ ΤΗΣ «ΕΡΟΪΚΑ»

Η ΤΑΙΝΙΑ ΕΧΕΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΝΑ ΒΡΑΒΕΥΘΗ ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΘΥΜΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΑ ΕΦΗΒΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥΣ

Μου είπε πως έκανε πολλή Ιππασία στην κομψότητα του Κέντ, όπου ζή με τους δικούς της (στο Μπέκινχαμ, Κεντχάουζ Ρόουτ 99).

«Όσο για το διάδωσμά, με ελκρινεία παραδέχτηκε πως ο συγγραφέας που της δίνει τις μεγαλύτερες συγκινήσεις είναι ο Ε. Νέσμιτ. «Γράφει τις ιστορίες του σαν να είναι αληθινές», πρόσθεσε για να με βοηθήσει, βλέποντας ανέκφραστο το βλέμμα μου.

«Από τα πράγματα που της άρεσαν περισσότερο είναι, φυσικά, ο κινηματογράφος, και μου κατανόησε τους Ντίν Μάρτιν, Φράνκ Σινάτρα, Τόνι Πέρκινς, Τζακ Πάλαν, «Αντρέ Χέμπτον και Τζούλι Χάρρις, σαν τους πιο αγαπημένους της αστέρες.

«Όταν της εξήγησα την γνώμη της για τον «Ελδιν Πρίολεϋ, η Τζέννυ μου έδωσε τη διακριτική απάντηση: «Είναι ένας καλός τραγουδιστής». Το όνομα του

το κορμί του μελαγχρινό σαν φλοιός, τα μεγάλα του μάτια γραφτά σαν άμυγδαλά, και το κεφάλι του πίσω ριγμένο από το γέλιο.

Τα μαύρα του μαλλιά πέφτουν πίσω, τα δόντια του λευκά σαν μαργαριτάρια, δρασκελίζοντας τη ράχη ενός πάνθηρα... Μά θα μπορούσαν να είναι βασιλιάδες του κόσμου!».

Η Τζέννυ, έδω κ' έια χρόνο, έγινε μαννεκέν νεανικής μόδας και παρουσιάστηκε στις διαφημιστικές εκπομπές της τηλεόρασης του Λονδίνου. Προηγούμενος είχε παρακολουθήσει μαθήματα μακιγιάζ και μαννεκέν στην Τσέρρυ Μάρσαλ Σκουλ του Λονδίνου, πράγμα που της το επέτρεψαν οι γονείς της, έπειτα από τη συμβουλή ενός φίλου τους διαφημιστού.

Βίλλα Γκίτσα, ένα επιβλητικό μέγαρο με ωραίο κήπο, στην Κηφισιά.

Το σενάριο της «Ερόικας», που το έχουν γράψει από κοινού ο Κακογιάννης και ο «Αγγλος συγγραφέας Τζών Κόμπ, βασίζεται στο δμώνιμο μυθιστόρημα του Κοσμά Πολίτη, που θεωρείται σαν ένα από τα καλύτερα έργα της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας. «Αφορά ένα ξένο πρόξενο σε μία ελληνική πόλη (ο Κακογιάννης τον έκανε «Αγγλο Ιρλανδικής καταγωγής) και την σύγκρουση της 14ετιδος κόρης του Μόνικας, με μία παρέα αγοριών, ιδίως με δυο από αυτά. Πραγματεύεται ακόμη την πρώτη γνωριμία της Μόνικας με τον έρωτα και το θάνατο.

«Βλέποντας την ταινία, όλοι θ' αναπολήσουν την εφηβεία τους και θ' ανακράξουν: «Θέε μου, έτσι ένοιωθα και αυτά έκανα!», λέγει ο Κακογιάννης. Αυτό πρέπει να κατορθώσει η ταινία. 'Υ.

ΔΥΟ ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΡΟΪΚΑ». Η Τζέννυ Ράσελ στο ρόλο της Μόνικας, με τους δυο νεαρούς πρωταγωνιστές. 'Αριστερά: 'Ο Πάνος Γκούμας, 16 ετών, στο ρόλο του Λοΐζου. Δεξιά: 'Ο 'Αλέξανδρος Μαμάτης, 17 ετών, στο ρόλο του 'Αλέκου. Και οι δυο είναι μαθητάι και ούδέποτε προηγούμενος είχαν παίξει. Τους ανέκαλυψε ο Κακογιάννης, που συνάντησε τον Γκούμα τυχαίως στο δρόμο και τον Μαμάτη μέσω ενός κοινού γνωστού. 'Απεδείχθη ότι και οι δυο είναι προικισμένοι με γνήσιο, πηγαίο ταλέντο. «Ξεπέρασαν τις προσδοκίες μου», δήλωσε ικανοποιημένος ο Μιχ. Κακογιάννης.

Σε μία εποχή που τ' αγόρια και τα κορίτσια ωριμάζουν τόσο τρομακτικά γρήγορα, η Τζέννυ Ράσελ αποτελεί ένα σπάνιο φαινόμενο —ένα ολόκληρο ανεπιτήδευτο κορίτσι 16 ετών, που φαίνεται, παίζει και αισθάνεται σύμφωνα με την ηλικία της. 'Αλλά ταυτόχρονα είναι προικισμένη με μία θαυμάσια εοσυσθησία, που της επιτρέπει να συλλαμβάνει τα αισθήματα και τη νοοτροπία πολλών μεγαλύτερων της ανθρώπων. Αυτόν τον ιδιαίτερο συνδυασμό παιδικής χάριτος και σοβαρότητας είναι που αναζητούσε ο Κακογιάννης.

Πέρκινς, φυσικά, έφερε το θέμα του χορού. 'Αλλά και τούτο εξαντλήθηκε γρήγορα, με την κοφτή απάντηση της Τζέννυ: «Χορεύω ελάχιστα».

«Όταν η συζήτηση έφθασε στο σημείο εκείνο, ώστε να πεισθί η Τζέννυ ότι δεν ήμουν ο φιλόδοξος τύπος, όπως ένδεχομένως της είχα φανή με την πρώτη ματιά, τόλμησε να μου αποκαλύψει ότι γράφει, από κάμποσο καιρό. Γράφει! Το ενδιαφέρον μου ξύπνησε αμέσως. «Και τι γράφεις;», τη ρώτησα. «Ω, μού λέει, ποιήματα και διηγήματα...».

«Ένα διηγημά της δημοσιεύτηκε τελευταία σ' ένα φθινό περιοδικό, το «Φόρου-αργτ Όν», μού είπε. Και ποιά είναι τα θέματα των ποιημάτων και των διηγημάτων της; «Ω, κυρίως άλογα. 'Αλλά το τελευταίο της ποίημα, που έγραψε στη διάρκεια του γυρισματος της «Ερόικας», στην 'Ελλάδα, είναι για: «..... Ένα ψαλμό αγόρι,».

«Εγκατέλειψε το γυμνάσιο πέρυσι τον Μάιο, όταν δέχτηκε την πρόταση, που ποτέ της δεν είχε ονειρευτή, να πρωταγωνιστήσει στην ταινία του Κακογιάννη. «Επαίξα στην αρχή πολλές σκηνές με τον Κακογιάννη, λέγει η Τζέννυ. «Επειτα έγινε μία δοκιμαστική λήψη σ' ένα κήπο του Λονδίνου. Κατόπιν μελέτησα το σενάριο. 'Ένας από τους αδελφούς μου, ο Μπράιαν, 14 ετών, μού διέβαζε τον ρόλο των αγοριών. («Όπως γνωρίζεις κιόλας ο αναγνώστης, η Τζέννυ έχει τέσσερις αδελφούς, όλους μικρότερους της).

Το γύρισμα της «Ερόικας» στην 'Ελλάδα κράτησε λιγότερο από τρεις μήνες —από τον Νοέμβριο μέχρι τα μέσα του 'Ιανουαρίου. 'Η ταινία γυρίστηκε σε διάφορες τοποθεσίες: Στο Ναύπλιο, στο Τολό, στο 'Αργος, στην Αίγινα, στον Πειραιά, στην 'Αθήνα. 'Αλλά το μεγαλύτερο μέρος του γυρισματος έγινε στην

ποσειδεία να περιπλέξη τους θεατές σε μία προσωπική τους υπόθεση». 'Η διεθνής πρώτη της «Ερόικας» θα δοθεί τον Μάιο, στις Κάννες, στο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ. 'Η εξαίρετη εμφάνιση της Τζέννυ Ράσελ στο ρόλο της Μόνικας είναι πιθανόν να της χάριση παγκόσμια φήμη και να σημειώσει το ξεκίνημα μιας λαμπρής κινηματογραφικής σταδιοδρομίας.

«'Αλλά δεν πρόκειται να περιμένω το αποτέλεσμα του Φεστιβάλ Καννών. 'Όταν έφυγε από την 'Ελλάδα, πρό όλιγου καιρού, επιστρέφοντας στην πατρίδα της, είχε κιόλας αποφασίσει να σταδιοδρομήσει σαν ηθοποιός και, με αυτό το πρόγραμμα μπροστά της, σκοπεύει να παρακολουθήσει από έδω κ' εμπρός μαθήματα δραματικής τέχνης.

«'Ημίζω πως θα γίνει καλή ηθοποιός», προβλέπει ο Μιχάλης Κακογιάννης. Κείμενο και φωτογραφίες Β. ΜΙΓΚΟΥ

Έδω Κι' Εκεί

● ΜΙΑ οικογένεια σαλιγκάρων γήκε να κάνει περίπατο σ' έναν κήπο. 'Ο μπαμπάς και η μαμά πηγαίνουν μπροστά, ενώ τα παιδιά ακολουθούν από πίσω. Σαφινά ο μπαμπάς βλέπει μερικώς γυμνοστάλιακες και λέει στην γυναίκα του:

—Αγάπη μου, πές στα παιδιά να κλείσουν τα μάτια τους, γιατί περνούμε από ένα στρατόπεδο γυμνιστών.

● Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ενός τελειοποιημένου ηλεκτρονικού έγκεφάλου εξάγει σ' ένα φίλο του τα προτερήματά του. —Ρώτησέ τον ό,τι θέλεις. Θα σου απαντήσει άμέσως.

—Πώς λέγομαι; λέει ο φίλος. —Λέγεσαι Πάω Μπρέστερ, απαντάει το μηχανήμα.

—'Ο κύριος, περίεργος, εξοκολοιεί το έρωτατολόγιό του. —Πού βρίσκεται ο πατέρας μου; —'Ο πατέρας σας αυτή τη στιγμή ψαρεύει στη Νέα Σκωτία.

—'Ο κύριος χαμογελά με κακεντρέχεια και το διασκεύει. —Έπεςτε έξω. 'Ο πατέρας μου, Ρόμπερτ Μπρέστερ, βρίσκεται αυτή τη στιγμή στο Σάν Φραντζίσκο. Τώρα μόλις μου τηλεφώνησε.

Το μηχανήμα όμως επιμένει. —Πολύ σωστά. 'Ο Ρόμπερτ Μπρέστερ βρίσκεται αυτή τη στιγμή στο Σάν Φραντζίσκο. 'Ο πατέρας σας όμως ψαρεύει στη Νέα Σκωτία...

● ΣΤΟ τραίνο που κατευθύνεται στην Κυνή 'Ακτή ένα ζευγάρι σκοτώνει την ώρα του ξεφυλλίζοντας διάφορα περιοδικά. Σαφινά η γυναίκα εξολλη σκουπίζει τον άντρα της.

—Τι ήλιθια που είμαι. Εέχασα το σίδερο στην μπριζά! —Δεν πειράζει, λέει ατάραχα ο σύζυγος.

—Πως δεν πειράζει; επιμένει η κυρία. Θα πάω το στίτι φωτιά. —Δεν υπάρχει τίποτος φόβος. Κ' εγώ έέχασα την βύση του μπάνιου άνοιχτή.

● ΣΤΟ ρεστωράν, ένας κύριος κάθεται μπροστά σε μία πιστολά που περιέχει μία γαλοπούλα.

—Θα το φάτε έλο αυτό μόνος σας; τον ρωτάει ένας φίλος του. —'Όχι, απαντά σοβαρά ο κύριος, περιμένω τα κάστανα.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ "Ανοιξις... Σχέδια για έκδρομές, ταξιδάκια, θάλασσες και δουνά δίνουν και παίρνουν... 'Έρχεται το Πάσχα, ακολουθεί η Πρωτομαγιά και όσοι διαθέτουν κάποιο μεταφορικό μέσο ετοιμάζονται να εξαφανισθούν... 'Υπάρχουν άλλοι, οι όποιοι, αντιθέτως, πιστεύουν ότι σε κάθε γιορτή ο καλύτερος τόπος διαμονής είναι ή 'Αθήνα, ή όποια, λίγο πιο έρημη, λίγο πιο ήσυχη, γίνεται ένας μικρός παράδεισος...

Υ 'Η (θεατρική) «Διακοπή της Δευτέρας» έχει δημιουργήσει τον τελευταίο καιρό προσκλησεις, δεξιώσεις και γλεντάκια δευτεριάτικα... 'Απλάδι, κοσμικές εκδηλώσεις, που βασίζονται επάνω στην εμφάνιση ηθοποιών του θεάτρου που —καθώς εκείνη την ημέρα δεν έχουν παράστασι— μπορούν να παρευρεθούν... Κέφι ιδιαίτερο, και ενδιαφέρον, και νέα πρόσωπα χαρίζει αυτή ή καινοτομία. Πρό ήμερών, σε γνωστό αθηναϊκό σπίτι, ή πανταχού παρούσα πλέον και πανταχού θριαμβεύουσα (θέατρο, κινηματογράφος, δίσκου) 'Αλίκη Βουγιουκλάκη ξεχώρισε για ακούσαστο κέφι και συμπαθέστατη απλότητα... 'Α στέρες της Δευτέρας... επάνω στους όποιους βασίζεται ή επιτυχία κάθε συγκεντρώσεως: Μελίνα Μερκούρη, Τάκης Χόρν, Ξένια Καλογεροπούλου, Ντίνος 'Ηλιόπουλος, Τζένη Καρέζη και όλοι οι νεώτεροι και νεώτατοι, με επί κεφαλής τον Δ. Παπαμιχαήλ...

Υ Οίκογενειακά... μεγάλων και μικρών. 'Ο τέως βασιλεύς Φαρούκ πανταύεται την ξανθή 'Ιταλίδα 'Ιρμα, με την όποιαν συνδέεται τόναν καιρό και την όποιαν άποκαλεί «το νούφαρό μου»... 'Ο Μάρλν Μπράντο την έξωτική καλλονή

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ...

Το «Καλό Βιβλίο» είχαν θαπτίσει οι μαύροι της 'Αμερικής την Βίβλο, πού, στα χρόνια της σκλαβιάς, ήταν δάσκαλος, οδηγός, παρηγορητής και πηγή κάθε έμπνεύσεως. 'Όσοι απ' αυτούς ήξεραν λίγα γράμματα,

τό διάβαζαν και μετέδιδαν τις γνώσεις των στους γύρω. Και αυτή ή μετάδοσις έπήρε μορφή παραμυθιού, τραγουδιού, μπλουζ, τζάζ... Οι νέγροι και ή θρησκευτική μουσική ακούστηκαν για πρώτη φορά το 1863, όταν μία όμας φοιτητών μαύρων, για να συγκεντρώση χρήματα, τα πρωτοτραγούδησε και κατέπληξε τους άκροατές... Τήν Κ υ ρ ι α κ ή τ ο υ Θ ω μ α, στην έκπομπή «'Εκλογή από μουσικές Ει-

Φράνς Νουνιέν,... ή νεοσά Ντομνίκ Κλωντέλ τόν Βίκτωρα 'Εμμανουέλ, γιό του Ουμβέρτου της 'Ιταλίας (ή Ντομνίκ είναι κόρη μίας εκ των τεσσάρων αδελφών Διπλωράκου, της Χριστίνας) και ή γιάς της Μπάρμπαρα Χάττον, Λάνε Ρέβεντ Λόου, παντρεύθηκε ήδη το άστεράκι του Χάλλυγουντ Τζιλ Σαιντ Τζών, ή όποια, 19 ετών, είχε ήδη παντρευτή και χωρίσει...

Υ Ρεαλισμός... Το «Ρόξυ» —σινεμά πελώριο— γκρεμίζεται στη Νέα 'Υόρκη και στη θέσι του θα έγερθή ξενοδοχείο. 'Ένας Νιουιορκέζος δημοσιογράφος, σκολιάζων, λέγει: «'Όσο πεονά ό καιρός, τόσο οι άνθρωποι προτιμούν να κοιμούνται σε ξενοδοχεία, παρά σε κινηματογράφους»...

Υ Ρεκόρ... κρατεί ακόμη στη Νέα 'Υόρκη ή όπερέττα «'Ωραία μου κυρία». Εισέρχεται τώρα στον πέμπτο χρόνο και συνεχίζει πιένες. 'Η θρυλική αυτή επιτυχία συνοψίζεται στο έξης (λέγουν, αυθεντικό) ανέκδοτο. Μία κυρία καθόταν πλάι στο μοναδικό άδειο κάθισμα του θεάτρου. Οι γείτονες την ρωτούν πως έτυχε αυτό: «'Ηταν του άνδρα μου που πέθανε», εξήγησε ή κυρία. «Καλά, δεν δρήςκατε κανένα γνωστό σας να σας συνοδεύσει;». «'Όχι, άπνήτησε αυτή. Είναι όλοι στην κηδεία του»...

Υ Πληροφορία... ενδιαφέρουσα, για όσους αγαπούν το καλό φανητό (σπάνιο φαινόμενο στην 'Ελλάδα). Πέντε νιλίόετσα έξω από την Πάτρα, στο έστιατόριο του «Κουκούς», προσφέρεται «μενού» περιορισμένης ποικιλίας, αλλά έξοχης ποιότητας. 'Η τυρόπιττα, τα σουτζουκάκια και το κατόπουλο είναι σπείαλιστέ άξίες γαλλικού ρεστωράν τεσσάρων άστέρων...

κόνες», θα μεταδοθή μία εξαίρετη σειρά από τα ωραιότερα νέγρικά θρησκευτικά τραγούδια. Τα τραγουδούν οι καλύτεροι, με επί κεφαλής την ασύγκριτη Μάχαλια Τζάκσον. Οι δίσκοι, που θα μεταδοθούν χωρίς καμιά περικοπή και διακοπή, είναι οι έξης:

1) Joshua fit the battle of Jericho - Mahalia Jackson, 2) Go Down Moses - Paul Robeson, 3) Trouble - Mahalia Jackson, 4) Shadrak - Louis Armstrong, 5) Jezebel-Golden Gate Quartet, 6) Nobody knows de trouble I've seen-Paul Robeson, 7) Down be the Riverside - Mahalia Jackson, 8) Swing low sweet Chariot - Louis Armstrong, 9) You're not living in vain - Mahalia Jackson, 10) Rock my soul Louis Armstrong.

hjh

ΝΟΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

κά άρθρα του ποιητικού κώδικος.

'Ο μεγαλύτερος όμως κίνδυνος που απειλεί την υγεία και την ζωή των καταναλωτών προέρχεται, όπως γράφουν οι Ιταλικές εφημερίδες, από την νοθεία του ελαιολάδου. 'Η 'Ιταλία καταναλώνει τον χρόνο 500.000 τόννους ελαιολάδου, ενώ ή πα-

«ΤΑ ΝΕΑ», 18 Φεβ/ρίου 1960

Ουδέποτε κατεδικάσθημεν επί νοθεία ή δι' οξύτητα ελαιου. Είς την αποθήκην μας δεν υπάρχει ούτε σταγών σπορελαίου, πυρηγελαιού κ.λ.π. λιπαρών κατασκευασμάτων. Πωλούμεν — αποκλειστικώς — ελαιόλαδον. 'Εμπόριον ελαιολάδων από το 1925.

Γ. Δ. ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Μενάνδρου 6α Τηλέφ. 526-171

'Εμπιστευθήτε μας την προμήθεια του λαδιού σας, διότι να είσθε ήσυχοι από υγιεινής άπόψεως.

ΝΟΘΕΙΑ ΣΤΟ ΜΑΡΟΚΟ

Δεν είναι όμως τοσημερή αυτή ή δηλητηρίαση δέκα χιλιάδων ανθρώπων στο Μαρόκο, που τους έκανε παραλυτικούς; Δεν νομίζετε πως θα τους άξιζε — δηλαδή, θέλω να πώ, σ' αυτούς που είχαν νοθεύσει το λάδι και αποκάλεσαν την παρόλωση — να ξαναζωντανεύει ή 'Ιερά 'Εξέταση και να τους καιάγει;

«ΕΙΚΟΝΕΣ», Τεύχος άριθ. 223

ENICAR

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

Αφδάστου κομψότητας
Καταπληκτικής ακρι-
βείας.

Μεγάλης άντοχης
Ασυναγώνιστα σέ τιμή
Σε νέα πρωτότυπα
μοντέλλα.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

Κ. ΣΚΟΤΙΔΗΣ

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ

(ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ Β' Όροφος)

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 30.909

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

**ΑΜΟΡΤΙΣΕΡ
SKY-RIDE**
AIRPLANE TYPE

PROIN THE THOMPSON
TOLEDO U.S.A.

Κατασκευάζονται
κατά τα πρότυπα των
αμορτισέρ αεροπλάνων

ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΑ
ΔΙΠΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΝΟΥΣ
ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ

Δοκιμασμένα εις
όλους τους διεθνείς
αγώνες αυτοκινήτων

ΔΙΑ ΜΕΤΑΛΛΑ ΒΑΡΗ
SKY-RIDE
SHOCK SPRINGS
ΕΙΔΙΚΑ ΕΛΑΤΗ-
ΡΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ
ΟΠΙΩΝ ΣΟΥΣΤΩΝ
& ΑΜΟΡΤΙΣΕΡ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
Ζ. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΥΙΟΙ Ο.Ε.
ΚΟΡΝΑΡΗ ΜΕΤΕΩΡΙΣΤΩΝ 12 ΤΗΛ. 662.403
ΚΑΙΣΕΡΙΟΥ & ΠΑΤΟΥΣΙΑ (ΚΑΙ. ΗΛΕΚΤΡΟΝ) ΤΗΛ. 620.300

Σταυρόρθε

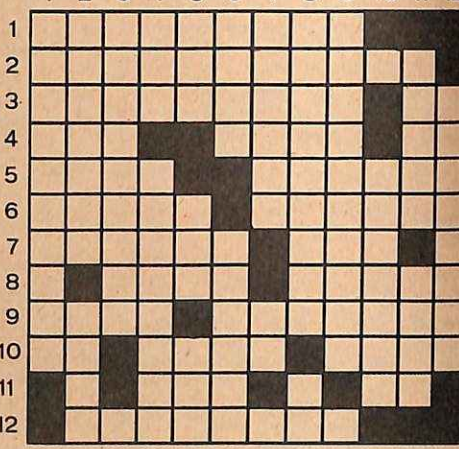
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Η παραλαβή του έχει ανάγκη υπογραφής.
2. Τού αντερίσματος συνώνυμον.
3. Ιατροί που είναι δημόσιοι υπάλληλοι — Δύο χειλόφωνα... δια τὸ γοργόν και σύντομον.
4. Τόσους ἰστούς ἔχει ἡ δρασερα — Ἐξω δολογίσει — Κολημένα στή γῆ ἔκαμε τὸν Αἰάντα νὰ τρελλαθῇ.
5. Τὸ μικρὸ ὄνομα τῆς γνωστῆς Βιεννέζας σοπράνο Σάκ — Παλαιὰς ἐποχῆς φρούριον.
6. Συμβολίζει τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα — Ψευτοπαλληκαρὸς (ἐνάρθρων).
7. Ἐνα ἀπὸ τὰ νέα κράτη τῆς Μέσης Ἀνατολῆς — Ξενικός Θωμάς.
8. Αὐτὸ θὰ τὸ βρῆτε «μετὰ»... στὰ γαλλικά — Μεταφορικῶς ὑπονοεῖ καὶ τὸ δνεῖδος, αἰσχος (αἰτ.).
9. Γνωστότατον εἰς τοὺς κατόχους αὐτοκινήτων σωματεῖον — Μία τέτια λέξις εἶναι καὶ ἡ ἄλς.
10. Κτητικόν — Μάτι... τῆς θαλάσσης — Ὁ Πολύφωμος τὸν συνέτριψε μὲ ἕνα βράχον.
11. Εἰς τὸν ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως ὑπαγόμενος ὀργανισμός — Ἡ γραφὴ τοῦ μικροῦ «ροκέ» στὸ σκάκι.
12. Ὁρνιθοειδὴ πτηνὰ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Σ' αὐτὲς τῖς ὅλες ὑπάγεται καὶ ἡ κόλλα (δημ.).
2. Μπαίνει κάτω ἀπ' τὴν αὐρὰ τοῦ ἀλόγου — Πασίγνωστο ἀμερικανικὸ εἰκονογραφημένο περιοδικό.
3. Διὰ κάθε τέτιαν ἐνέργειαν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου κυρώσεις (ἀντιστρ.).

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

4. Ἀρβρον ὑπὸ μορφὴν... Συμυναῖκην — Ἀποτελοῦν τὴν φτωχολογίαν τῆς Αἰγύπτου (δημ.).
5. Ἀρχὴ καὶ τέλος στὴν ἠθικὴ — Φορεὺς τοῦ ἡχου — Ὑπερμικροβιακοὶ ὀργανισμοί.
6. Ἀρνητικὸς συνδεσμός — «Ἐξ ὄνυχος τὸν...», λέγει μὴ γνωστὴ μας φρασσεολογία.
7. Ὄνομα πολλῶν ἡγεμόνων τῆς Γαλλίας (αἰτ. δημ.). — Ἀποτρέπει.
8. Αὐτὴ δὲν ἔχει πολὺν καιρὸ πὺ προσφανεῖται ὡς κυρία (δημ.) — Ἀρβρον.
9. Ὁρισμένη δέσμη βασιλικῶ (δημ.).
10. Ἀπὸ τὰ τεράστια διυλιστήρια τῆς γνωστῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ.
11. Αὐτὴ δικαιολογεῖται νὰ ζητιανεύῃ — Μάτι ἰταλικό... καὶ ὅτῃ διὰ τὴν ἀγκυραν.
12. Γενικὴ γυναικεῖον ὀνόματος... ἐκφράζοντος χαράν (δημ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλότερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε τετράγωνο ὀριζοντίως, καθετῶς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, πὺ βρῆκατε καὶ σβήστε τὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺ μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Π	Κ	Α	Τ	Α	Β
Ρ	Ο	Υ	Κ	Ο	Λ
Α	Ι	Α	Λ	Σ	Α
Κ	Γ	Ο	Β	Α	Υ
Ο	Τ	Ι	Ν	Κ	Ι
Σ	Κ	Ο	Δ	Ε	Α

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πὺ μπορεῖσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 8 ἕως 14 Ἀπριλίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου Προσέξτε νὰ ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας πὺ θὰ σὰς παρουσιασθῇ καὶ νὰ μὴ τὴν θεωρήσατε ἀσημαντὴ γιὰτὶ μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ τὴ ζωὴ σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη ἀριθ. 4.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου Οἱ διαφορὲς πὺ ἔχετε μὲ κάποιο πρόσωπο θὰ ἐπακταθῶν σὲ ὀρισμένες ὑποθέσεις, πὺ νομίζετε ὅτι δὲν θὰ ἐπηρεασθῶν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου-21 Ἰουνίου Δὲν πρέπει νὰ ἐσθιάτε τὰ χρήματά σας τόσο ἀσυλλόγιστα γιὰτὶ μπορεῖ νὰ ἔλθῃ κάποια στιγμή καὶ νὰ βρεθῆτε σὲ δύσκολη θέση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 7.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουνίου-22 Ἰουλίου Τὰ πλάγια μέσα δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ τὴν δικὴ σας ὀντότητα καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴ σας θέση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 3.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου Οἱ ἀμφιβολίες πὺ ἔχουν γεννηθῇ μέσα σας δὲν ἔχουν καμμία βάση καὶ στηρίζονται στὰ κουτσουμπολιά ὀρισμένων κακῶν σας φίλων. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου Φυλαχθῆτε ἀπὸ τῖς συμβολές ἀνθρώπων πὺ ξέρετε ὅτι δὲν συμπαθεῖν τὴν στάση πὺ δειξάτε σὲ κάποια ὑπόθεσή τους. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 6.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου-22 Ὀκτωβρίου Ἡ ζωὴ ἐπιφυλάσσει πολλές φορές ἐκπλήξεις πὺ τῖς θεωροῦμε ἀπίθανες καὶ ἀπραγματοποιήτες. Νὰ εἰσθε ψύχραιμοι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νορίου Μὴν ἀπεκλειψάτε τὰ σχέδιά σας σὲ ἀνθρώπους πὺ ὑπάρχει πιθανότης νὰ τὰ μεταφέρουν παραποιημένα σὲ ἐχθρικό περιβάλλον. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νορίου-22 Δεκεμβρίου Χρειαζόσθε τὴν βοήθεια κάποιου ἀνθρώπου πὺ θεωροῦσατε στὸ παρελθὸν ἀσημαντό καὶ εἶχατε περιφρονῆσει τὴν καλωσύνη του. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 4.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν. Ἄν θέλετε νὰ κερδίσατε στὴ ζωὴ σας πρέπει νὰ πιστεύετε τὸν λαχίστον σὲ ἐκείνους πὺ σὰς ἔχουν ἀποδείξει ὅτι σὰς ἀγαποῦν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 2.

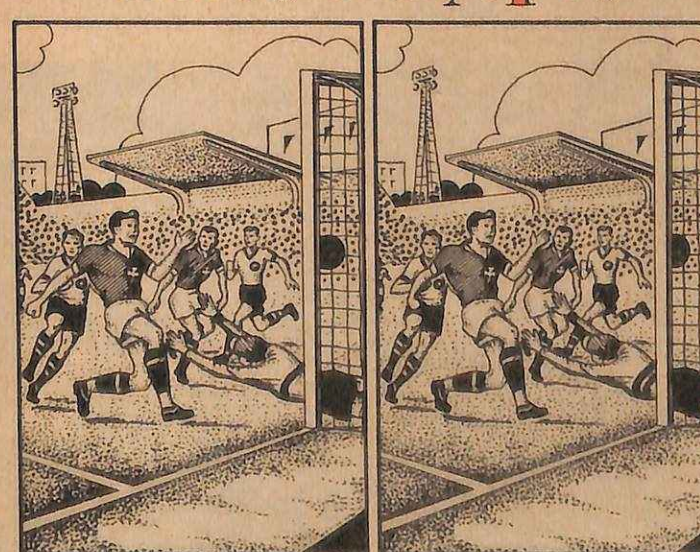

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου Ἡ κατὰστασι ἔχει φθάσει στὸ ἀπρόσκλητο. Πρέπει νὰ ἀποδείξατε τὴν ὀρθότητα τῶν ἐνέργειών σας πρὶν σὰς παρεξηγήσουν περισσότερο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 3.

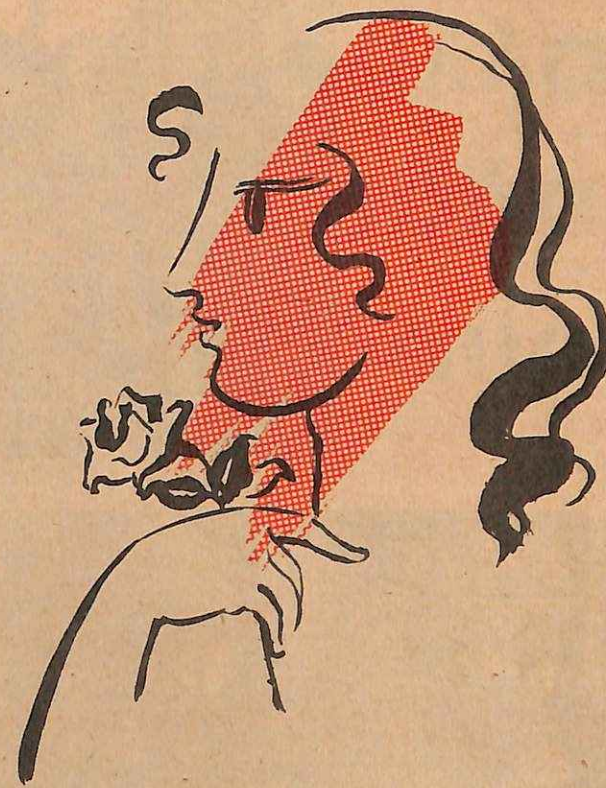
ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρίου-20 Μαρτίου Κάποιο αἰσθηματικὸ ζήτημα θὰ σὰς στοιχίσῃ πολὺ μὲ τῖς ἀπρόοπτες ἐξελίξεις καὶ ἐμπλοκές πὺ θὰ σὰς παρουσιάσῃ τὸ μέλλον. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 7.

Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 47

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εὐχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιτικές

Μιὰ καλὴ κολώνια
εἶναι μισὴ ἄρχοντιά

Κολώνιες εὐγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

Σὲ κομψὴ συσκευασία καὶ χύμα, γιὰ
κάθε γούστο, γιὰ κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

(Φωτ. Dalmas)

ΓΕΝΙΚΟΣ συναγεμνός στο όνομαστό σαλόνι του Φον-πουρ Σαιντ Όνορέ. Τό επιτελείο του Άλεξάντρ, με επικεφαλής τόν βασιλέα τών Παρισινών κομμωτών, υποδέχεται τήν διάσημη Μαρία Κάλλας.

Η ΔΙΑΣΗΜΗ πριμαντόνα έμεινε ικανοποιημένη από τήν «δόμδα Κάλλας» —τή νέα δημιουργία που έμπνεύστηκε ο «μαίτρ» πρὸς χάριν τής. Τέλος, ένθουσιασμένη, υπέγραψε στο χρυσό βιβλίο, όπου υπάρχουν οι υπογραφές τών επιφανεστέρων προσωπικοτήτων τής εποχής, που χτενίστηκαν από τόν Άλεξάντρ.

ΜΙΑ ΕΚΛΕΚΤΗ συντροφιά στενών φίλων —ανάμεσα σ' αυτούς και ο βαρώνος Ρότσιλδ— κατάρθωσε νά πείση τήν Κάλλας νά δειπνήση μαζί τής στο «Μαζίμ». Αύτη ήταν ή μοναδική τής έξοδος στο νυκτερινό Παρίσι.

'Η Μαρία Κάλλας δά τραγουδήση στην 'Επίδαυρο

Ένα διεθνούς σημασίας καλλιτεχνικό γεγονός φαίνεται ότι θα πραγματοποιηθή φέτος τό καλοκαίρι. 'Η διάσημη Μαρία Κάλλας, ή «μεγαλύτερη» —ακόμη και κατά τούς αντίπαλους τής— «πριμαντόνα του κόσμου», θα τραγουδήση στο άρχαιο θέατρο τής 'Επίδαυρου, λαμπρύνοντας με τήν συμμετοχή τής τόν κύκλο τών εδηλώσεων τής «Εθνικής Λυρικής Σκηνής».

Πράγματι, σέ πρωτοβουλία του Γεν. Διευθυντού τής «Λυρικής» κ. Κωστή Μπαστιά —που αξίζει νά σημειωθή ότι ήταν αυτός, ο όποιος πρωτωδύνησε στή σκηνή, προπολεμικά, τήν άγνωστη τότε καλλιτέχνιδα— όφειλεται ή πρόσκλησή τής στην 'Ελλάδα. 'Η πρώτη έπαφή έπραγματοποιήθη πέρυσι τό καλοκαίρι, όταν ή κ. Κάλλας ήλθε στην 'Ελλάδα με τό γιωτ του κ. Ωιάση, κατά τή διάκριση φιλικού προγεύματος, στο όποιο παρέυρέθη και ο κ. Μπαστιάς. 'Η κ. Κάλλας ανέθεσε τότε τήν άπάντησή τής γιά τόν Δεκέμβριο, έξ αίτίας συμβεστικών υποχρεώσεών τής. 'Ηδη, από τόν 'Ιανουάριο, υπάρχει άλληλογραφία του κ. Μπαστιά με τήν διάσημη καλλιτέχνιδα και παρ' όλον ότι τίποτε δέν άνεκοινώθη από τήν «Λυρική Σκηνή», πρέπει νά θεωρηται δέδαιο ότι οι διαπραγματεύσεις κατέληξαν σέ συμφωνία.

Σχετικά πληροφορούμεθα ότι από τό 'Αρχαιολογικό Συμβούλιο δόθη, κε ή άδεια και κλείσθηκε γιά τήν «Λυρική Σκηνή» τό θέατρο τής 'Επίδαυρου γιά τήν περίοδο από 1ης ως 31 Αυγούστου.

Ο κ. Μπαστιάς, έρωτηθείς, άπήντησε ότι δέν άποκλείεται νά άνεθασθή στην 'Επίδαυρο άλλο έργο, και όχι ή «Μήδεια» του Κεραυμίνι και ότι σχετική άνακοίνωση θα έκδοθι μετά τις 10 'Απριλίου.

Πάντως, ή έλευση τής Μαρίας Κάλλας πρέπει —κατά τις πληροφορίες μας— νά θεωρηθι θεαία. Με τήν ευκαιρία τής ευχάριστης καλλιτεχνικής ελδήςας, δημοσιεύομε τελευταίες φωτογραφίες τής κορυφαίας σοπράνο, από τήν πρόσφατη επίσκεψή τής στην γαλλική πρωτεύουσα.

Η ΝΤΙΒΑ έχει αλλάξει. Αυτό τό διεπίστωσαν όλοι. Τό έπίθετα-ώνει και ο φακός, που συνέλαβε τήν μελαγχολία τής καθώς έπιστρέφει πόνη στο ξενοδοχείο τής.

Rip Kίρμπυ

Αφού η εξουδετέρωση του τρομερού και αδόξαστου «Χασάπη» κόντεψε να στοιχίσει τη ζωή του πιστού και καλού Ντέσμοτ, ο Ρίπ Κίρμπυ και ο βοηθός του γυρίζουν στην Αμερική. Εκεί, όμως, βρίσκονται άμεσως αντιμέτωποι με μια σπείρα του υποκόσμου, που όχι μόνο κατατίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ραδιουργεί και κατά του άνωποφιστου Ντέσμοτ και βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του, τούτη τη φορά απ' τον δήμιο. Προκειμένου λοιπόν να επιτύχει την ανάκαμψη της συμμορίας, ο Κίρμπυ αποφασίζει να τοποθετήσει σε ένα κιβώτιο πολιορκία και να διαδώσει ότι μέσα έχει όπλα. Και ο Ντέσμοτ αντικαθιστά τον νυκτοφύλακα...

ΕΝΑ ΘΥΜΑ ΤΟΥ "ΧΑΣΑΠΗ"

(Ανοικτή επιστολή προς την Διεύθυνση του περιοδικού «Είκοσι»)

Κύριε Διευθυντά,

Θα έχουν φθάσει ασφαλώς και μέχρις ύψων κάτι φήμες πως η στήλη αυτή, τον τελευταίο καιρό, περιφέρεται στην γνωστή Κιονοστοιχία με ένα βλέμμα απλανές και μ' έναν σουγιά (κοινώς «κολοκοτάρνη») άνα χείρας, τον οποίον σιγοπαίζει άπειλπτικά, όταν συναντά γνωστό...

Θα προσέξατε επίσης και κάτι άλλα άνησυχητικά φαινόμενα παρακμής, όπως, π.χ., μίαν τάσιν συνεχούς μνείας λαϊκών μεταφορικών μέσων, δημοσίων υπαλλήλων και πελατών του «Ελληνικού», συμπτώματα που συνοδεύουν πάντοτε τον πρώτο κύκλο κάθε όξείας άθηναικής νευρασθενείας.

Τα έπρόσεξα κ' εγώ, κύριε Διευθυντά, αυτά τα φαινόμενα. Έγκλωβισμένος από την ούραγκη μοίρα των χρονογράφων σ' αυτήν την στενόχωρη γωνιά, έδωκα την μικρή μου ή μεγάλη μάχη, κάθε έβδομάδα, προς τις μονόστηλες άμεσες επιδράσεις της Δεξιάς — ραφτάδικα, κουζίνες, όδοντόπαστες, σκολάτες, νιέες, ένυδρα μύρια, τροφονομικά συστατικά, άφρόλουτρα, έσώδρακα, ζωμούς κόττας, άπομημικά, άποφεύγοντας να κοιτάξω την μαυρίλα δόκληρης σελίδας προς τ' άριστερά μου...

Κ' αϊφνιδίως, προχτές, πήρε το μάτι μου μία φράση σημαδιακή...

«Δεν μάς φώναξε για στόχο, έ, Γκάτ».

Ξεροκατάτια και κοίταξα κάπως προσεκτικότερα:

«Αφού η εξουδετέρωση του τρομερού και αδόξαστου Χασάπη κόντεψε να στοιχίσει τη ζωή του πιστού και καλού Ντέσμον»...

«Ωστε γειτονεύαμε, λοιπόν, και με «χασάπη»;

Τόσες έβδομάδες, τόσους μήνες, που φιλότιμα άκονίζαμε κάθε φορά το άσπρο φτερό της χήνας για την άπογείωση στα νέφη της καλλιλογίας, δίπλα μας, έδω, στο πλάι μας, άναβόσθηνε ο φάρος μίας χυδαίας μονοτονίας σε ρυθμό πολυλογίας άθηναικής: «Ο χασάπης» — «ο χασάπης» — «ο χασάπης»...

Ούτε καν ο «Κρεσπώλης» μία φορά, έτσι για την άξιοπρέπεια του πράγματος!

«Έψαξα στο ράφι για μερικά παλιά τεύχη (καταχωμένα — φεύ! — πλέον από την άλλη εκείνη πληγή, την ΕΚΚΛΟΓΗ, που είναι φανερά περιοδικό διευθυνόμενο από κυρίες με σαγηνευτική θηλυκή διάπλαση και φρικτό άνδρικό χαρακτήρα)...

Φυλλομέρησα καμιά δεκαριά Σοράγιες, Μελίνες και Μαργαρίτες και νάτη πάλι η άθλία μορφή: «Δεν θα ξεφύγης, Χασάπη!».

Και παρακάτω: «Τα υπερευαίσθητα αυτιά του κυνηγού άκουσαν το κλικ του σουγιά που άνοιξε».

Ένα άπέραντο συναίσθημα κατωτερότητας, χειρότερο κι από την συνήθη του κλειστοφοβία, κατέλαβε τον γράφοντα.

Το άκουσαν, το κλικ, τα υπερευαίσθητα αυτιά του κυνηγού και δεν τ' άκουσαν, τόσες έβδομάδες, τα δικά μας; Έπεσα με τα μούτρα, άράδισα όλον τον Ρίπ Κίρμπυ στην σειρά και — σάς το έξομολογούμαι — το κρίμα μου, κύριε Διευθυντά — τον διάβασα και τον ξανά διάβασα...

Και τώρα;

Τί θα γίνει, κύριε Διευθυντά; Κάθε γνωστόν που συναντώ, κάθε πρωί, στις ένδεκα, στην μοιραία Κιονοστοιχία, τ' όν βλέπω πιά σαν χαρακτήρα του Ρίπ Κίρμπυ! Εκείνον τον κύριο με το μούσι, τον άλλον, τον Πελάριο «Άνδρα της Κριτικής, τις διάφορες «Άντζελες και «Άντζελίνες, ακόμα και τους άνθρωπους που προσφέρουν «ένα τριαντάφυλλο για την μπουνοτιέρα σας, κύριε, κ' ένα σημείωμα», όλα πιά περιστρέφονται γύρω από τον «Χασάπη».

«Ένα λεπίδι αστράφτει στα χέρια μου!», κύριε Διευθυντά.

Κι αν δεν με άπαλλάξετε, όσο το δυνατόν ταχύτερα, από αυτήν την επικίνδυνη γειτνίαση, άπεκδύομαι πάσης εϋθύνης. Δεν έχετε άκούσει ποτέ για έγκληματικές επιδράσεις; Υπάρχει, στο κάτω-κάτω, και η νομοθεσία περί άνηλικών και περί άγνων και άδρων ψυχών!

Πηγαίνετε με άλλου.

Μακριά από τον Ρίπ Κίρμπυ.

Δεν τ' όν άντ' έχω...

Μοϋγινε βραχνάς...

Μεθ' ύποληψεως

Index

Ο καλός Πατέρας
Ξέρει ποιά σοκολάτα
πρέπει να δώσει
στά παιδιά του...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

ΛΥΣΕΙΣ

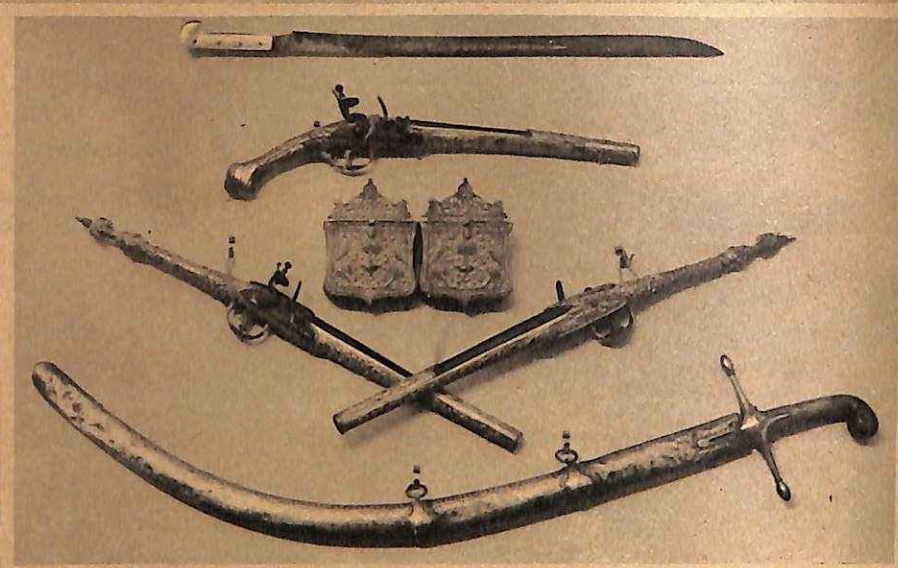
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΥΣΤΗΜΕΝΑ. 2. ΥΠΟΣΤΗΡΙΓΜΑ. 3. ΝΟΜΙΑΤΡΟΙ — Π. (Π. και Φ.). 4. ΔΥΟ — ΕΙΠΑ — ΟΡ (ΟΡ — ΓΗ). 5. ΕΡΝΑ — ΚΑΣΤΡΟ. 6. ΤΙΑΡΑ — Ο «ΠΗΛΑΓΗΣ». 7. ΙΣΡΑΗΛ — ΤΟΜ. 8. «ΑΤΡΕΣ — ΡΥΠΟΝ. 9. Ε.Λ.Π.Α. (Έθνη, Λόγην, Λύσιν, και Πείριν). — ΟΝΗΡΙΚΗ. 10. ΣΑ — ΔΙΝΗ — ΑΚΙΣ (ΑΚΙΣ). 11. Ε.Ο.Τ. (Ε.Ο.Τ. — Οργ. Τουρ.) — Ο.Ο. 12. ΦΑΣΙΑΝΟΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΥΝΔΕΤΙΚΕΣ. 2. Υ. ΠΟΥΡΙΣ — ΑΛ.Ι.Φ. 3. ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ. 4. ΤΣΙ — ΑΡΑΤΑΔΕΣ. 5. ΗΤΑ — ΑΗΡ — ΙΟΙ. 6. ΜΗΤΕ — ΛΕΟΝΤΑ. 7. ΕΡ. ΡΙΚΟ — ΜΗ. 8. ΝΙΟΠΑΝΤΗ — ΤΟ. 9. ΑΓΙΑΣΤΟΥΡΑ. 10. ΤΑΜΠΙΚΟ. 11. Α. ΠΟΡΗ — ΟΚΙΟ. 12. ΦΡΟΣΥΝΗΣ.

Ο ειδικός συντάκτης μας έπέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ — ΟΔΕ — ΚΑΤΑ — ΑΛΒΑΝΟΓΙΟΥΓΚΟ — ΣΛΑΥΤΙΚΙΑ, σύνολον 58 βαθμών.

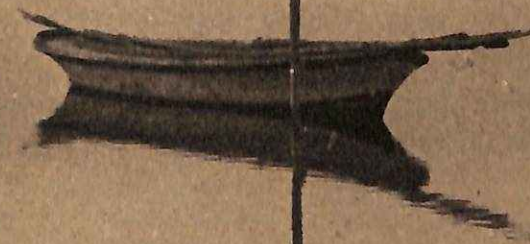
Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να έπιτύχουν άναγνώστες μας με δοκιμάς λέξεων στο στό τεύχος. 3. 'Ο τεμαστούλακας που πέφτει έχει δύο γραμμές στη φανέλλα του, αντί μιας. 4. 'Η μπάλα που μπαίνει στα δίχτυα φαίνεται λιγότερο. 5. 'Ο παίκτης με το μούσο παντελόνι, που τρένει (άκου, βας πάνω απ' το κεφάλι του, τεμαστούλακα) έχει το δασύ του πόδι ποσοδημένο. 6. Το μούσο τυλίμα κάτω δεξιά στο έσσορ είναι πιο μυσό. 7. Το κτίριο πίσω από την έλέσα που γηπέδου είναι μακούτερο προς τ' άριστερά. 8. 'Ο πύργος του γηπέδου με τους προβολείς είναι ψηλότερος.

→
ΣΤΗΝ ΗΡΩΙΚΗ έξοδο
του Μεσολογγίου πήραν
μέρος τὰ ἀσημοκαπνισμέ-
να ὅπλα τοῦ ὀπλαρχ-
ηγοῦ τοῦ Ζυγοῦ Μακρῆ.

(ΕΛΚΗΝ)

«Ω, ΠΟΛΙΣ ΙΕΡΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ»

«Τῆς τιμῆς ἔδω εἶν' ὁ τάφος!
Δὲν σοῦ μένει παρὰ νὰ βρῆς ὅ,τι ἐ-
γύρευες παντοῦ
Καὶ νὰ τὸ βρῆς δὲν μποροῦσες, μνη-
μα ἀνδρὸς πολεμικοῦ!»
Βύρων
«Ἡ θύμωσις ἔχρονη μπροστά σου θὰ
γονατίζει!»
Παλαμᾶς

Πρὸ ἑκατὸν τριάντα τεσσάρων ἐτῶν τὸ Μεσολόγγι δὲν ὑπῆρχε πλέον. Ἐκάπνιζε μόνον ὡς σωρὸς ἐρείπειων καὶ πτωμάτων, ἐνῶ ἐξακολουθοῦσαν ἀκόμη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐκρήξεις καὶ πτώσεις τοίχων. Ἐδῶ εἰς μίαν γωνίαν, ἐκεῖ εἰς ἄλλην, ἀκούονται ἀραιοὶ πυροβολισμοί. Καὶ αἱ ὑπὸ τὸν κανονιστάσιον ἔχουν ἤδη τιναχθῇ. Τὸ κύμα τῆς θαλάσσης ἔχει κατακλύσει τὸν πλησίον τῆς πυριτιδαποθήκης χώρον καὶ ὁ ἥλιος φωτίζει ἀέντὸς τῆς πρώην πόλεως τὰς τελευταίας σκηνὰς δηώσεως καὶ φρίκης.

Τὸ Μεσολόγγι — «Ἄρεως ὀρχήστρα», ὅπως θὰ ἐπανελάβανεν ὁ ἀρχαῖος Θηβαῖος πολέμαρχος — βαπτίζεται εἰς τὸ πῦρ ἤδη τῷ 1822 ὅταν ὁ Ὁμὲρ Βρυώνης, κατόπιν ἀτυχοῦς ἐφόδου, ἀναγκάζεται νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν καὶ νὰ φύγῃ διακόμενος καὶ κατηχημένος. Ἀλλὰ τὸ Μεσολόγγι εἶναι «κλειδί τῆς Ρούμελης καὶ τοῦ Μοριάς κολοσσός», διὸ καὶ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ τὸ

Στὴ λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου
— ποὺ ἓνα σύγχρονο τεχνικὸ σχέδιο ἤθελε ν' ἀφανίσῃ
ἀλλάζοντάς τιν σ' εὐφορὴν πεδιάδα —
καημοί, θρῦλοι, ἱστορία βαραίνουν πάντα
σὺν ἀχνύς τὰ ἥρεμα νερά.
Τὴν τραγικὴ δόξα τῆς Ἑξόδου
— ποὺ ἡ ἐπέτειός της γιορτάζεται κάθε Ἀπρίλη —
ἀνιστορεῖ, στὶς σελίδες αὐτές,
ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Εὐάγ. Π. Φωτιάδης.

προσέξῃ καὶ πάλιν ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος στρατοπεδεύει ἔξω αὐτοῦ τὰ μέσα Ἀπριλίου τοῦ 1825. Αἱ ἐχθρικοὶ δυνάμεις ὑπὸ τὸν Μεχμέτ Ρεσίτ Κιουταχί, ἓνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους πασάδες τῆς Αὐτοκρατορίας, συνεχῶς αὐξάνονται. Καὶ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου σημαντικῶς ἐνισχύονται με αἰγυπτιακὸν στρατὸν ὑπὸ τὸν Ἰμβράημ πασά: «Οἱ εἰς Κουσνέρι ἀποδιδασθέντες Ἀραβες — γράφουν τὰ «Ἑλληνικά Χρονικά» τῶν ἡμερῶν ἐκείνων — συμποσοῦμενοι εἰς 4.000 περίπου καὶ ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἀξιωματικούς των ἐπλησίαζον πρὸς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον μ' ὄλην τὴν πομπήν. Ἡ ἀπότητος φρουρά μας δὲν ἐταράχθη ποσῶς διὰ τὴν νέαν ταύτην τοῦ ἐχθροῦ ἐνίσχυσιν». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἀποκλείει τὴν πόλιν, ἡ ὁποία ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος πολιορκεῖται. Καὶ τὰ καθέκαστα τῆς πολιορκίας μᾶς τὰ περισώζον τὰ μνημονεύοντα «Ἑλληνικά Χρονικά», ἡ ἡμέρη τῆς Μεσολογγίου ποὺ ἐξέδιδεν ὁ εὐγενὴς Ἑλβετὸς φιλέλληνας Ἰωάννης Ἰάκωβος Μάγερ, ὁ ὁποῖος, ὅπως τραγου-

δεῖ ὁ Οὐγκώ, «ἔφερεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Θρασυβούλου τὸ θέλος τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου». Ἐπὶ εἴκοσι πέντε μῆνας, ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1824, ἐξεδίδετο ἡ ἡμερὶς τῶν τραγικῶν ἡμερῶν με μικρὰς διακοπὰς λόγῳ θλαδῶν τοῦ τυπογραφείου ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πύρ, ἕως ὅτου τὴν 20 Φεβρουαρίου τοῦ 1826 — πενήντα ἡμέρας πρὸ τοῦ τέλους τῆς τραγωδίας — διεκόπη ὀριστικῶς ἡ ἐκδοσις, ὅταν αἱ ἐχθρικοὶ θόρβα κατακρήμνισαν τὸ τυπογραφεῖον, καὶ καιρὸς πρὸς ἐπανάρθωσιν δὲν ὑπῆρχε, διότι ἄλλοι ἀνεξαιρέτως, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, παραιτήσαντες πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἐργηγόρουν εἰς τὰ κανονιστάσια. Καὶ ὁ Μάγερ, ὁ ὁποῖος καθ' ὅλην τὴν πολιορκίαν ἐνήλλασε τὸ ὄπλον μετὰ τὴν γραφίδα, ὀλίγοι πρὸ τῆς Ἑξόδου, ὅποτε καὶ εὗρεν ἐνδοξὸν θάνατον, κατέχασεν ὑπὸ τὴν γῆν τὰ πιστήρια καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν «Ἑλληνικῶν Χρονικῶν», τῶν ὁποίων μέρος ἀνευρεθὲν φυλάσσεται εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρείας.

Εγγίζει τὰ θρία τοῦ μύθου ὁ ἡρώισμός τῶν φρουρῶν τῆς πόλεως, — τεσσάρων περίπου χιλιάδων. Καὶ ἦσαν κράτιστοι μαχηταὶ τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Αἰτωλίας, τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Ἐπτανήσου, ἰδίως τῆς Λευκάδος, καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Νότης Μπότσαρης, ὁ Δημήτριος Μακρῆς, ὁ Μήτσος Κοντογιάννης, ὁ Λάμπρος Βέικος, ὁ Ἀνδρέας Ἰσκος, ὁ Γεώργιος Κίτζος, ὁ Νικόλαος Ζέρβας, ὁ Ἀθανάσιος Ραζηκότσικας, ὁ Νικόλαος Στουρνάρας, ὁ Κώστας Βλαχόπουλος, ὁ Χρῆστος Φωτομάρας, ὁ Σπύρος Μήλιος, ὁ Γεώργιος Βαλτινός, ὁ Γρηγόρης Λιακατάς, ὁ Μήτρος Δεληγιώργης, ὁ Καρπούνης καὶ ἄλλοι, — ἦσαν οἱ πολέμαρχοι τοῦ ἐπικού ἀγώνος. Εἰς αὐτοὺς ἂς προστεθοῦν ὀλίγοι εὐγενεῖς φιλέλληνες...

Τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ ἐχθροῦ πρὸ τοῦ Μεσολογγίου καὶ τὴν πρώτην ἀψιμαχίαν πολιορκητῶν καὶ πολιορκουμένων, τὴν 15 Ἀπριλίου τοῦ 1825, λιτὰ ἀφηγοῦνται τὰ «Ἑλληνικά Χρονικά»: «Τὴν τρίτην πρωΐνῃ ἄρον οἱ ἐχθροί, διηρημένοι εἰς μικρὰ σώματα, ἐφθασαν εἰς τοὺς ἐλαιώνας μας καὶ συναθροίζονται ὁλονέν. Μερικοὶ ἥρωες

“ΚΙ’ ΑΝ ΧΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΧΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΙΜΗ” ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΑΥΤΟ ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΕΓΙΝΑΝ ΗΡΩΕΣ

ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ, ο ‘Αργύρης, και μιά γυναίκα, η Λένα του Μπότσαρη, κράτησαν ψηλά, στις σκληρές ώρες της ‘Εξόδου, το μπαράκι των Μποτσαρέων —δωρο της Μεγάλης Αικατερίνης της Ρωσίας στον Τούσα Μπότσαρη (1750 - 1797), πού, σύμφωνα με τη διαταγή της ‘Εξόδου, θάμμενε «άνοικτη ως οδηγός του σώματος τούτου»

μας έτρεξαν ένθουσιασμένοι προς ύπαντήσιν των και ακροβολίσθησαν με αυτούς πλησίον των έλαιώνων από τους ήμετέρους ελάδωθη μόνον εις, από δε τους έχθρους έφρονέθη ο σημαιοφόρος των και ελαβώθησαν μερικοί». Και κατά το δωδεκάμνηον της πολιορκίας αί άψιμαχίαι και οι αίφνιδισμοι και οι κανονιοβολισμοι είναι συνεχείς. ‘Ο έκαστέρωθεν κανονιοβολισμός διαρκεί όλοκληρούς ώρας καθημερινώς και μάλιστα μετά την άφιξιν του ‘Ιμβραήμ, όποτε οι Τούρκοι με τά σαράντα πυροβόλα των ρίπτουν καθ’ έκαστην έναντίον της πόλεως δύο χιλιάδας περίπου σφαίρας και βόμβας:

Πέφτουν κανόνια σάν βροχή κ’ οι μύμπες σάν χαλάει, κ’ αϊτά τά λιαντούφεκα σάν άμμος της θαλάσσης.

Η το λοιπόν μεγάλη σχετικός ή φθορά της φρουράς, και ύπήρχαν ήμέραι κατά τας όποιās τά θύματα έφθαναν τά σαράντα, τά πενήντα, έφθασαν και τά εξήντα πέντε. Και όμως οι άνδρες της φρουράς, οι ‘Ελεύθεροι Πολιορκημένοι — δέν τους θαραίνει ο πόλεμος, άλλ’ έγινε πνοή τους», ψάλλει ο Σολωμός— όχι μόνον αποκρούουν τας έφόδους, αλλά και αποτολμούν εξόδους πολύ δυσχερούς εις τόν έχθρόν. Και ακατάβλητον είναι το φρόνημά των: ‘Όταν ο πυροβολητής Κουλούρης πληγώνεται την 31 Μαΐου εις το μέτωπον, δένει με το μαντήλι το τραύμα. Οι σύντροφοί του θέλουν νά τόν φέρουν εις τόν Ιατρόν. ‘‘Όχι, —άποντά— δώστέ μου καιρό νά σημαδέψω πρώτα τρεις φορές ακόμη τους προμαχόνες τών Χαλιντούπιδων και πηγαίνω έπειτα νά γιαιτρευθώ». Και όταν ο στρατηγός Σπύρος Κοντογιάννης, άνεψιός

του γέροντος Μήτσου Κοντογιάννη, τραυματίζεται θανασιώς, λέγει προς τόν άδελφόν του Νικολάκην: ‘‘Τί κλαίς, άδελφέ, δέν ήρθαμε έδώ γιά νά πεθάνωμε;». Πώς λοιπόν νά κρατήση το παράπονον του ο άγνωστος θρηνωδός του Μεσολογγίου:

Νά’μουν πουλί νά πέταγα νά πήγαινα του ψήλου

Ν’ άγνάντευα από μακριά το δόλιο Μεσολόγγι,

Νά ιδώ πώς παίζουν το σπαθί, πώς ρήχνουν το ντουφέκι,

Πώς πολεμούν με την Τουρκιά, με τέσσερους πασάδες.

‘Αλλά και ο άμαχος πληθυσμός της πόλεως υποφέρει —και τί δέν υποφέρει!— μαζί με την μαχομένη φρουράν. Θάνατοι από το πυρ, θάνατοι από την πείναν, θάνατοι από τας άσθενείας. ‘‘Κατηντήσαμεν εις τοιαύτην ανάγκην —γράφει ο Μάγερ προς τόν ‘Αγγλον συνταγματάρχην Λέστερ Στάνχοπ— ώστε νά τρεφώμεθα από τά πλέον άκάθαρτα ζώα. ‘Υποφέροντες φρικτά από πείναν και από δίψαν. Προσεβλήθημεν από διαφόρους άσθενείας. Χίλιοι έπτακόσιοι τεσσαράκοντα από τους άδελφούς μας έχουν ήδη αποθάνει. Περισσότεροι από έκαστον χιλιάδες δόμβαι, ριφθείσαι από τόν έχθρόν, κατέστρεψαν τους προμαχόνες και τά οικήματά μας. Το ψυχος μας βασανίζει ένεκα της παντελούς έλλείψεως ξύλων. Με όλας τας στερήσεις ταύτας είναι αξιοθαύμαστον θέαμα νά βλέπη κανείς το θάρρος και το ύψηλόν φρόνημα της φρουράς μας. Εις όλίγας ήμέρας όλοι αυτοί οι γεναίοι θά είναι σκιαί μόνον άγγέλων, μάρτυρες ένώπιον του θρόνου του Θεού της άδιαφορίας του χριστιανικού κόσμου: δι’ ύπθεσιν ήτις ήτο ιδική του. ‘Εξ όνόματος όλων τών άνδρών μας σάς αναγγέλλω την ένώπιον του Θεού μεθ’ όρκου ληφθείσαν απόφασιν μας νά ύπερασπίσωμεν σπιθαμήν προς σπιθαμήν το έδαφος του Μεσολογγίου και νά συνενταφιασθώμεν ύπό τά έρείπια της πόλεως, παρά νά ακούσωμεν πρότασιν τινα περί παραδόσεως. Ζώμεν τας τελευταίας μας στιγμάς. ‘Η ιστορία θέλει μάς διακαιώσει και οι μεταγενέστεροι θά θρηνήσουν την συμφοράν μας. ‘Εμε καθιστά υπέρηφον ή σκέψις ότι το αίμα ένός ‘Ελβετού, ένός απογόνου του Γουλιέλμου Τέλλου, μέλλει νά συμμειχθί με τώ αίμα τών ήρώων της ‘Ελλάδος.

Ματαιώς περιμένουν οι Μεσολογγίται την προσέγγισιν του έλληνικού στόλου. Ματαιώς ο Μισούλης και οι άλλοι ναυμάχοι, πού είχαν πριν επανειλημμένως διασπάσει τόν κλοιόν, ματαιώς τώρα προσπαθούν νά σώσουν το Μεσολόγγι. ‘Ισχυρός, πυκνός, άδιαπέραστος είναι ο άποικλεισμός. ‘Ο ‘Ανδρούτσος, άρχηγός της Σπετσιωτικής μοίρας, γράφει εις τας 5 ‘Απριλίου: ‘Το Μεσολόγγιον εύρίσκεται εις την έσχάτην στενωχωρίαν, έχει πέντε ήμέρας σήμερον άσιτον· άλογος, γαιδάροι, τά πάντα έτελείωσαν· έπίδα δια νά εισέλθουν από κανέν μέρος ζωοτροφία δέν ύπάρχει· όλα τά υποζύγια και νησίδια τά έχουν καλά πιασμένα, ώστε δέν ήμπορεί νά εισέλθη ούτε μονόξυλον». Και μετά δύο ήμέρας έγραφεν ο Μισούλης εις την ‘Επιτροπήν της Ζακύνθου: ‘Τέλος πάντων το πολυπαθές τούτο προπύργιον της πατρίδος χάνεται άφευκτα έντός όλίγου... ‘Ο ά-

ποκλεισμός είναι τόσο στενός, ώστε ούτε είδωσιν δέν είναι τρόπος είτε νά στείλωμεν, είτε νά λάβωμεν.

Ομως ή φρουρά άμύνεται. ‘Αρνείται νά συζητήση καν τας προτάσεις τών πολιορκητών περί παραδόσεως. ‘Τά κλειδιά του Μεσολογγίου κρέμονται στα κανόνια τους», —άπαντούν συνεχώς εις τόν Κιουταχήν, πιστοί εις την ρήτραν του Μάρκου Μπότσαρη προς τόν ‘Ομέο Βρυώνην: ‘‘Αν θέλεις τς Μεσολόγγι, έλα νά το πάρης». Και όταν οι πολιορκηταί έζήτησαν από τους προμάχους της Ιεράς πόλεως «νά δώσουν τά άρματα με αυτόν τόν τρόπον όπου νά μήν ένν κανένας μικρό μαχαίρι», έδιδαν την άπάντησιν «οί άρχηγοί του Μεσολογγίου» με λακωνικήν απλότητα και άγερωχισιν: ‘‘Πρός τους ύψηλότετους Βεζυράδες Μόρα Βαλεσήν και Ρούμελη Βαλεσήν. ‘‘Έχετε λάθος. ‘Ημείς δέν σάς έζήτησαμεν πρωύτερα κουδέντα, τοί λόγου σας μάς έζητήσατε. Είδαμεν το έγγραφον τζεβάπι σας και σάς εύχαριστούμεν όπου μάς γράφετε την αλήθειαν γυμνήν, διότι από τους άνθρώπους σας δέν ήμπορέσαμεν νά πληροφορηθώμεν έως τώρα, διότι μάς τά έλεγαν μπερδευμένα. Δέν ήλπιζομεν ποτέ νά σάς άπεράσι μία τέτοια φαντασία όπου όκτώ χιλιάδες άρματα αιματωμένα νά τά ζητήσετε και νά σάς τά δώσωμεν με τά χέρια μας, τά όποια άρματα συμφουούν με την ζωήν. ‘‘Όθεν, καθώς βλέπομεν τόν σκοπόν σας και την απόφασιν όπου έχομεν ήμείς, θά γίνη εκείνο δι’ άπεφάσιον ο Θεός, το όποιον δέν το ήξεύρετε ούτε ή ύψηλότης σας ούτε ήμείς, και άς γίνη το θέλημα του Θεού.

Και έτσι μαχητάι και άμαχος πληθυσμός σπεύδουν προς το θέλημα του Θεού. Γέροντες, γυναίκες, παιδιά, γίνονται βοηθοί του στρατού. Μία πόλις, μία ψυχή. ‘‘Ηρωες όλοι της πολυπροσώπου τραγωδίας, της όποιας ή λύσις θά συναντήρη τους ούρανοίς: ‘Μετά την παύσιν του τουφεκι-

→

Ο ΛΟΡΔΟΣ Βύρων, πού έφθασε από την μακρινή πατρίδα του γιά νά κλειστή μέσα στο πολιορκημένο Μεσολόγγι και νά πεθάνη εκεί, είχε και την περικεφαλαία του πού φυλάγεται σήμερα (άνάμεσα στα άλλα Ιστορικά κειμήλια) στο ‘Εθνολογικό και ‘Ιστορικό Μουσείο

(ΕΛΚΗΝ)

ΠΡΙΝ από την ‘Εξοδο, οι πολιορκημένοι Μεσολογγίτες μεταλαμβάνουν. Μιά γαλλική χαλκογραφία της έποχής που άκούθησε την ‘Εξοδο του Μεσολογγίου και την άλωση του. ‘Η ήρωική άμυνα κ’ ή υπεράνθρωπη προσπάθεια της διασπάσεως του κλοιού από τους πολιορκημένους και ένέπνευσε τους Εύρωπαίους καλλιτέχνες.

σμού —γράφουν τά ‘Ελληνικά Χρονικά της 2 ‘Ιουλίου του 1825— ήνώθησαν οι παίδες μας με τα των στρατιωτών και ήρχισαν τόν πετροπόλεμο με τους Τούρκους. Εις το είδος τούτο της μάχης έδειξαν τά πλέον ήρωικά σημεία οι παίδες μας, μη λογαριάζοντες ποσώς τόν κίνδυνον. Εις έξ αυτών όμως έπληγώθη έπικινδύνως εις το μέτωπον». Ποιον δέ παραδείγμα άρετής έγινετο το Μεσολόγγι εις την νεολαίαν, δεικνύει ή έπιστολή του μικρού υιού του Μάρκου Μπότσαρη, Δημητρίου, προς τόν θεόν του Νότην Μπότσαρη, έκ των πρωταγωνιστών της άθανάτου φρουράς: ‘‘Σεβασμιώτατε και γενασιότατε στρατηγέ και θείε, κύριε Νότη! ‘‘Όσον ο τίμιος και άγωνίζεται διά την σωτηρίαν του γένους του, τόσο γίνεται σταθερός και καρτερώψυχος εις τά βάσανα και ύπομένει με μεγαλοψυχίαν την σωματικήν του κακοπάθειαν. Διότι τότε ή ψυχή του εύφραίνεται και άγάλλεται διά τας ήρωικάς πράξεις. ‘‘Όθεν και σύ, σεβασμιώτατε και φιλιτατέ μοι θείε, χαίρεσαι εις την κακοπάθειαν, την όποιαν δοκιμάζεις εις το φρούριον του Μεσολογγίου διά την κοινήν σωτηρίαν και με μεγαλοψυχίαν ένθαρρύνεις τους όσοι πολεμούν δια την έλευθερίαν της Πατρίδος μας. ‘‘Αμποτες λοιπόν νά εύρισκόμην και εγώ μαζί σου διά νά συναγωνισθώ τόν Ιερόν και θεϊόν του άνάγον, τόν όποιον σύ έντρύφας. ‘Αλλά πόσον λυπούμαι ότι ή ηλικία μου είναι ακόμη μικρά! Μόλον τούτο πασχίζω και εγώ όσον δύναμαι νά φωτισθώ όλίγα τινά φώτα και τότε νά άπετάξω ως αετός και νά έλθω εις την κοινήν πατρίδα, διά νά έκπληρώσω το όποιον ο πατήρ μου με τόν τίμιον θάνατόν του με έσυμβούλευσε γόος μου. ‘Ασπάζομαι την δεξιάν σου και μένω, μ’ όλον

το σέβας, ο ήγαπημένος άνεψιός σου και πατριώτης Δημήτριος Μάρκου Μπότσαρης.

Και ενώ «τά μάτια ή πείνα έμαύρισε» τών ‘Ελευθέρων Πολιορκημένων, άπορρίπτονται ή μία κατόπιν της άλλης αί συνεχείς προτάσεις περί παραδόσεως. ‘Το Μεσολόγγι άναιμωτί δέν παραδίδεται εις τας χείρας του· άς έλθ νά το λάβη μόνος του», —ουδεμίαν άλλην συνομιλίαν έχουν οι ‘Ελληνες με τους Τούρκους παρ’ εκείνην των δ-πλων» — «ήμεις είμεθα αγράμματοι, γλώσσας δέν γνωρίζομεν, έμάθαμε μόνον νά πολεμώμεν», —ίδου μερικά από τας τελευταίας άπαντήσεις. Και ο όχυρωματοποιός Μιχαήλ Κοκκίνης —ένδοξοι μετ’ όλίγον θύμα— γράφει προς τόν Διονύσιον Ρώμαν όλίγας ήμέρας πρό του τέλους: ‘‘Ημείς εύρισκόμεθα εις τά έσχατα. ‘Η έλπίς όμως προς τόν Θεόν δέν έγκαταλείπει ήμάς και θά πράξωμεν το καθήκον μας. ‘Εάν άπολέσωμεν τά πάντα, δέν θά άπολέσωμεν την τιμήν... ‘Ο Θεός μόνον άς βοηθήση ήμάς νά αποθάνωμεν μετά τιμής». Και ή τιμή δέν άπαλώσθη! Και άπέθαναν μετά τιμής!

Και αποφασίζεται ή ‘Εξοδος διά την νύκτα 10 προς 11 ‘Απριλίου, την νύκτα του Σαββάτου του Λαζάρου:

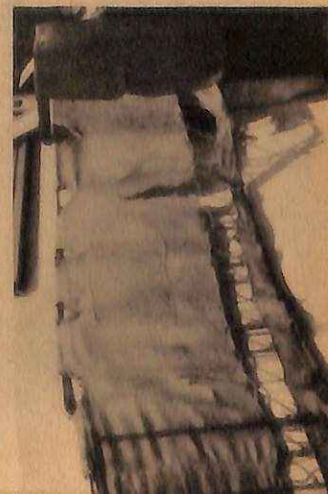
Είν’ έτοιμα στην άσπονδη πλημύρα τών άρμάτων νά σγίσουν τά σπαθιά κι’ έλεύθεροι νά μείνουν ‘Εκείθε με τους άδελφούς, έδώθε με το Χάρο.

Και το τραγικώτατον όλων ήτο, ότι οι σκελετοί εκείνοι, τά φαντάσματα εκείνα και οι σωροι τών νεκρών, πού έφώτιζεν ο ήλιος της έπαμένης, ήσαν νικηταί έως την παραμονήν, —μόλις πρό όλίγων ήμερών είχαν νικήσει την λαμπράν

νίκην της Κλεισσοβας Και ειλικρινής ο ‘Ιμβραήμ έλεγε: ‘Θά ελειώνωμεν όπως το χιόνι του βουνού, αν ειχεν ακόμη τριών έδδομάδων ψωμί το Μεσολόγγι».

Αλλ’ έρχεται ή Νέμεσις. ‘Η μυστηριώδης δύναμις του αίματος έπιτελεί το έργον της. ‘Ο δαυλός του Ρωγών ‘Ιωσήφ —του ‘Αρχιερέως πού έδωσε την τελευταίαν θείαν κοινωνίαν εις τους μελ-λεθανάτους— ο δαυλός του Χρίστου Καψάλη, οι άλλοι μεγάλοι νεκροί ‘Ελληνες και φιλέλληνες, θά προστεθούν εις τόν προηγηθέντα τροπαιοφό-

→ Σ’ ΕΝΑ μικρό μαύρο σιδερένιο μπαούλο, πού έφερε ο Βύρων από την ‘Αγγλία, τοποθετούσε το άσκητικό κρεβάτι έκστρατείας, το όποιο χρησιμοποίησε στα δυο χρόνια πού έζησε στο Μεσολόγγι. Στην σιδερένια αυτή κλίνη ο Βύρων κοιμήθηκε τόν άνήσυχο ύπνο τών πολιορκημένων και πέθανε τελικά χτυπημένος άπ’ την άρρώστια

— ΜΕΤΩΡ —

maidenform
MODEL © 1960
New Elegant Style

Χαριτωμένο
νεανικό στράωδες
SIX-WAY
από δαντέλλα
νάυλον.

delta ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΠΩΛΗΣΙΣ
ΧΟΝΔΡΙΚΗ-
ΛΙΑΝΙΚΗ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

παίξε πρό ετών με το συγκρότημά του στην Θεσσαλονίκη. 'Η Ιστορία είναι βασικά απλή. 'Εκτυλίσσεται στο σπίτι του πλοιοκτήτη Τζέιμς Ντάνερς, στα 1910, στο Κλίφτον της 'Αγγλίας. 'Ο Ντάνερς είναι ένας άνθρωπος φανατικά θρησκόληπτος, αυστηρός, επιφανειακά άτεγκτος. 'Ενας άνθρωπος που άσκει σκληρή δικτατορία επάνω στην γυναίκα του και στα τρία παιδιά του. 'Η σύζυγος πειθαρχεί καρτερικά. Τα παιδιά του όμως — και ιδίως η μεγάλη του κόρη, η Τζόαν — δεν μπορούν ν' ανεχθούν τον αυταρχικό τρόπο με τον οποίο διευθύνει το σπίτι του. Βέβαια, δεν υποπτεύονται ότι πίσω από τη μάσκα του αδιάφορου κρύβεται ένας άνθρωπος που για το συμφέρον μπορεί να φθάσει ως την πιο έγκληματική πράξη. 'Ερχεται όμως κάποια μέρα ένα γεγονός, που του ρίχνει το προσώπο: 'Εχει στείλει σε ταξίδι ένα καράβι του — το ατμόπλοιο 'Ετζόαν Ντάνερς — που είναι μισοκατεστραμμένο. Δεν μπορεί ν' ανθίξει αν το βρή

κακοκαιρία. 'Εν τούτοις, ο πλοιοκτήτης επιβάλλει την αναχώρησή του, ενώ συγχρόνως φροντίζει να διπλασιάσει τα ασφάλιστρα του καραβιού για να καρπωθεί διπλό όφελος από τον δέσμο σχεδόν χαμό του σκάφους. 'Ο καπετάνιος τον προειδοποιεί, αλλά εκείνος δεν διστάζει να προχωρήσει στην εφαρμογή του έγκληματικού του σχεδίου. Το πλοίο φεύγει κάποτε και τότε ξεσπά η θύελλα, αλλά μέσα στο ίδιο του το σπίτι. 'Αποκαλύπτεται ότι η μεγάλη κόρη του έχει παντρευθεί κρυφά τον πλοίαρχο του ξεχαρβαλωμένου καραβιού και πρόκειται μάλιστα να γίνει μητέρα. 'Ο πατέρας — που σκόπευε να την παντρεύει με κάποιον ο οποίος τον εξεδί-αζε επάνω στο ζήτημα του διπλασιασμού της ασφάλειας του καραβιού — γίνεται θηρίο με την αποκάλυψη και, ενώ επιχαιρεί που ο εγγαμπρός του θα πνιγεί, τον πληροφορούν ότι επάνω στο ίδιο πλοίο του βρίσκεται λαθρεπιβάτης ο νεαρός γιός του, που το έσκασε μη υποφέροντας το τυραννικό

καθεστώς του πατέρα του. Και η Ιστορία φθάνει τελικά σ' ένα δραματικό αποκορύφωμα, αφήνοντας το δίδαγμα ότι υπάρχουν εγκλήματα που συγκαλύπτονται με τρόπο που τους επιτρέπει να ξεφεύγουν από τις κυρώσεις του ποινικού νόμου. Κανένα όμως δεν ξεφεύγει από τις κυρώσεις του αγραφου ήθικου νόμου.

Η απόδοση των ήθοποιων

Ο Μάνος Κατράκης, που ενσάρκωσε τον πατέρα, πραγματοποιεί μία αληθι-νά εξαιρετική δημιουργία. Ζωντανεύει άδρά, παρυσιαστικά και χαρακτηριστικά τον τύπο του πούριτανου 'Αγγλου, που είναι φανατικά προσπλωμένος στη θρησκεία και παράλληλα στα συμφέροντά του, φθάνοντας ακόμη και στις έγκλημα-τικές πράξεις. 'Η δλη παράσταση όμως δεν μπορεί να πη κανεί ότι έχει απόλυτη ενότητα και ομοιογένεια. Βέ-βαια προκαλεί αισθηματική συγκίνηση,

αλλά από την αυστηρή καλλιτεχνική πλευρά αποζητάς κάτι το όρτιώτερο σε συνολικό αποτέλεσμα. 'Επιφυλάξεις υπάρχουν ειδικότερα για μιά-δυά άτο-μικές αποδόσεις. Πρώτα-πρώτα, το έρ-γο του Στέφτον θέλει μία νεαρή δρα-ματική πρωταγωνίστρια με γερά κό-σια. 'Υπάρχουν σκηνές που συνθέτουν έντονες δραματικές μονομαχίες μετα-ξύ του πατέρα και της μεγάλης κόρης και οι σκηνές αυτές, για να επιτύχουν το αποτέλεσμα που επιδιώκεται, είναι απαραίτητο να παιχθούν από κολλιτέ-χνες δλκής. 'Ηταν, λοιπόν, μοιραίο η Μαίρη Χρονοπούλου, που έπωμίσθηκε το βαρύ φορτίο της αναμετρήσεως με την τέχνη του Κατράκη, να λυγίσει. Να μην επιτύχει κάτι το πολύ σημαντικό. Κατάρωσε, εν τούτοις, ένα άλλο: 'Ως τώρα την είχαμε δη σε άσημαντα πρά-γματα, σε ρόλους χωρίς ιδιαίτερο πε-ριεχόμενο. Είναι η πρώτη φορά που η Μαίρη Χρονοπούλου χρησιμοποιείται σ' ένα ρόλο αξιόλογον. Κι αν δεν έφθασε στη γενική επιτυχία, είχε εν τούτοις

καλές στιγμές, είχε στιγμές με δρα-ματικό πολυμό και σκηνές όπου έδωσε συγκίνηση. 'Εδειξε, δηλαδή, ότι δια-θέτει αρκετό ταλέντο. Μένει να το καλλιεργήσει. Εύχαιστη έκκληση άπε-τέλεσε, εξ άλλου, η Κατερίνα Χέλμη, που επίσης ως τώρα δεν είχε δώσει αξιόλογα δείγματα σκηνικής γραφής. 'Εδώ τα καταφέρνει μιά χαρά. 'Η 'Ελ-λη Ξανθάκη παρουσιάζει μ' ένα τόνο σχετικής γλυκερότητας την έγκαρτε-ρούσα μητέρα, ο δε Νίκος Βασταρδής δεν είναι φτιαγμένος από το ύλικό που αξιούσε το πρόσωπο του καπετά-νιου. Συμπαθητική, παρά την κάποια αδεξιότητά της, η προσπάθεια του 'Α-λέκου Κουρή, και εκ των πραγμάτων μοιραία τυπική ή εμφάνιση της Ντενιζ Μπαλταζιά. 'Αφήκα επιτίδες τελευ-ταίο τον Ζώρα Τσάπελη, για να υπο-γραμμίσω τη σημαντική του συμβολή στο όσο ενεργητικό διοχέτει η παρά-σταση αυτή του 'Ελληνικού Λαϊκού Θεάτρου.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Μαλλιά μεταξένια

Λούσιμο χωρίς δάκρυα
με το νέο Γερμανικό
Σαμπουάν ΙΡΣΑ

HAARWASCH
OHNE
TRÄNEN

Λούζεσθε
μόνον με

IrSa
SHAMPOO

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΓΑΖΗ 1^η ΤΗΛ. 532-321

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ...

Το Γερμανικό σαμπουάν SULFRIN δεν καθαρίζει μό-νον τα μαλλιά, αλλά συγχρό-ως εξαλείφει την πιτυρίδα, εξουδετερώνει τα αίτια που την προκαλούν, και της υπερ-λιπάνσεως του τριχωτού της κεφαλής.

'Αμέσως αισθάνεσθε θαυμά-σια άπληγαγμένοι από την πιτυρίδα.

Προϊόν DRALLE
γνήσιον Γερμανικόν

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΓΑΖΗ 1^η ΤΗΛ. 532-321

NEW FACIAL FORMULA
CREAM HAIR REMOVER
NAIR
FOR FACE AND LEGS

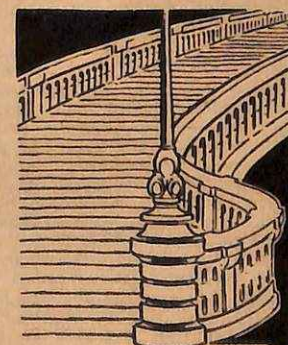
ΕΝΑ ΙΔΕΩΔΕΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΟΝ

Αυτό που ζητούσα

... κασσετίνα με όλα
τα σύνεργα για την πε-
ριποίηση των παπουτσιών

Τέλειο συμπλήρωμα του
Κάμελ...

ΤΡΕΦΕΙ, ΣΥΝΤΗΡΕΙ,
ΦΡΕΣΚΑΡΕΙ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Τα μάρμαρα γίνονται καινούργια...

... χωρίς κόπο με BAB-O.
Βρέχετε το μάρμαρο,
ρίχνετε λίγο BAB-O, το
ξεπλένετε 'Ετσι, χωρίς
τρίψιμο και τα πιο παλιά
μάρμαρα αστράφτουν
σαν καινούργια.

BAB-O

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΩΣ ΔΙΑ ΜΑΓΕΙΑΣ
πίνα, νεροχύτες, μπάνια
πατώματα, νιπτήρες, φυγεία
ΔΕΝ ΒΛΑΨΤΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ, ΞΕΜΥΡΙΖΕΙ
BAB-O ΚΑΙ ΝΕΡΟ
ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ
ΠΡΟΪΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΠΑΝΤΟΠΛΕΙΑ

Η Άνοιξη είναι γύρω τών θαυμαίων

SCHERK

GP100

Ολόκληρη η φύση ντύθηκε στα γιορτινά της για να χαρή των ερχομών της άνοιξης. Χαρούμενα χρώματα, μεθυστικές μυρωδιές, λουλουδιασμένοι άγριοι και ατελείωτο πράσινο συνθέτουν τον πιο όμορφο πίνακα της χιλιετραίου αυτής εποχής. Είναι το πανηγύρι της ζωής, που ξαναγεννιέται επείτα από το παγερό φθινόπωρο του χειμώνα. Τόσο τραγούδι του αγριολούλουδου και του πράσινου, τόσος οπτασμός γιορτινών χρωμάτων. Και μέσα στο μαγευτικό αυτό περιβάλλον ξεπροβάλλει μια ακόμη μορφή, που είναι τόσο στενά συνδεδεμένη με την άνοιξη: Η γυναίκα! Εκείνη που στάθηκε δημιουργός και εμπνεύστρια, σύντροφος και φίλη, ελπίδα και αγάπη. Είναι η ιδεώδης γυναίκα, με τα ελαττώματα και τα προτερήματά της. Γεμάτη θηλυκότητα, σαγήνη, μυστικότητα και γοητεία, βλέπει κανείς μέσα στην τσαχπινική ματιά της το σύμβολο του πάθους και του έρωτος. Άπαλή, γλυκιά, τρυφερή, πονετική, στέκεται στο πλευρό του συντρόφου της σαν αληθινή φίλη, σαν πραγματική σύζυγο. Είναι ένας τολμηρός συνδυασμός ψυχικών αντιδράσεων της γυναίκας που πολλοί προσπάθησαν να εξηγήσουν κατά καιρούς, αλλά στάθηκαν άνικανοι μπροστά στην ατέλειωτο λαδύρινο της γυναικείας προσωπικότητας. Ποιητά, ζωγράφοι, μουσικοί δεν μπόρεσαν, παρα τις προσπάθειές τους, να αποδώσουν περισσότερο από μια πλευρά του πολύμορφου ψυχικού της κόσμου. Κι όμως βρέθηκε κάποιος άνθρωπος, που όχι μόνον ένοιωσε τις γυναικείες συναισθηματικές αντιδράσεις, αλλά κατάφερε να τις συγκεντρώσει σε ένα συγκλονιστικό άρωμα. Είναι ο Μαρσέλ Ροσά, που με την δημιουργία του «Femme» ξεφυγε από τους γνωστούς κανόνες της άρωματοποίησης, για να προσφέρει στον γυναικόκοσμο κάτι το πραγματικά ξεχωριστό. Το άρωμα, η κολώνια, το παρφέν ντε τουαλέτ «Femme» έχουν την προκλητική ανάλαφρη περπατησιά μιας όμορφης γυναίκας, που ξέρει την αξία της και δεν περνά απαρατήρητη. Θαρρεί κανείς πως προσδίδουν σε κάθε όμορφη μια αίσθηση στο έρωτικό παιχνίδι της ζωής, μια μυστηριώδη έρωτική σαγήνη, μια συγκλονιστική γοητεία. Άλλα ο Marchel Rochas δεν έμεινε ανεπηρέαστος και από την ανοιξιάτικη όρεξη και την αίσθηση της ζωής. Μια μυστηριώδη έρωτική σαγήνη, μια συγκλονιστική γοητεία. Άλλα ο Marchel Rochas δεν έμεινε ανεπηρέαστος και από την ανοιξιάτικη όρεξη και την αίσθηση της ζωής. Μια μυστηριώδη έρωτική σαγήνη, μια συγκλονιστική γοητεία.

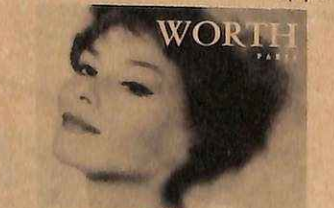
Τό Πάσχα έφθασε! Χαρούμενο, ανοιξιάτικο, ηλιόλουστο, έχει όλη την γλυκιά και απαλή ομορφιά του ανθισμένου τοπίου. Οι εκδρομολογίες έχουν ήδη προετοιμασθεί, τα ταξιδάκια στα νησιά είναι προγραμματισμένα και η Άθήνα μας θα κενωθεί για μερικές ημέρες από τους κουρασμένους από την ρουτίνα κατοίκους της. Όλοι θ' αναζητήσουν την ξενοιασιά και την πρασιναδά της εξοχής, την απομάκρυνση από τη δουλειά, την γοητεία ενός ξακλήσιου. Γιατί το Πάσχα στην πατρίδα μας δεν το ζή πιά κανείς πραγματικά, παρά μόνο αν σκαρφαλώσει σε κάποιο χωριό, πάλι σ' ένα μικρό νησάκι, όπου οι άνθρωποι, ανεπηρέαστοι από τον

υπερβολικό πολιτισμό της πρωτεύουσας, ζουν τις υπέροχες αυτές ημέρες της Χριστιανικής σύμφωνας με τα πατροπαράδοτα έθιμα. Τα κόκκινα αυγά, το αρνί στη σούβλα, οι φαλμαδιές της μικρής δολοφικής εκκλησίας του χωριού, τ' ασπρισμένα σπιτικά με τους πολύχρωμους λουλουδιασμένους τεκεκέδες στα παραθύρια και στις αυλές. Μια υπέροχη οπτασία, που ξεκουράζει τον ταλαιπωρημένο άνθρωπο της εποχής μας. Και είμαι σίγουρος πως όλοι θα επωφεληθούμε από την άργια του Πάσχα. Με αυτόκίνητο, με πλοίο, με αεροπλάνο θα μεταφερθούμε για λίγες ημέρες στην γαλήνη ενός σμαραγδένιου νησιού ή στην πράσινη ομορφιά ενός χωριού. Σκεφθήκατε, όμως, αλήθεια, τι θα φορέσετε αυτές τις ημέρες; Δεν χρειάζεται ούτε κάτι φανταχτερό, που δεν ταιριάζει με την απλότητα του ελληνικού χωριού, αλλά ούτε κάτι άτημηλο. Μια κομψή εμφάνιση, που θ' αφήνει το σώμα σας να κινείται ελεύθερα την ώρα της εκδρομής, του γλεντιού, του περιπάτου, είναι ιδεώδης. Άλλωστε, θα είναι και μια μοναδική ευκαιρία να ολοκληρώσετε το ανοιξιάτικο ντύσιμό σας με κάτι πρακτικό, όμορφο και μοντέρνο. Τι θα λέγατε αλήθεια για ένα όραο παντελόνι ζερουί ριγέ, ή ένα μονόχρωμο μπλουζάκι για το ταξίδι σας; Άλλα να και μια υπέροχη φούστα ζερουί σε ίσια γραμμή με μια κομψή πίσω, που ολοκληρώνεται από μπλουζάκι μονόχρωμο —σε τύπο μπλουζόν— με στρογγυλό ντεκολτέ και πραγματικά παριζιάνικη φάρμα. Αυτο-τρεις πλεκτές μπλουζές σε φανταζι μπο

κλέ, σε καρρ ή σε άπλη κοντομάνικη με μεγάλο γιακά, ντεκολτέ ή φιογκάκι, μπορούν να δώσουν με μια φούστα τρεις ή τέσσερες διαφορετικές εμφανίσεις σε κάθε κομψή σύγχρονη γυναίκα. Και που θα τα βρείτε όλα αυτά; Μά που άλλοι; Στην Τρικόλα. Το φημισμένο αυτό αθηναϊκό πλεκτομάγαλο της στοάς της οδού Έρμου 6 στην Άθήνα και της οδού Μητροπόλεως 51 στην Θεσσαλονίκη, κατάρθωσε να συγκεντρώσει για την άνοιξη του 1960 μια υπέροχη συλλογή από πλεκτά, που κοστίζουν 55 δραχμές. Άλλα δεν πρέπει να ξεχνάμε και τα «καλάθια» της Τρικόλα. Είναι εκατοντάδες μπλουζάκια που, έπειδη το πλεκτομάγαλο αυτό δαίνει καινούργια μοντέλα κάθε μήνα, πωλούνται, χωρίς κανένα ελάττωμα, σε πάρα πολύ φθηνές τιμές. Μοναδική, δηλαδή, ευκαιρία για να πάρτε ένα πρόχειρο μπλουζάκι ή για να κάνετε τώρα το Πάσχα ένα μικρό δώρο σε κάποια φίλη σας!...

Αν υπάρχει αμφιβολία πως η κρυφή επιθυμία κάθε γυναίκας είναι να 'αρέσει! Μικρές, μεγάλες, ξανθές, μελαχρινές, όλες έχουν με σαν μοναδικό σκοπό της ζωής μας να κινήσουμε το ενδιαφέρον του ανδρικού φύλου. Το κομψό ντύσιμο, το καλό μακιγιάζ, η γοητεία, η γοητεία δεν είναι παρά όπλα για να νικήσουμε στον μεγάλο αυτό αγώνα του φύλου μας. Και συνήθως οι άνδρες δεν μπορούν να εξηγήσουν το ατέλειωτο αυτό ενδιαφέρον

της γυναίκας γύρω από τα χίλια-δύο μικροπράγματα, που θα της δώσουν τη χαρά της κομψότητας, της σαγήνης, της επιτυχίας. Την περπατούν συχνά για την αδυναμία που δείχνει σε κάθε τι μοντέρνο και όμορφο. Κι όμως δεν έχουν τοσο δίκιο, γιατί η γυναίκα κάνει όλες αυτές τις προσπάθειες μόνο και μόνο για το γατήρι τους. Υπάρχουν όμως και οι εξαιρέσεις στο ανδρικό φύλο. Άνάμεσα σ' αυτές ξεχωρίζει ένας φημισμένος Γάλλος άρωματοποιός, που θαρρεί κανείς πως βρήκε τον μυστικό μηχανισμό της γυναικείας ψυχοσυνθέσεως και κατάρθωσε να αγγίξει τις λεπτότερες χορδές του με μια καταπληκτική του δημιουργία: Je Reviens, μια φράση γεμάτη αληθινή λαχτάρα για την έρωτική προσμονή. Μια φράση που τον έκανε διάσημο σε κάθε γωνιά της γης. Ήταν η μεγαλύτερη επιτυχία του Worth. Με το άρωμα και την κολώνια Je Reviens έγινε το ίνδαλμα των ομορφών μας, ανεξαρτήτως κοινωνικής προελεύσεως και φυλής. Άλλα οι επιτυχίες του δεν σταματούν εδώ. Μια υπέροχη ανάλαφρη πούδρα, ειδική για τα ευαίσθητα δέρματα, δίνει με το αίθριο άγγιγμά

της μια απαλή πνοή ομορφιάς στην γυναικεία επιδερμίδα. Και φθάνουμε στα ωραιότατα σαπούνια Γουόρθ και στο τάλκ του, που, όπως και η πούδρα, είναι άρωματισμένα με Je Reviens και έχουν όλη την σαγήνη μιας πραγματικής παριζιάνικης δημιουργίας.

Οι αρχαίες Αιγύπτιες ήταν ίσως οι μόνες γυναίκες που είχαν μελετήσει τόσο καλά την τέχνη του μακιγιάζ των ματιών. Η εκλεκτή Αθηνάια μακιγιάζ Λία Γαλάνη, που κουβέντισα μαζί της προ ημερών στο έργοσπί της της οδού Κανάρη 4, μου έλεγε πως η μόνη διαφορά δτι, τουλάχιστον τις πρώτες δυο-τρεις φορές, το μακιγιάζ πρέπει να γίνει από ειδικό, γιατί ένα μικρό λάθος μπορεί να φέρει τελείως αντίθετα αποτελέσματα.

Φαντασθήτε μια δόξαν θ' δροσερή κοπέλλα, μ' ένα λευκό, αίθριο φόρεμα και μια άγκαλιά γεμάτη από τα πιο όμορφα ανοιξιάτικα λουλούδια μέσα σ' έναν ολάνθιστο κήπο. Τα πιο ω-

ρίνα φύγετε για την πασχαλινή σας εκδρομή, ο Τζόλυ Τζάκ, ο γνωστός μας αρχιμάστορας και μαστός του μεγάλου δανέζικου εργοστασίου «Γι-άκας», σας συμβουλεύει να πάρετε μαζί σας μερική κουτιά με λουκάνικα Φραγκφούρτης κοκτέιλ, Μίκα ή, αν προτιμάτε,

ραία χρώματα, οι πιο εξωτικές μυρωδιές πλαισιώνουν την νεανική της μορφή, ολοκληρώνοντας τον υπέροχο αυτό πασαδεϊστικό πίνακα. Ήταν κάτι που όνειρεύθηκε ένας ξεχωριστός άνθρωπος. Ένα τρελό παιχνίδι της φαντασίας του, που έχει όλο τον ρομαντισμό ενός μεσογειακού ταμπεραμέντου. Και ο άνθρωπος αυτός γεννήθηκε σε μια χώρα, όπου η γυναικεία ομορφιά λατρεύεται σαν θείο δώρο και η ημερία με την τρικυμία συνυπάρχουν σε κάθε δέμα. Είναι η Ίσπανία, η χώρα του έρωτος, του πάθους και της ομορφιάς. Και ο άνθρωπος μας είναι ο περίφημος Γάλλος άρωμας οπτικής Μπαλενταγιά. Το δυναμικό του ταλέντο το βλέπουμε κανείς ανάγλυφο στις ραπτικές του δημιουργίες, που δεν παύουν να είναι κι αυτές εμπνευσμένες από την ιδιαίτερη πατρίδα του. Όλη, λοιπόν, την θηλυκότητα των γυναικών της Σεβίλλης, την φινέτσα της Μαδρίτης, τον έρωτισμό της Ανδαλουσίας, σκέφθηκε να τα μεταφέρει στο κομψευμένο Παρίσι, μέσα σ' ένα μικρό, κομψό μπουκάλι. Έτσι

δημιούργησε το περίφημο άρωμά του «Quadrille». Λίγες σταγόνες του είναι αρκετές για να σε φέρουν μέσα στην μεθυσμένη ατμόσφαιρα μιας έρωτικής φέστας, όπου η λατρεία της γυναίκας έχει φθάσει στο αποκορύφωμά της. Άλλα ο Μπαλενταγιά δεν σκέφτηκε μόνο τη γυναίκα με τον έντονο συναισθηματικό κόσμο. Αγάπησε και την αθώα παιδούλα του παραδεισένιου φωθι άργότερα σε μια υπέροχη γυναίκα. Και της χάρισε ένα άρωμα γεμάτο νεότητα, ομορφιά και γοητεία. Είναι το περίφημο «Dix», που η μεθυστική μυρωδιά των μυγών, του δίνει μια πρωτόγνωρη ξεχωριστή προσωπικότητα.

Θέλετε να κάνετε ένα πραγματικά κομψό παριζιάνικο, πασχαλινό δώρο; Στο μοναδικό αθηναϊκό κατάστημα «Αμαζών», της οδού Έρμου 48, θα βρείτε τις πιο γοητικές δημιουργίες της ανοιξιάτικης γαλλικής μόδας. Παντελόνια, ελάνγκα, φούστες πλισέ, φαρδιές ταγιέρ, παλτετσού, φορεμάκια, γαντίνα, κασκόλ, κάλτσες, ζακέτες, πουλόβερ, εσώρουχα και χίλια-δυο μικροπράγματα απαραίτητα στην σύγχρονη κομψή γυναίκα. Οι μεγάλες κρυτάλλινες διτρίνες του εκλεκτού αυτού μαγαζιού συγκεντρώνουν αναμφισβήτητα μια πνοή γούστου και έλεγκαντικής φινέτσας, που την βραίνει κανείς μόνο στις μπουτίες του Παρισιού και της Ρώ-

Πριν φύγετε για την πασχαλινή σας εκδρομή, ο Τζόλυ Τζάκ, ο γνωστός μας αρχιμάστορας και μαστός του μεγάλου δανέζικου εργοστασίου «Γι-άκας», σας συμβουλεύει να πάρετε μαζί σας μερική κουτιά με λουκάνικα Φραγκφούρτης κοκτέιλ, Μίκα ή, αν προτιμάτε,

ζαμπόν, μπέικον, ζαμπονάκι και γλασσές χοιρινές. Τα θαυμάσια αυτά προϊόντα της JAKA δεν θα ποικίλουν μόνο το πασχαλινό σας τραπέζι, αλλά, ακόμη κι αν δεν βρ'ιτε στο χωριούδάκι, όπου θα είσθε περαστική φαγητό, σε λίγα μόνο λεπτά θα μπορέσετε να ετοιμάσετε ένα πραγματικά όρεκτικό γεύμα, για ολόκληρη την οικογένεια.

Οι ρυτίδες είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της γυναικείας ομορφιάς. Οι ωραιότερες, οι κομψότερες, οι γοητευτικότερες γυναίκες χάνουν την ψυχραιμία τους όταν διακρίνουν μέσα στον καθρέπτη την άφιξη της λεπτής εκείνης γραμμής, που είναι το προσώμιο των γηρατειών. Και μέχρι τώρα κανείς δεν μπορούσε να σταματήσει το κακό. Πόσες γυναίκες αλήθεια δεν θα ξωδευαν χιλιάδες δραχμές για να απομακρύνουν τον εφάρακτο αυτόν εφάρακτο της ομορφιάς τους. Κανένα όμως καλλυντικό δεν μπορούσε να σταματήσει τις ρυτίδες. Άλλα να που μας έρχονται χαρούμενες ειδήσεις από το Παρίσι. Η Χάρριετ Χούμπαρτ, Άγιερ δημιούργησε μια από τις πιο καταπληκτικές κρέμες της εποχής μας. Την περίφημη Total Cream καθώς και το ναλάκτωμα Total Skin Milk, που πολλαπλασιάζουν τις ρυτίδες. Το Total Skin Milk είναι ένα θαυμάσιο καλλυντικό, που δεν καθυστερεί μόνο κατά πολύ την εμφάνιση της ρυτίδας, αλλά χρησιμεύει σαν μια υπέροχη βάση για το μακιγιάζ, που το διατηρεί πολύ περισσότερο ώρες. Για το δράβ, κάθε γυναίκα που θέλει να έχει νεανική και δροσερή επιδερμίδα πρέπει να βάζει την Total Cream, που εισχωρεί στους πόρους, τους αναζωογονεί, απομακρύνοντας για καιρό τους κινδύνους της ρυτίδας, και δίνει στο δέμα μια υπέροχη βελούδινη απαλότητα.

Πρέπει να μάθετε να διακρίνετε τον τύπο του δέρματός σας και τις αντιδράσεις του στα διάφορα καλλυντικά, μου έλεγε η εκλεκτή αίσθητικός και καλή μας φίλη κ. Λι-λυ, στο Ινστιτούτο της οδού Αμερικής 15. Η άγνοια είναι συνήθως η αιτία της καταστροφής ακόμη και του πιο ωραίου δέρματος. Θα σας δώσω λοιπόν ωρισμένες συμβουλές, που έσείς θα εφαρμόσετε ανάλογα με την περίπτωση σας. Υπάρχουν κατ' αρχήν τρεις ειδών δέρματα: Τα στεγνά, τα λιπαρά, τα ανάμικτα και τα εγγυλάσσομενα. Μια γυναίκα με έηρο δέρμα νομίζει πολλές φορές πως, αν χρησιμοποιήσει μια μεγάλη ποσότητα λιπαρής κρέμας, θ' απομακρύνει ταχύτερα τους κινδύνους. Κι όμως, όσο λιπαρά κρέμα κι αν βάλει, ως ποτέ πως μπορεί να μεταχειρισθεί κιλά ολόκληρα, δεν προκειται να κατορθώσει τίποτε άλλο, παρά να κάνει το δέρμα ακόμη πιο έηρο. Οι στεατογόνοι αδένες, που είναι ήδη άδρανείς, θα συνεχίσουν να μη εργάζονται πλέον. Κάνετε λοιπόν χρήση κρέμας, χωρίς να κάνετε κατάχρηση. Είναι, άλλωστε, προτιμότερο να μη αλλάξετε την ώρα μάσκες και να χρησιμοποιήτε μια μόνο λιπαρή κρέμα, που να ταιριάζει στο δέμα σας. Επίσης θα ήθελα να τονίσω πόσο απαραίτητο είναι να σταματήση ο φόβος που έχουν πολλές γυναίκες για το νερό. Μπορείτε να πλύνετε το πρόσωπό σας άφοβα, άκεί να μη μεταχειρίζεσθε παρά μόνο κού νερό. Εκείνο, άλλωστε, που πραγματικά είναι ιδεώδες για το δέμα είναι το νερό της βροχής.

Στρώννει Θαυμάδια...

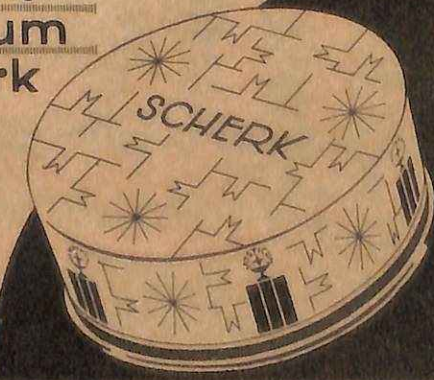
..και αφομοιώνεται με το δέρμα δίδοντας έτσι χάρι στο πρόσωπο. 'Η πούδρα Μυστικούμ ΣΕΡΚ, λεπτή σαν άχνος, σε μοντέρνους χρωματισμούς και ώραφα άρωματισμένη, εύχαριστεί τις γυναίκες που την χρησιμοποιούν.

Μεγάλο κουτί Δρχ. 32
Μικρό » » 20

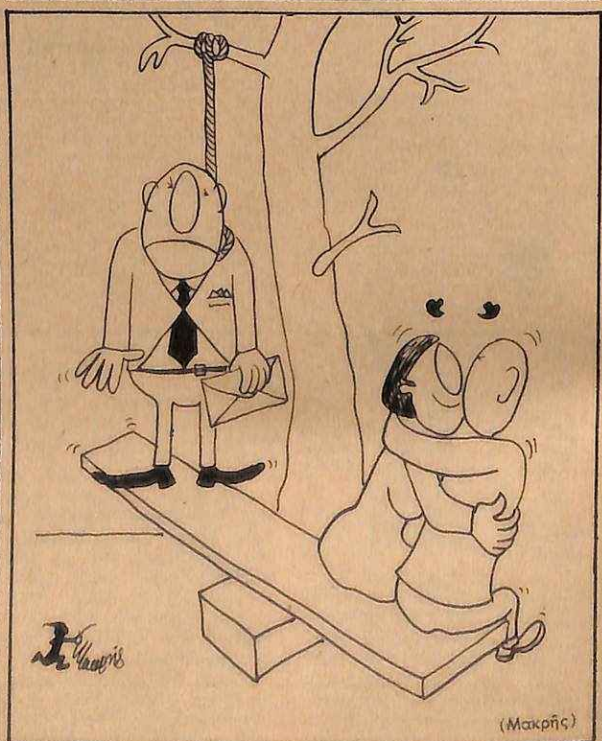
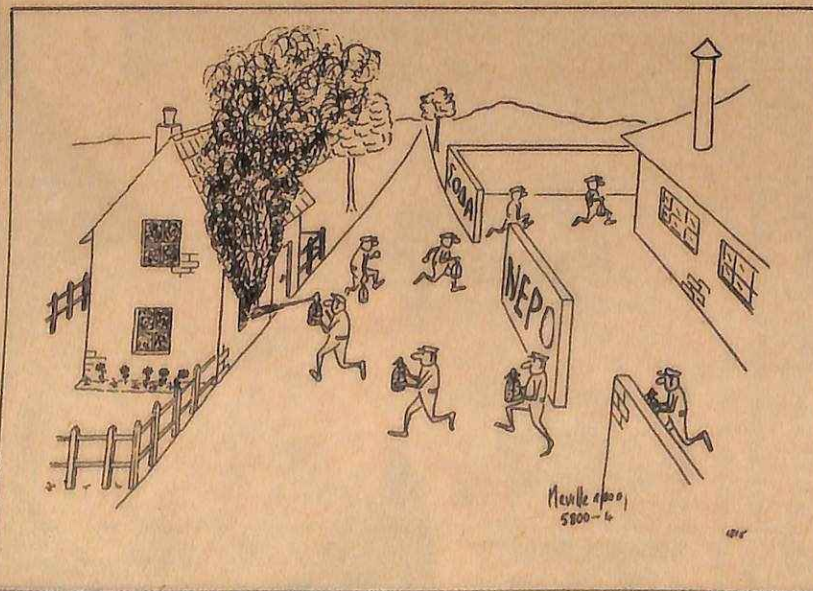
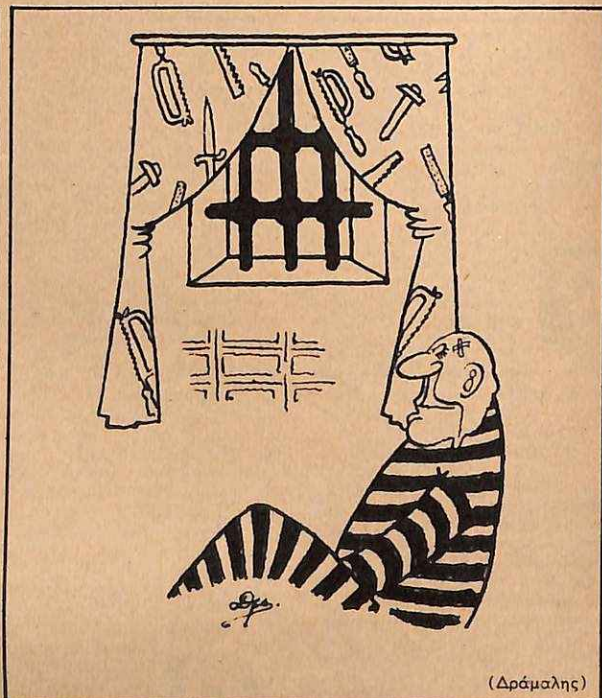
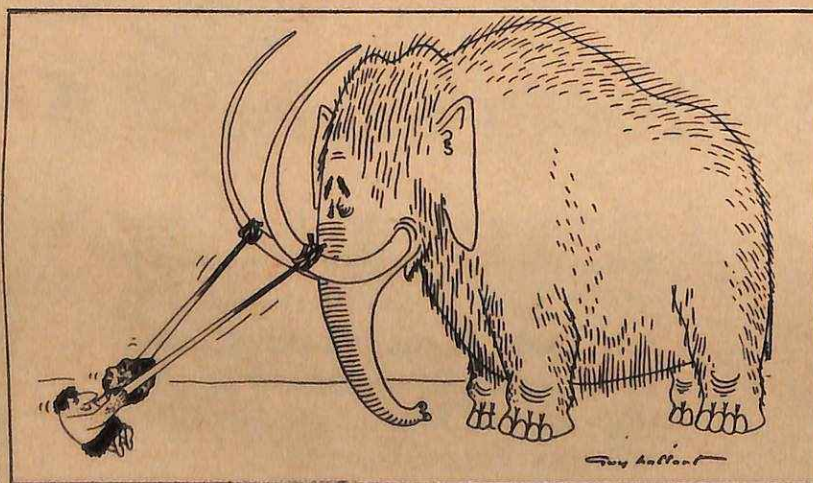
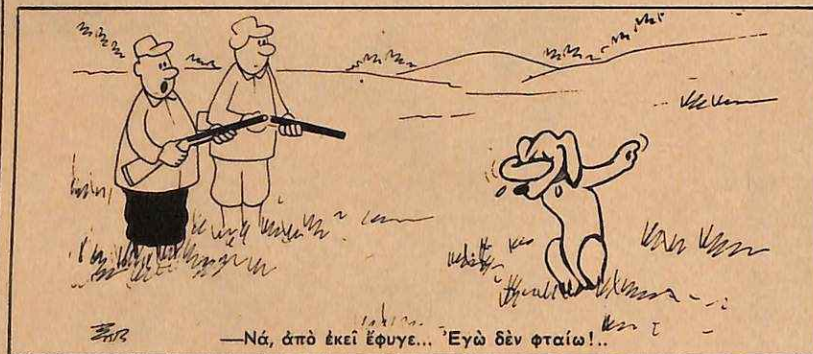
Πούδρα
Mysticum
Scherk

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9
ΤΗΛ. 25-739

Χιούμορ

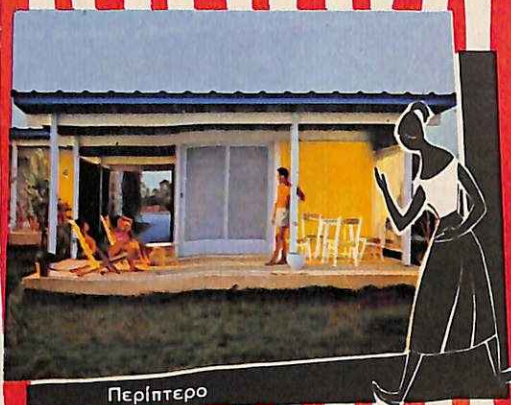

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ" ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότητας
- Ποικιλία
- Ένδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Swing

Περιπτερο

Έσωτερικό περιπτερού

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΕΞΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άνετα λουτρά, χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"